

VITA PROPERTII.

Ris quoq; blandi habetur Sex. Aurelius propertius patria huic Mevania fuit umbrię locus est: qui Spoletum perusiamq; conterminat. patrem qui inter suos homines esset honoratus ac diues amisit triumvirali potestate. Illis enim ex dediticiis qui numero trecenti. L. Antonium secuti essent: atq; perusia capta iussu octavii: ad aram diui Iulii ducti: ac misere occisi sunt. & interfectorum corpora multis cum precibus postea impetrata. Fortunę autem bonis spoliatus simul ac patria pulsus Romam se ueluti commune ad domicilium: ac refugium contulit. Iam erat propertius q̄tum per etatem poterat litteris eruditus pronumq; ingenium ad metrum: & poetas habebat Romę igitur adhęsit. C. Męcenati: & Cornelio gallo. multum hi poterant apud principem. Callebāt q; litteris nec difficile quos p̄itos uidebant pecunias: & honoribus iuuabant. Propertii autem miserti sunt multum nec dolendum erat parum q̄ indolis egregię iuuenis uno ictu sequentis fortunę patrem: opes: patriam amisisset: Propertius uero: & si metri faciendi. ac poetandi quocunq; in genere multum & artis: & gratię affecutus esset elegiaca tamen canere statuit. Sic enim iubebant tempora. Libros igit̄ scripsit quatuor de amore Cynthię que miserum ipsum ocellis fecerat suis. Fictio tamę hoc nomine appellat Cynthiam que uero nomine hostia uocabatur. Vale gratissime lector: & memor Hieronymi Alexandrini qui tibi tris uitas clarissimorum poetarum in lucem dedit Catulli Tibulli: & Propertii.

Propertii Aurelii nauarę poetę clarissimi Elegiarum liber primus. ad Tullum.

Ynthia pria suis miserū me caput ocellis
 Contactum nullis ante cupidinibus:
 Tum mihi cōstātis deiecit lumina fastus
 Et caput impositis pressit amor pedibus:
 Donec me docuit castas odisse puellas
 Improbis: & nullo uiuere consilio:
 Et mihi iam toto furor hic non deficit anno:
 Quom tamen aduersos cogor habere deos:
 Minalion nullos fugiendo tulle labores
 Sautiam durā contudit hyāsidos:
 Nam modo ^{ap̄}theniis amens errabat in antris:
 Ibat & hirsutas ille uidere feras.
 Ille etiam p̄sili percussus uulnere rami
 Sautius arcadiis rupibus ingemuit:
 Ergo uelocem potuit domuisse puellam
 Tantum in amore preces: & benefacta ualēt:
 In me tardus amor non ullas cogitat artes
 Nec meminit notas ut prius ire uias:
 At uos deducta quibus est fallacia lunę:
 Et labor in magicis sacra piare focus:
 En agedum domina mētem cōuertite nostrę
 Et facite illa modo palleat ore magis:
 Tum ego crediderim uobis: & sydera: & amnes
 Posse citeinis ducere carminibus:
 Et uos qui seros lapsum reuocatis amici
 Qu erite non sani pectoris auxilia:
 Fortiter: & ferrum: sauos patiemur & ignes:
 Sit modo libertas quę uelit illa loqui.
 Ferte per extremas gentes: & ferte per undas
 Qua non ulla meum semina norit iter.
 Vos remanete quibus facili deus annuet aure:
 Sitis & in tuto semper amore pares.
 In me nostra uenus noctes exercet amaras
 Et nullo uacuis tempore desit amor:
 Hoc moneo uitate malum: sua quemq; moretur
 Cura neq; assueto mutet amore locum:
 Quod si quis monitis tardas aduerterit aures:
 Heu referet quanto uerba dolore mea.
 Ad cynthiā nō esse elaborādū ad culturā formę.

Domiti elucubratiō i quędam propertii loca. quę difficiliora uidebantur
 Ad Fran. Arago. Fer. R. ne. F.
 Vritur & nulla fias quum mitior arte

Vt se dissoluat cynthia querit opę.
 Minalion. Atalantę duę fuerunt. altera filia Promethei & Celenuse: cuius fuerūt filii lycus & chimęrius. altera filia schinei amor meleagri: de qua extat fabula apud Ouidiū. In hac multos hūit rituales minaliō: ut Xenophō scribit i p̄icipio libri de uenatiōe. ab ileo uno ex iis uulneratus sagitta dū p̄ saltus uenātę puellā sequit̄ ut cōciliet. Ouidius de minaliōe. Sēsit & ilei cōtētū saucius arcū. Sed tñ hoc arcu notior alter erat. Eundē appellat p̄sileum Propertius. Nā greci promiscue & p̄sileū & ileū dixerūt. Quod de patre apollonii scribit: quę p̄sileū alii: alii ileum dixerūt. Expostulatio igit̄ ē Propertii Minalionē amasse atalantā immitte: sed tñ ea potitū eē sua industria & labore: proposita uia & arte a cupidine. Sibi itē durā puellā amāti nullū iter monstrari. iterpres apollōii ubi ille scribit Δέξι Τέρη Δελενεγχοσ ὄρρα ἀτα λάντε πρὸ πρὸν ἀντωμένη & c. ita ait. ἀτα λάντη ἰσσιος ὕγατηρην ἐγήμε μιμανιόνε τέρρυ ἀρέσιν ἠάρ γεῖα ἠσχινεωσ ἠνεχῆμε ἰπι τομέντων. Iliados igit̄: uel argiuę. nā ut strabo refert argiui iasii appellati sūt: uel iasi filie: rami. i. arcus p̄sili. Sineresis ē pro p̄silei qd̄ sepe iuēies ap̄ hūc poetā & hoc ip̄o p̄de & Vir. & furias aia eis oili. Carmibus Citalinis. Vbi apollōius i q̄rto argonauticorę ita scribit ξάνλατ αἰήσ λιμεν κᾶυτον .i. ue nerūt ad cęcæ circos portū iterps scribit eādē Citalē tenuisse insulā oceani ubi cū iuenerit carmia ad deducendā lunā. citalis appellata sit affertq; uerū sū ex menād̄ro Circes Citalidis iuētū ē citalidi opor. Quę uersu suspicor eē ex ea fabula q̄ menāder cōplexus eēt abages mulierę thessalagę deducētū lunā de celo: ut refert Plinius: atq; ita expōs. Citalinis. i. iuētis a circe citalide: potes legere: & citeinis. nam Citea urbs ē cholcoę ut scribit apollōius & eiusdē meminit flaccus: iterps scribit alterā Citeā eē i Europa. apollonius medeā citeidē appellat. Vnde carmia citeina dicit̄ q̄ medea iis usa sit. citeinis. i. magicis quibus usa ē medea citeina.

teis alibi nō hęc nocturna citeis Et ca-
limachus de ceta patre medec ita scri-
bit: ab ceta citeo rursus ad antiquā se-
m̄ dei hermonē nauigauit ex quo uer-
su accipit testimoniū strabo i prio.

Parce peregrino faciem com /
ponere luxu.

Namq; ē natiuo grata decore magis.

Vita. ex callimacho quē precipue
imitat uerbū deductū ē. Nā & ille blā
diēs gręca uoce amicā φωνη appellat.
Nō sic leucippis succēdit castora phe-
be. perieres & gorgōis filii fuerunt ut
scribit Stesichorus tyndarus: apha-
re us learius Leucippis apharesi & arne-
ne filii lynceus & idas: Leucippi & phi-
lodoces phoebe & ilaria filie. hęc a /
pud lycophronē legimus: has duas ra-
puerūt castor & pollux. lynceo & ida
aduersatibus ut scribit Ouidius i fastis
hyginus hęc pugna cōmissā cecit iter
castorē & pollucē. lynceū & idam ad
moenia spartana quę oppugnabāt:
& tūc castorē fuisse interfectū Phoebo
igit̄ amata ē a castore ilaria a polluce
Telaria deprauatū ē: Phoebe leucip-
pis filia leucippi. mō sic ornāmētis ex
ternis: nā ida & cupido. Euenus rex eto-
logę cū filiā Marpeffā haberet quā ho-
merus i nono iliados eueniā quoq; ap-
pellat ab eueno patre eaq; a multis ap-
petere i uxore legem proposuit ut is
hēret q se curruli certamine superet.
Erat. n. ut ait γαμβρόκ Τονοσ quē /
admodū oenomaus: capita eorū q su-
perabāt ualuis affigebat: ut reliquos
detererēt: idas q apherei filius dice-
bat: sed erat neptunni: ex certamine ui-
ctor euenū i desperationē egit: ut se i
lycomā fluiū p̄cipitauerit cui dedit
nomē. nā postea dictus ē euenus: qd̄
ēt Strabo tradit Marpeffāq; puellam
ex phoebe tēplo rapuit quā apollo dū
eripere conat̄ idicic certamē: iuppiter
mercuriū misit ut cōtētionē deposita
marpeffa utrū uellet uixē seq̄ref. idā
elegit uerita ne post florem iuuentē a
phoebo defereret hęc Porphyrius.
Eustathius uero nō nihil differt. Nō
sic idest. nō ornāmētis externis traxit
ad cōtētionē de se phoebū & idā: sed
naturali pulchritudine. Patrius littori-
bus i ripa eueni fluiū q nomē sūpsit a
patre eueno. Hippodamia: de ea dixi-
mus i prima syluagē: i tabulis Apelleis
& apellis inq; pictura laudat̄ nō q; ar-
tificiū i eius figuris appareat: sed qd̄

q Vid iuuat ornato procedere uitta capillo:

Et tenues cęa ueste mouere sinus?

Aut quid oronthea crines perfundere myrrha:

Teq; peregrinis uendere muneribus?

Naturaq; decus mercato perdere cultu:

Nec sinere in propriis membra nitere bonis?

Crede mihi: non ulla tuę est medicina figurę:

Nudus amor formę non amat artificem.

Aspice quod sūmittit humus formosa colore:

Et ueniant hederę sponte sua melius.

Surgat & in solis formosius arbutus antris:

Et sciat in dociles currere lympha uias.

Littora natiuis collucent picta lapillis:

Et uolucres nulla dulcius arte canunt:

Non sic leucippis succendit castora phębe

Pollucem cultu non thelayra soror:

Non ida: & cupido quondam discordia phębo

Eueni patriis filia littoribus:

Nec phrygium falso traxit candore maritum

Auecta e ternis hippodamia rotis:

Sed facies aderat nullis obnoxia gemmis

Qualis apelleis est color in tabulis:

Non illis studium uulgo cōquirere amantes:

Illis ampla fatis forma pudicitia:

Non ego nunc uereor: ne sim tibi uilior istis

Vni si qua placet culta puella: fat est.

Quom tibi p̄sertim phębus sua carmina dōet

Aoniamq; libens calliopea lyram:

Vnica nec desit iucundis gratia uerbis

Omnia quęq; uenus: quęq; minerua probat:

His tu semper eris nostra gratissima uita:

Tedia cum misere sint tibi luxurię.

Ad Cynthiam.

q Valis thesa a iacuit cedente carina.

Languida desertis gnōsia littoribus:

Qualis & accubuit primo cepheia somno

Libera iam duris cotibus andrę mede:

Nec minus assiduis adonis fessa choreis

Qualis i herboso concidit appidano:

Talis uisa mihi mollem spirare quietem:

Cynthia non certis nixa caput manibus:

Ebria cum multo traherem uestigia baccho

Et quaterent sera nocte facem pueri:

Hęc ego nōdum etiā sensus deperditus omnes

Moliter impresso conor adire toro:

Et quis duplici correptum ardore iuberent

Hęc amor: hęc liber: durus uterq; deus:

Subiecto leuiter positam tentare lacerto

Oscula p̄ admota sumere: & arma manu:

Non tamen ausus eram domina turbare quietē

Ex parte metuens iurgia sauitię:

Sed sic intentis hęc abam i iuxta ocellis

Argus ut ignotis cornibus inachidos:

Et modo soluebam nostra de fronte corallas

Ponebam q; tuis cynthia temporibus:

Et modo gaudebam lapsos formare capillos

Nunc furtiua canis poma dabam manibus:

Omniaq; ingrato largibar munera somno

Munera de prono sape uoluta sinu:

Et quotiens raro duxti suspiria motu

Obstupui uano credulus auspicio:

Ne qua tibi in solitos portarent uisa timores

Ne ue quis inuentam cogeret esse suam:

Donec diuersas percurrrens luna fenestras

Luna moraturis sedula luminibus:

Compositos leuibus radius patefecit ocellos

Sic ait in molli fixa toro cubitum:

Tandem te nostro referens iniuria lecto:

Alterius clausis expulit e foribus:

Nā q; ubi longa meę consumpsi tempora noctis

Languidus exactis hei mihi syderibus:

O utinam tales perducas improbe noctes:

Me miseram quales semper habere iubes:

Nam modo purpureo fallebam stamine somnū

Rursus & orpheę carmine fessa lyra:

Interdum leuiter mecum deserta querebar

Externo longas sape in amore moras:

Dum me iocundis lapsam sopor impulit alis:

Illam fuit lachrymis ultima cura meis.

Ad Bassum.

q Vid mihi tā multas laudādo basse puellas

Mutatam domina cogis abire mea?

Quid me non p̄teris uita quodcunq; sequetur

Hoc magis assueto uiuere seruitio;

simplicitas & natiua forma. & Plini /
us de eo ita scribit: non magis arte q̄
simplicitate commendatur.

Cynthia dormitat tarde uenien-
te poeta

Tū querit̄ lōgas p̄terisse moras.

Edonis fessa choreis. i edono mōte
Cocys dea colebat̄ ritu prope bacchi
eo ea sacra cocytia dicta sūt quę Ae-
schilus ita describit: hic mabus boby
cā tornatā tenēs digytis tacitū modu-
lus cōplet sonū allestorē furoris ille
cneis urceolis Tinnit paulo post. Mo-
dulul edit̄ mugit̄ ex occulto Tauri /
soni: mimmi. grauis timpani sonitus
quasi tonitrū subterraneū ferit. Vt in-
quit menas cocytia post lassationē il-
lā bachicā quiescit leniter accūbēs ad
apida nū fluum ita dormitabat cyn-
thia. q̄ cū uellet molliter quiescere oitē
dere his exēplis usus ē. nimirū hęc ē il-
la cocys quā iuuenalis cocyto appel-
lauit cęres eo nomie culta. nā & cęres
cōiūcta habuit sacra cū baccho ut in
cōmētariis iuuenalis docuimus Sylla
bā uariavit quam aliter pronunciant
Lucanus & Syllus.

Intentare nouos iam desine bas
se furores.

Nā uati e cūctis Cynthia sola placet.

Tu licet Antiope formā. Antiope
ut in. iiii. argonauticoꝝ scribit apollo-
nius & eius interpret Nyctei filia fuit:
quę cū a loue cōpressa ē mutato i sa-
tyri formā fugiēs irā paternā Ad epo-
peū regem Sycioniū se cōtulit ubi am-
phionē & Zethum peperit: exposuit /
que i mōte citherone: bubulcus reppe-
rit & educauit: nycteus p̄re dolore
moriēs amissa filia lycū fratrē roga-
uit ut antiope recuperaret. ille ducto
exercitu epopeū interfecit uictū. Cap-
tiuāque duxit ātiopen: quā Dirce uxori
custodiendā cōmisit: ea aufugit: & cū
in Citherone adultos filios reperisset
utrūq; ad iniuriā Dirces apud quā in
uinculis fuerat ulciscēdā ipulit. āphio-
igit̄ & Zethus accersit o lyco pollice-
bāt se antiope fugitiuā reddituros ut
ea spe deceptum supplicio afficerēt.
Mercurius a loue missus monuit ut ly-
ci poena abstererēt: iussitque lycū de-
positū regnū eis tradere Dirce cauda
tauri syluestris discerpta est fōti q; no-
mē dedit. Ouidius. ut tracta ē cōmūx
imperiosa lyci. homerus i euocatione

a iiii

maniū scribit antiopē fuisse asopi fili
am. ouidius alterā asopi filiā putat: cū
qua iuppiter habuerit rē sub ignis spe
cie. Fuit itē antiopē ut scribit Cicerō .
ex qua & ioue natę sunt Pierides: Her
mione. Menelai & helenę filia formo
sissima. Helena apud homerum her
mionemq; meam. Duris samius in in
terpretatione lycophronis scribit her
mionem Thefei & helenę filiam fuis
se: helenam autem quod unus pausa /
nias scribit profugam post bellū tro
ianum ex lacedemone ubi erat inui /
sa & susceptā hospitiō a polyxo Rho
dia uxore olim Nepolemi suspende
runt Ancille ex arbore in ultionē The
polemi qui in bello troiano perierat
erecto tēplo quod Ἐλενης Δένδρον
τιδ-ος dicebatur. Qualis ubique la
pis. Tibullus. nam ueneror seu stipes
habet desertus in agro: seu uetus i tri
uo florida ferta lapis.

Ostendit quantos patieris galle
labores
Si p̄gis dominę subdere colla suę
Non impune illa rogata uenit: qua
si dicar amantem mox torquet a quo
concliliata fuerit.

Tu licet antiopæ formam: niçteidos & tu
Spartanæ referas laudibus hermionæ:
Et quascūq; tulit formosi temporis ætas:
Cynthia non illas nomen habere sinit.
Me dum si leuibus fuerit collata figuris
Inferior duro iudice turpis eat:
Hæc sed forma mei pars est extrema furoris
Sunt maiora quibus basse perire iuuat:
Ingenuus color: & multis decus artibus: & quæ
Gaudia sub tacita dicere ueste libet:
Quo magis: & nostros contēdis soluere amores
Hoc magis accepta fallit uterq; fide:
Non impune ferēs sciet hæc insana puella
Et tibi non tacitis uocibus hostis erit:
Nec tibi me post hæc comittet Cynthia: nec te
Quæret: erit tanti criminis illa memor:
Et te circum omnis alias illata puellas
Deferet heu nullo limine carus eris:
Nullas illa suis contemnet fletibus aras:
Et quicūq; sacer: qualis ubiq; lapis:
Non ullo grauius tentatur Cynthia damno
Quam sibi cum raptō cessat amore deus:
Præcipue nostri maneat sic semper adoro
Nec quicq; ex illa quod querar: inueniam:
Ad amulum suum gallum.
Nuide tu tandem uoces cōpescē molestas
Et sine nos cursu quo sumus ire pares.
Quid tibi uis insane meos sentire furores:
Infelix properas ultima nosce mala:
Et miser ignotos uestigia ferre per ignes
Et bibere e tota toxica thessalia:
Non est illa uagis similis collata puellis
Molliter irasci non solet illa tibi:
Quod si forte tuis non est contraria uotis
At tibi curarum milia quanta dabit:
Non tibi iam somnos: non illa relinquet ocellos
Illa feros animis alligat una uiros.
Ah mea contemptus quotiens ad limina curres
Quom tibi singultu fortia uerba cadent:
Et tremulis mæstus orietur fletibus horror
Et timor informem ducet in ore notam:
Et quæcūq; uoles fugient tibi uerba querenti

Nec poteris qui sis: aut ubi nosse miser:
Tum graue seruitium nostræ cogere puellæ
Discere & exclusum quid sit abire domum:
Nec iam pallorem totiens mirabere nostrum
Aut cur sim toto corpore nullus ego:
Nec tibi nobilitas poterit succurere amanti
Nescit amor priscis cedere imaginibus:
Quod si parua tuæ dederis uestigia culpæ
Quam cito de tanto nomine rumor eris
Non ego tum potero solatia ferre roganti
Quum mihi nulla mei sit medicina mali.
Sed pariter miseri socio cogemur amore
Alter in alterius mutua flere sinu:
Quare quid possit mea Cynthia desine galle
Quærere non impune illa rogata uenit:
Ad Tullum.
Non ego nūc hadriæ ueveor mare noscere tecū
Tulle neq; ægeō ducere uela salo:
Cum quo ripheos possim conscendere montes
Vlteriusq; domos uadere in æmonias:
Sed me complexæ remorantur uerba puellæ
Mutatoq; graues sæpe colore preces:
Illa mihi totis arguat noctibus ignes
Et queritur nullos esse relicta deos:
Illa meam mihi iam se denegat: illa minatur:
Quæ solet irato tristis amica uiro:
His ego non horam possum durare querelis:
Ah pereat: si quis lentus amare potest:
An mihi sit tanti doctas cognoscere athenas
Atq; asiæ ueteres cernere diuitias:
Vt mihi deducta faciat conuitia puppi
Cynthia & insanis ora notet manibus:
Osculaq; opposito dicat sibi dedita uento
Et nihil infido durius esse uiro:
Tu patruī meritas conare ante ire secures
Et uetera oblitis iura refert sotiis:
Nam tua non ætas nunquam cessauit amori
Semper ad armatæ cura fuit patria:
Et tibi non unquā nostros puer iste labores
Afferat & lachrymis omnia nota meis
Me sine quem semper uoluit fortuna iacere:
Hanc animam extremæ reddere nequitia:

Audeat Aegeas Tullo contes ire
per undas.

Sed dominę retinet iperiosus amor.
Domos memnonias. Memnon titho
ni filius in ethiopia quæ in egypto sūt
ad abidon regiam habuit alii conten
dūt in suis fuisse. annales regū tradūt
auctore diodoro Memnonis ossa cre
mata fuisse: & relata in ethiopes ut alii
scribunt ad tithonum in persas.

Multi longinquo periere in amore libenter
In quorum numero me quoque terra tegat:
Non ego sum laudi: non natus idoneus armis
Hanc me militiam fata subire uolunt.
At tu seu mollis qua tendit ionia: seu qua
Lydia pactoli cingit aratra liquor:
Seu pedibus terra: seu pontum carpere remis
Ibis & accepti pars eris imperii:
Tum tibi si qua mei ueniet: non immemor hora:
Viuere me duro sydere certus eris.

Ad ponticum.

c Vm tibi cadmea dicuntur pontice theba
Armaque fraternae tristia militiae.
Atque ita sim felix primo contendis homero
Sint modo fata tuis mollia carminibus:
Nos ut consuemus: nostros agitamus amores:
Atque aliquid diuam quarimus in dominam:
Nec tantum ingenio quantum sauire dolori
Cogor & atatis tempora dura queri.
Hic mihi coneritur uitae modus: haec mea fama est
Hinc cupio nomen carminis ire mei:
Me laudant doctae solum placuisse puellae
Pontice & iniustas saepe tulisse minas:
Me legat assidue: post haec neglectus amator
Et profint illi cognita nostra mala:
Te quoque si certo puer hic concusserit arcu
Quod nolim nostros euolasse deos
Longe castra tibi: longe miser agmina septem
Flebis in aeterno surda iacere situ:
Et frustra cupiens mollem componere uersum
Nec tibi subiciet carmina saeuus amor:
Tunc me non humilem mirabere saepe poetam
Tunc ego romanis praeferear ingeniiis.
Nec poterunt iuuenes nostro reticere sepulchro:
Ardoris nostri magne poeta iaces:
Tu caue nostra tuo contemnas carmine fastu
Saepe uenit magno foenore tardus amor.
Ad Cynthiam.

t V ne igitur demes: nec te mea cura moratur
An tibi sum gelida uilior illiria:
Et tibi iam tanti quicumque est iste uidetur
Vt sine me uento quolibet ire uelis:

Pontice depones grandi cum
carmine thebas.
Et flebis tenui captus amore lyra.
Magno foenore nam quo serius uenit
eo magis cruciat.

Tu ne audire potes uasani murmura ponti:
Fortis & in dura naue iacere potes:
Tu pedibus teneris positas fulcire ruinas:
Tu potes in solitas Cynthia ferre niues.
O utinam hybernae duplicentur tempora brumae
Et sit iners tardis nauita uergiliis:
Nec tibi tyrrhena soluatur funis harena:
Ne ue inimica meas eleuet aura preces.
Atque ego non uideam tales subsidere uentos
Cum tibi proiectas auferet unda rates:
Et me defixum uacua patiatur in ora
Crudelem infesta saepe uocare manu:
Sed quodcumque modo de me periura mereris
Sit galathea tua non aliena uita:
Vt te felici prauecta ceraunia remo
Accipiat placidis horythos aequoribus:
Nam me non ullae poterunt corrumpere de te
Quin ego uita tuo lumine uerba querar:
Nec me deficiet notas rogitare citatos
Dicite quo portu clausa puella mea est:
Et dicam a tratis licet hec confidat in oris
Et licet heleis illa futura mea est:
Hic erit: hic iurata manet: rumpantur iniqui
Vincimus assiduas non tullit illa preces:
Falsa licet cupidus deponat gaudia liuor
Destitit ire nouas Cynthia nostra uias.
Illi carus ego: & per me carissima Roma
Dicitur & sine me dulcia regna negat:
Illa uel angusto mecum requiescere lecto
Et quocumque modo maluit esse mea
Quam sibi dotatae regnum uetus hippodamiae
Et quas helis opes ante pararat equis:
Quamuis magna daret: quamuis maiora daturus
Non tamen illa meos fugit auara sinus:
Hanc ego non auro: non indis flectere conchis:
Sed potui blandi carminis obsequio:
Suunt igitur musae: neque amanti tardus apollo:
Quis ego fretus amo: Cynthia rara mea est:
Hunc mihi summa licet contingere sidera platis
Siue dies seu nox uenerit illa mea est:
Nec mihi riualis certos subducet amores
Ista meam norit gloria canitiem.

Qui modo succensos ridebat uatis amores.
Poticus in flama est: & calet igne nouo.
Plus in amore ualet mimnermi uersus Homero. Mimnermus lygistades dictus a suauitate carminis: nam ληγ signifies dulce. & αω cano. Colophonius fuit tibiari peritus. ut scribit Strabo & elegi carminis poeta opus composuit iscriptum nanum: in quo ad remonem pilium colophonis patrie conditorem proficitur. Cecinit amores medeae & iasonis. De hoc horatius. Si mimnermus uti ceteris sine amore iocif que. Ait igitur Propertius dulce & molle carmen: quale scripsit mimnermus plus prodesse amanti quam sublimis: quale homerus: ut ostendat ponticum oportere ommittere carmen thebanum & canere elegum cum amet.

Ad suum amulum ponticum.
d Icebam tibi uenturos irrisor amores
Nec tibi perpetuo libera uerba fore:
Ecce iaces supplexque uenis ad iura puellae:
Et tibi nunc quauis imperat empta modo:
Non me chaonia uincant in amore columbae
Dicere quos iuuenes quaque puella domet:
Me dolor & lachrymae merito fecere peritum
Atque utinam posito dicar amore rudis.
Quid tibi nunc misero prode graue dicere carmen?
Aut amphioniae moenia flere lyrae?
Plus in amore ualet mimnermi uersus homero:
Carmina mansuetus lenia querit amor.
I quaeso & tristis istos compone libellos:
Et caue quod quauis nosse puella uelit.
Quid si non esset facilis tibi copia? nunc tu
Insanus medio flumine quaeris aquam.
Nec dum etiam palles: uero nec tangeris igni:
Hac est uenturi prima fauilla mali:
Tum magis armenias cupies accedere tygres:
Et magis infernae uinclua nosse rotae:
Quam pueri totiens arcum sentire medullis
Et nihil iratae posse negare tuae:
Nullus amor quouisq; facilis ita praebuit alas:
Ut non alterna prefferit ille manu:
Nec te decipiat quod sit satis illa parata:
Acrius illa subit pontice si qua tua est.
Quippe ubi non liceat uacuos deducere ocellos.
Nec uigilare alio nomine cedat amor:
Qui non ante patet donec manus attingit ossa
Quisquis es assiduas aufuge blanditias:
Illis & filices: & possunt cedere quercus
Nec dum tu possis spiritus iste leuis:
Quare si pudor est quam primum errata fateri
Dicere quo pereas saepe in amore leuat.
Ad Gallum.

o Iocunda quies primo cum testis amori
Affueram uestris conscius in lachrymis:
O noctem meminisse mihi iocunda uoluptas:
O quotiens uotis illa uocanda meis:
Cum te complexa morientem galle puella:
Vidimus & longam ducere uerba moram:

Quauis labentis premeret mihi somnus ocellos
Et mediis caelo luna ruberet equis:
Non tamen a uestro potui secedere iusu:
Tantus in alterius uocibus ardor erat:
Sed quoniam non es ueritus concedere nobis:
Accipe commissae munera laetitia.
Non solum uestros didici reticere dolores:
Est quiddam in nobis maius amice fide.
Possum ego diuersos iterum coniungere amantes:
Et dominae tardas possu aperire fores:
Et possu alterius curas sanare recentis:
Nec leuis in uerbis est medicina meis:
Cynthia me docuit semper quacumque petenda
Quaque cauenda forent non nihil agit amor:
Tu caue ne tristi cupias pugnare puella:
Ne ue superba loqui: ne ue tacere diu:
Neu si quid petit: ingrata fronte negaris
Neu tibi pro uano uerba benigna cadant.
Irritata uenit: quando contemnitur illa:
Nec meminit iustas ponere laesa minas:
At quo sis humilis magis & subiectus amori
Hoc magis effecto saepe fruarer bono:
Is poterat felix una remanere puella
Qui nunquam uacuo pectore liber erit.
Ad Cynthiae.
C quid te mediis cessantem Cynthia baiis
Qua iacet herculeis semita littoribus:
Et modo te sprete mirantem subita regno
Proxima missenis a quora nobilibus:
Nostri cura subit: memores adducere noctes
Et quis in extremo restat amore locus:
Antea nescio quis simulatis ignibus hostis
Sustulit e nostris Cynthia carminibus:
Atque utinam magis te remis confisa minutis
Paruula lucrina cymba moretur aqua.
Aut teneat clausam tenui tentantis in unda
Alternae facilis credere lympha manu:
Quam uacet alterius blandos audire susurros:
Molliter in tacito littore compositam:
Ut solet amota labi custode puella
Perfida communes nec meminisse deos:
Non quia perfecta non est mihi cognita fama

Cynthia nunc cessat baiani ad littoris undas.

Hanc rogat eterno seruet amore fide
Et modo thesproti. in epiro achreon
fluuus est ubi & thesproti sunt acheru
sia palus: ut plinius scribit. i. batano ite
littore ad misenum stagnum acheru
sia cum cynthia aliquando cogitauerit
in illuriam & eprum poeta ex hitto
ria locorum mouet cynthiam ad che
rusiam quam cernit ad ualenum esse
per similem & eiusdem nominis ache
rusi thesprotorum & epiro.

Sed quod in hac omnis per te timetur amor.
 Ignosces igitur si quid tibi triste libelli
 Attulerint nostri culpa timoris erit:
 An mihi non maior caræ custodia matris
 Aut sine te uitæ curâ sit ulla meæ:
 Tu mihi sola domus: tu Cynthia sola parentes:
 Omnia tu nostræ tempora lætitiæ:
 Seu tristis ueniam: seu contra lætus amicis
 Quicquid ero dicam Cynthia causa fuit:
 Tu modo quamprimum corruptas defere baias
 Multis ista dabunt littora dissidium:
 Littora quæ fuerant castis inimica puellis
 Ah pereant baiæ crimen amoris aquæ:
 Quid mihi desidiæ non cessas fingere crimen?
 Quod faciat nobis cõscia roma moram:
 Tam multa illa meo diuisa est milia lecto
 Quantum hypanis ueneto dissidet eridano:
 Nec mihi consuetos amplexu nutrit amores
 Cynthia nec nostra dulcis in aure sonat:
 Olim gratus eram non illo tempore quoiquam:
 Contigit: ut simili posset amare fide:
 Inuidiæ fuimus non me deus obruit atq;
 Lecta prometheis diuidit herba iugis:
 Nū sum ego quæ fueram mutat uia lōga puellas
 Quantum in exiguo tempore fugit amor:
 Nunc primum longas solus cognoscere noctes
 Cogor & ipse meis auribus esse grauis:
 Felix qui potuit præsentis flere puellæ
 Non nihil aspersis gaudet amor lachrymis:
 Aut si despectus potuit mutare calores
 Sunt quoq; translato gaudia seruitio
 Mineq; amare aliã neq; ab hac discedere fas est
 Cynthia priã fuit: cynthia finis erit.
 Adgallum.
 t V quod sæpe soles: nostro lætabere casu
 Galle: quod abrepto solus amore uacem:
 At non ipse tuas imitabor perfide uoces
 Fallere te nunquã galle puella uelit:
 Dum tibi deceptis augetur fama puellis
 Certus & in nullo quæris amore moram:
 Perditus in quadam tardis pallefcere curis
 Incipis & primo lapsus amore gradu:

Tu quod sæpe soles.

Cui modo fluxa fides & fraus in
 nexa puellis
 Nunc tãdẽ ifano Gallus amore perit
 Non sic Aemonio salmonida: ait
 nec neptunnum cum Tiro filia salmo
 nei: nec herculem cum hebe cõcubuit
 se tanto amore. At elidem in regione
 pisana ut scribit Euripides regnauit
 Salmoneus ex quo & alcidice nata ẽ
 Tiro formosissima quæ capta ẽ amo
 re Enipei fluuii labētis ex salmone sō
 te: in alpheum pulcherrimis uortici /
 bus. ut scribit. Homerus. Neptunus
 sumpta forma enipei ad ostium oper
 tus ingenti unda puellam compressit:
 factus postea se deum: nati ide sunt pe
 lias & neleus: eadem nupsit creteo ut
 homerus & Diodorus scribunt: pepe
 ritque Amithaonẽ Aesonem & phe /
 reten. Deus tenarius: id est neptunus
 nam ad tenaron laconicę in littoris
 flexu ripa erecta est ut scribit Strabo
 cum ẽde neptunni & lico iuxta spelũ
 cam qua cerberus ad superos tractus
 dicitur ab hercule: hemonio: id est the /
 salo. Sed differt a Strabone proper /
 tius: nam enipeum amatum a puella
 scribit Strabo esse in pisana regione
 cum tamen alter sit in thessalia.

Hac erit illarum contẽpti pœna doloris
 Multarum miseris exigit una uices:
 Nec tibi uulgares istos compescet amores
 Nec noua quatẽdo semper amicus eris:
 Hac ego non rumore malo: non augure doctus
 Vidi ego me quæso teste negare potes?
 Vidi ego te toto uictum languescere collo
 Et flere iniectis galle diu manibus:
 Et cupere optatis animam deponere uerbis
 Et quæ deinde meus celat amice pudor:
 Non ego complexus potui diducere uestros
 Tantus erat demens inter utrosq; furor:
 Non sic a monio salamonide mixtus enipeo
 Tremarius facili præssit amore deus:
 Nec sic caelestem flagrans amor herculis heben
 Sensit in cœtheis gaudia prima iugis:
 Vna dies omnis potuit præcurrere amantes
 Nam tibi non tepidas subdidit illa faces:
 Nec tibi præteritos passa est succedere fastus:
 Nec sinet abduci: te tuus ardor aget:
 Nec mirũ cum sit ioue digna: & proxima ledæ
 Et ledæ partu gratior una tribus:
 Illa sit inachiis: & blandior heroinis
 Illa suis uerbis cogat amare iouem:
 Tu uero quoniam semel es periturus amore
 Vtere non alio lumine dignus eras:
 Quæ tibi sit felix quoniam nouus incidit error
 Et quocunq; uoles una sit ista tibi:
 Adtullum.
 t V licet abiectus tiberine molliter unda
 Lesbica mentoreo uina bibas opere
 Et modo tam celeres mireris currere lyntres
 Et modo tam tardas funibus ire rates
 Et nemus omne satas incendat uertice siluas
 Urgetur quantis caucalus arboribus.
 Non tamẽ ista meo ualeant contẽdere amore
 Nescit amor magnis cedere diuitiis:
 Nam siue optatam mecum trahit illa quietẽ
 Seu facili totum ducit amore diem:
 Tunc mihi pactoli ueniunt sub tecta liquores
 Et legitur rubris gẽma sub æquoribus:
 Tu mihi cessuros spondet mea gaudia reges

Sponit diuitias & regũ dõa beatus
 Dũ placido ualeat semper amo /
 re frui.
 Vna lesbica pro oibus externis accipit
 quæ in maiorem luxum fuerunt q̃ no
 stra. lesbicum uinum erasistratus medi
 cus post thasum: & chium ut in urbẽ
 ueheretur auctor fuit. cum docuisset
 id quoque ualitudini esse accommo /
 datum. opere mentorio: auro & argẽ
 to celando claruit mentor: unde po /
 cula mentoria dicta habita magno p̃
 cio. L. Crassus duos scyphos habuit
 mentoris artificio sculptos emptos cẽ
 tum sestertis: quibus nũq; usus est: ne
 nimium luxuriari uideret. Limen ara
 bium. id est marmore arabico orna /
 tas cdes. id erat onychites quem i mō
 tibus tantum arabicę nasci credidit an
 tiquitas: tanti luxus ut quattuor colũ
 nę ex eo in theatro cornelii balbi pro
 miraculo fuerit.

b

Qua maneat dum me fata perire uolent:
Nam quis diuitis aduerso gaudet amore?
Nulla mihi tristi præmia sunt uenere:
Illa potest magnas heroum infringere uires
Illa etiam duris mentibus esse dolor:
Illa neq; arabium metuit transcendere limen
Nec timet ostrino tulle subire toro:
Et miserum toto iuuenem uersare cubili
Quid releuant uariis serica textilibus:
Quæ mihi dum placata aderit non ulla uerebor
Regna: nec alcinoi munera despiciere.

Ad Cynthiam.

Aepe ego multa tuæ leuitatis dura timebã
Hæc tamen excepta Cynthia perfidia:
Aspice me quanto rapiat fortuna periclo
Tu tamen in nostro lenta timore uenis:
Et potes externos manibus componere crines
Et longa faciem quarere desidia:
Nec minus æois pectus uariare lapillis.
Ut formosa nouo qua parat ire uiro:
At nunc sic ithaci digressu mota calypso
Desertis olim fluerat aquoribus:
Multos illa dies incomptis mæsta capillis
Sederat: iniusto multa locuta salo:
Et quis nunq; posthac uisura dolebat
Illa tamen longæ conscia laticia:
Alphesibœa suos ultra est pro coniuge fratres
Sanguinis: & cari uincula rupit amor:
Nec sic æsonidem rapientibus anxia uentis
Hypsiphyle uacuo constitit in thalamo:
Hypsiphyle nullos post illos sensit amore^s
Ut semel æmonio tabuit hospitio:
Coniugis euadne miseros elata per ignes
Occidit argiuæ fama pudicitia:
Quarum nulla tuos potuit conuertere mores
Tu quoq; uti fieres nobilis historia:
Desine iam reuocare tuis periuria uerbis
Cynthia: & oblitos parce mouere deos:
Audax ah nimium nostro dolitura periclo
Si quid forte tibi durius incidit:
Multa prius uasto labentur flumina ponto:
Annus & inuersas duxerit ante uices.

Lenta est accitò digressu Cyn-
thia uatis

Hinc nullã querit esse i amore fidẽ.
Alphesibœa suos. Duæ alphesibœe
fuerunt. Altera filia Binantis & perus
filie nereï. perus meminit homerus in
euocatione manium Alphesibœe si-
lic theocritus in amaryllide. interpres
lycophrõis alteram esse dixit Gunei
uxorem: sed hoc omisso equamur hi-
storiam grauiorem Paulãniẽ: qui in
septimo historiarum scribit Alemço-
nem amphiarai filium querẽtem pur-
gationem ob matrem interfectam ex
Argo attulisse. Illius monile dedisseq;
id alphesibœe phegei filie eundẽ pro-
fectum ad Acheloũ amasse callithoẽ
eius filia & duxisse uxorem a qua mis-
sus est ad phegeũ alphesibœe patrẽ
ad monile repetendum: sed illic a the-
meno & axione alphesibœe fratri-
bus interfectus est sepultus in Acropo-
li Zacynthi. ubi cupressi sũt quas uir-
gineas appellat Alphesibœa autẽ fra-
tres in ultionẽ nezati mariti: iterfecit.

Quam tua sub nostro mutetur pectore cura
Sis quodcunq; uoles: non aliena tamen:
Quam mihi ne uiles isti uideantur ocelli
Per quos sæpe tibi credita perfidia est
Hos tu iurabas: si quid mentita fuisses:
Ut tibi suppositis exciderent manibus:
Et contra magnum potes hos attolere solem?
Nec tremis admittæ conscia nequitia:
Quis te cogebat multos pallere colores:
Et fletum inuitis ducere luminibus?
Quis ego nunc pereo similes moniturus amãtes
O nullis tutum credere blanditiis.
Verba ianuæ conquerentis.
Væ fuerã magnis olim patefacta triũphis
Ianua tarpeia nota pudicitia:
Cuius inaurati celebrant limina currus
Captorum lachrymis humida supplicibus:
Nunc ego nocturnis pоторum saucia rixis
Pulsata indignis sæpe queror manibus:
Et mihi non desunt turpes pendere corollæ
Semper: & exclusis signa iacere faces:
Nec possum infamis dominæ defendere noctes
Nobilis obscans tradita carminibus:
Nec tamen illa suæ reuocatur parcere famæ
Turpior: & sardi uiuere luxuria
Has inter graibus cogor deslere querelis
Supplicis a longis tristior e cubus:
Ille meos nunq; patitur requiescere postes
Arguta referens carmina blanditia:
Ianua uel domina penitus crudelior ipsa
Quid mihi tam duris clausa taces foribus?
Cur nunq; reserata meos admittis amores
Nescia furtiuas reddere mota præces?
Nulla ne finis erit nostro concessa dolori
Tristis: & in tepido limine somnus erit:
Me mediæ noctes: me sidera plena iacentem:
Frigidaq; æo me dolet aura gelu:
Tu sola humanos nunq; miserata dolores:
Responde tacitis mutua cardinibus:
O utinam traiecta caua mea uocula rima:
Percussas dominæ uertat in auriculas.
Sit licet & saxo patientior illa sicano

Ianua tarpeis quõdam celebra-
ta triumphis
Nunc querit dominæ facta pudenda
sue.
Patientior saxo sicano. Saxum siculũ
in exemplum immobilis patientiẽ ad-
ducitur ob Sirenas quẽ quamuis illic
diu cecinerint non tamen mouerunt
proxima saxa.

Sit licet: & ferro durior: & calybe:
 Non tamen illa suos poterit compescere ocellos
 Surget & inuitis spiritus in lachrymis:
 Nunc iacet alterius felici nixa lacerto
 At mea nocturno uerba cadunt zephyro:
 Sed tu sola mei tu maxima causa doloris
 Victa meis nunq̄ ianua muneribus:
 Te non ulla mea laxit petulantia linguæ
 Quæ solet irato dicere tota loco:
 Ut me tam longa raucū patiare querela:
 Sollicitas triuio peruigilare moras:
 At tibi sepe nouo deduxi carmina uersu
 Osculaq; impressis nixa dedi gradibus:
 Ante tuos quotiens uerti me perfida postes,
 Debitaq; occultis uota tuli manibus.
 Hæc ille: & si quæ miseri nouistis amantes
 Et matutinis obstepit alitibus:
 Sic ego nunc dominae uitius: & semper amantis
 Fletibus: æterna differor inuidia.
 Ad Cynthiam de maris tempestate.
 T merito quoniam potui fugisse puellam:
 Nunc ego desertas alloquor alcyonas:
 Nec mihi cassiope solito uisura carinam
 Omniaq; ingrato littore uota cadunt:
 Quin etiam absenti profunt tibi Cynthia uenti
 Aspice q̄ sauas increpat aura minas:
 Nulla ne placata ueniet fortuna procella:
 Hæcine parua meum funus harena teget:
 Tu tamen in melius sa uas conuerte querelas
 Sat tibi sit poenæ nox: & iniqua uada:
 An poteris siccis mea fata opponere ocellis:
 Ossaq; nulla tuo nostra tenere sinu.
 Ah pereat quicūq; rates: & uela parauit
 Primus: & inuito gurgite fecit iter:
 Non ne fuit melius dominae peruincere mores.
 Quâuis dura: tamen rara puella fuit:
 Quam sic ignotis circumdata littora siluis
 Cernere: & optatos quarere tyndaridas.
 Illic si qua meum sepelissent fata dolorem:
 Vltimus & posito staret amore lapis:
 Illa meo caros donasset funere crines
 Molliter: & tenera poneret ossa rosa:

Mallet seruitium durę tolerasse
 puellę.
 Dū timet equoreas in sua fata minas.
 Alcyonas desertas. de his diximus i
 commētarius syluarum. Cassiope hæc
 cassiopa dicta mater. Andromedę
 in cęsum relata est: ut Hyginus feri/
 bit testimonio euripidis & sophoclis
 figuratur: in folio cum stellis quatu/
 ordecim: ut arati interpret tradit ap/
 paretque tota ferme nocte cum ori/
 tur tranquillitatis prenūcia cassiope
 præterea oppidū est corcira.

Illa meum extremo clamasset puluere nomen
 Ut mihi non ullo pondere terra foret:
 At uos æquorea formosa doride nata
 Candida felici soluite uela choro:
 Si quando uestras labens amor attigit undas
 Mansuetus socio parcite littoribus.
 Ad Cynthiam.
 Aec certe deserta loca: & taciturna querēti
 Et uacuum zephyri possidet aura nemus:
 Hic licet occultos proferre impune dolores
 Si modo sola queant saxa tenere fidem:
 Vnde tuos primum repetā mea Cynthia fastus?
 Quod mihi das flendi Cynthia principium?
 Qui modo felices internumerabar amantes
 Nunc in amore tuo cogor habere notam:
 Quid tantū merui: quæ te mihi carmina mutāt
 An noua tristitiæ causa puella tuæ?
 Sic mihi te referas leuis: ut non altera nostro
 Limine formosos intulit ulla pedes:
 Quâuis multa tibi dolor hic meus aspera debet
 Non ita leua tamen uenerit ira mea:
 Ut tibi sim merito semper furor: & tua flendo
 Lumina deiectis turpia sint lachrymis:
 An quia parua damus: mutato signa calore
 Et non ulla meo damat in ore fides:
 Vos eritis testes: si quos habet ardor amore
 Fagus & arcadio pinus amica deo:
 Ah quotiēs teneras resonāt mea uerba sub ūbras
 Scribitur & uestris Cynthia corticibus:
 An tua quod peperit nobis iniuria curas
 Quæ solum tacitis cognita sunt foribus:
 Omnia consueui timidus perferre superbe:
 Iussa neq; arguto facta dolore queri:
 Pro quo diuini fontes: & frigida rupes
 Et datur inculto tramite dura quietes:
 Et quodcunq; mea possunt narrare querelæ
 Cogor: & argutas dicere solus aues:
 Sed qualiscunq; es resonent tibi Cynthia siluæ
 Nec deserta tuo nomine saxa uacent:
 Ad Cyuthiam.
 On ego nūc tristes uereor m̄a cynthia m̄aes
 Nec moror extremo debita fata rogo:

Spretus in umbrosis nunc solus
 cynthia syluis
 Voce tuā querit liberiore fidē.

Nil dolet æternas mittant si fata
 sub umbras
 Sit mō defūcti cynthia uiua memor.
 Philacides. protefilaus iphicle filius
 phylaci nepos a cuius nomine phyla/
 cia urbs erat in thessalia ad superos
 uxoris causa reuersus est Require que
 in ultimo syluarū de hoc scripsimus.
 b m

Sed ne forte tuo careat mihi funus amore
 Hic timor est ipsis durior exequiis:
 Non adeo leuiter noster puer hæsit ocellis:
 Vt meus oblito puluis amore uacet:
 Illic phylacides iucundæ coniugis heros
 Non potuit cæcis immemor esse locis:
 Sed cupidus falsis attingere gaudia palmis:
 Tethalus ætquam uenerat umbra domum:
 Illic quicquid ero semper tua dicit imago
 Traicit: & fati littora magnus amor:
 Illic formosæ ueniant corus heroine:
 Quas dedit argiuis dardana præda uiris.
 Quarum nulla tua fuerit mihi Cynthia forma
 Grator: & tellus hoc ita iusta sinat:
 Quamuis te longæ remorentur fata senectæ
 Cara tamen lachrymis ossa futura meis:
 Quæ tu uiua mea possis sentire fauilla
 Tum mihi non ullo mors sit amara loco:
 Quam uereor: ne te contempno Cynthia busto
 Abstrahat a nostro puluere iniquus amor:
 Cogat & inuitam lachrymas siccare cadentes
 Flectitur assiduis certa puella minis:
 Quare dum licet inter nos latemur amantes
 Non satis est ullo tempore longus amor.
 Ad Gallum.

Aec pro continuo te galle monemus amore

Id tibi ne uacuo defluat ex animo:

Sape imprudenti fortuna occurrit amanti

Crudelis minyis dixerat ascanius:

Est tibi non infra speciem: non nomine dispar

Therodamanteo proximus arbor hylæ:

Nunc tu siue legis umbrosæ flumina siluæ:

Siue aniena tuos tinxerit unda pedes:

Siue gigantea spatia bere littoris ora

Siue ubicunq; uago fluminis hospitio:

Nympharum semper cupidus defende rapinas

Non minor ausoniis est amor hadriacis.

Ne tibi sit durum montes: & frigida saxa

Galle: neq; expertos semper adire lacus

Quæ miser ignotis error perpeffus in oris

Herculis indomito fleuerat ascanio.

Namq; ferunt olim pegasæ naualibus argon

Egressam longe phasidos isse uiam:
 Et iam præter tus labentem athamantidos undis
 Myforum scopulis applicuisse ratem:
 Hic manus heroum placidis ut constitit oris:
 Mollia composita littora fronde tegit:
 At comes inuitis iuuenis procefferat ultra
 Raram se positi quarere fontis aquam:
 Hunc duo sectati fratres aquilonia proles:
 Hunc super & zethes: hunc super & calais:
 Oscula suspensis instabant carpere palmis
 Oscula & alterna ferre supina fuga:
 Ille sub extrema pendens concluditur ala
 Et uolucres ramo submonet insidias:
 Iam pandionia cesset genus orythiæ
 Ha dolor ibat hylas: ibat amadrias hinc:
 Hic erat argantonini sub uertice montis
 Grata domus nymphis humida thyniasin:
 Quam supra nullæ peridebant debita curæ:
 Rosida desertis poma sub arboribus:
 Et circum irriguo surgebant lylia prato
 Candida purpureis mixta papaueribus:
 Quæ modo decerpens tenero pueriliter urigui
 Proposito florem prætulit officio:
 Et modo formosis incumbens nescius undis
 Errorem blandis tardat imaginibus:
 Tandem haurire parat demissis flumina palmis
 Innixus dextro plena trahens humero:
 Cuius: ut accensæ dryades candore puellæ:
 Miratæ solitos destituere choros:
 Prolapsum leuiter facili traxere liquore
 Tum sonitum raptu corpore fecit hylas:
 Cui procul alcides iterat responsa: sed illi
 Nomen ab extremis fontibus aura refert:
 His o Galle tuos monitis seruabis amores
 Formosum nymphis credere uisus hylam:
 Tu qui consortem properas euadere casum
 Miles ab etruscis saucius aggeribus:
 Quid nostro gemitu turgentia lumina torque
 Pars ego sum uestræ proxima militiæ:
 Sic te seruato ut possint gaudere parentes
 Nec soror acta tuis sentiat e lachrymis:
 Gallum per medios ereptum cæsaris enses:

itè oppidū hæt supra se ab ascāio rege
 dictus de quo homerus. Phorcys & a
 scāius phrigias duxere cateruas. Asca
 nius crudelis: lacus ipius & nymphæ a
 scanides crudeles in herculē cui dile/
 ctū pueræ ademerūt. Minyæ argonau
 tæ dicti sūt a minyæ familia: quæ oli
 Orcomenō in boetia tenuit postea in
 thessaliā migravit: ad iolcū unde ar/
 gonautæ sūt oriūdi. Inter argonautas
 aut erat hercules: & ut ait Papinius ar
 goos frāgebāt brachia remos. crude/
 lis ergo ascanius dixerat minyis hoc ē
 docuit atis argonautas: hoc quod se
 quif sepe imprudētī fortuna occurrit
 amanti. Nā & nymphæ ascanides nō
 expectatū hylā rapuerūt Littoris gi/
 gātei. Id est i littore cāpano. ubi gigan
 tes interfecti sunt. Nō minor ausoniis
 Pariter inquit oēs nymphæ amat: nā
 & hē raperēt tuū ut ascanides hylam.
 Pegasæ sūt emporiū ferarū urbis thes/
 salie. iuxta ē iolcus unde pelias iasonē
 & argonautas emisit dicte pegasæ uel
 a ΠΗΥΝΙΑΙ quod est cōpingo: nā illic
 opacta fuit nauis argo uel a ΠΗΥΗ quæ
 significat fōrē. nā fontes multos hēt
 propinquos. hic erat arganti phēgi.
 Mendosa est dictio uel apud Strabo
 nē uel apud hūc: nā Strabo scripsit ar
 gātoninū mōtē esse q̄ prusiadi immet
 ubi raptus fuerit hylas in cuius rei mo
 numentū prusienses singulis annis ua
 gi p̄ montes hylā inelamāt eū quēren
 tes. id fieri ad hylā lacū scribit solinus
 Legas igitur ex sentētia Strabonis.
 hic erat sub uertice mōtis argātonimi
 domus grata & humectans nymphis
 thyniasis id est bithynicis nā Thynias
 e regione bithyniæ ē: sed barbari eam
 bithyniā uocant: auctor Plinius. Do/
 mus humida: fons sonitum quem pri
 mus audiuit hercules ut scribit theo/
 critus monitus etiam uoce socii: ut ue
 ro apollonius tradit: Polyphemus au
 diuit primus qui laonomen herculis
 sororem habebat uxorem.

Galle tuos pueri custos seruabis
 amores
 Hercules exēplo sit tibi raptus hylas.
 Theocritū i primis hoc loco imita/
 tur & transfert de fabula hylæ. Thio/
 damanteo hylæ: hercules cum apud
 oeneum focerum esset i cōiuiuo: cūno
 mū architelis filiū oenei affiné minus
 apte aquā mātibus fundentē percussum
 pugno necauit: inde se cōtulit ad Cey
 cem i trachiniā: sed cū p̄ dryopas iter
 faceret: una cū uxore deianira: & ad/
 modum esuriret: Thiodamantē in quē
 arantē iciderat cibi aliqd̄ petit: qd̄ cū
 negaret atq; tauḡ aratro solutū ma
 ctant Thiodamas ex urbe dryopas
 duxit: pugnauitq; tanto hercules peri/
 culorū & uulneratus sit leua mamilla
 & uxorē armauerit i subsidiū. Interfe
 cto aut Thiodamante hylā illius filiū
 abduxit: hæc tū scribit apollodorus
 in eo libro qui iscribit bybliotheca.
 Apollōius & Theocritus & alii quos
 seq̄ hylā fuisse raptū in bithynia: cū
 aquatū de seē differ. de quo dixi i cō
 mētariis syhiæ. Ascaius lacus ē bithy
 niæ ad quē epictetus urbs euadit. otrēā

Effugere ignotas non potuisse manus:
Et quacunq; super dispersa inuenerit ossa
Montibus hetruscis hæc sciat esse mea,
Ad Tullum de patria sua.
Valis: & uide gēus: q; sint mihi tulle pēates
Quaris pro nostra semper amicitia.
Si perusina tibi patriæ sunt nota sepulchra
Italia: duris funera temporibus:
Cum Romana suos agit discordia ciues
Sit mihi præcipua puluis hetrusca dolor:
Tu proiecta mei perpeffa es membra Propinqui
Tu nullo miseri contegis ossa solo:
Proxima supposito contingens umbria campo
Me genuit terris fertilis uberibus.

Propertii Aurelii Nautæ. Liber secundus.
Ad Mœcenatem.
Varitis unđ mihi totiēs scribātur aōtes
Vnde meus ueniat mollis in ora liber:
Nō mihi calliope: non hæc mihi cantat

apollo
Ingenium nobis ipsa puella facit:
Siue illam cæcis fulgentem incedere togis
Hoc totum e cæa ueste uolumen erit:
Seu uidi ad frontem sparfos errare capillos
Gaudet laudatis ire superba comis:
Siue lyræ carmen digytis percussit eburnis
Miramur faciles ut premat arte manus:
Seu quum poscentes somnus declinat ocellos
Inuenio causas mille poeta nouas:
Seu nuda erepto mecum lectatur amictu
Tunc uero longas condimus iliadas:
Seu quicquid fecit: siue est quodcunq; locuta
Maxima de nihilo nascitur historia:
Quid mihi si tantum mœcenas fata dedissent
Ut possem heroas ducere in arma manus:
Non ego titanas canerem: non ossan olympto
Impositum: ut cœli pelion esset iter:
Non ueteres thebas: nec pergama nomē homeri
Xerxis: & imperio bina coisse uada.
Regna ue prima remi: aut aios Cartagis altæ
Cymbrorumq; minae: & benefacta mari:

Bellaq; resq; tui memorarem Cæsaris: & tu
Cæsare sub magno cura secunda fores:
Ni quotiēs muti nam: aut ciuilia busta philippos
Aut canerē sicula classica bella fugæ:
Euerfolq; focos antiquæ gentis hetruscæ:
Et ptholem enaxi littora capta phari:
Aut canerē ægyptum: & nilum: cōtractus in urbē
Septem captiuis debilisibat aquis:
Aut regum auratis circumdata colla cæthenis
Actia p; in sacra currere rostra uia:
Te mea musa illis semper contexerit armis
Et sumpta: & posita pace fidele caput:
Thefeus in fernis: superis testatur achilles
Hic istionidem: ille monætiadem:
Sed ne p; phlegreos iouis enceladiq; tumultus
Intonet angusto pectore callimachus:
Nec mea conueniunt duro præcordia uersu
Cæsaris in phrygios condere nomen auos:
Nauita de uentis: detauris: narrat arator.
Enumerat miles uulnera pastor oues:
Nos contra angusto uersantes prælia lecto
Qua pote quisq; mea conterat arte diem:
Laus in amore mori: laus si datur altera uiuo
Posse frui: fruar o solus amore meo:
Si memini solet illa leues culpate puellas
Et totam ex helena non probat iliada:
Seu mihi sint tangenda noueræ pocula phedræ:
Pocula priuignio non nocitura suo:
Seu mihi circæo pereundum est gramine: siue
Colchis colchiacis urat ahena focis:
Vna meos quoniam prædata est foemina sensus
Ex hac ducentur funera nostra domo.
Omnes humanos sanat medicina dolores
Solut amor morbi non amat artificem:
Tarda philoctetæ sanauit crura macahon
Phœnicis chiron lumina philirides:
Et deus extinctum cresis epidaurius herbis
Restituit patriis androgeona focis:
Mysus: & hermonia iuuenis: qua cuspide uulnus
Senserat: hac ipsa cuspide sensit opem:
Hoc si quis uitium potuit mihi demere solus
Tantalea poterit tradere poma manu:

Quo modo deseruit constanti
pectore castra.

Nunc repetit miles magne cupido
tuus. Mercurio suis. Mendosi codices
modo sanctis modo satis scripti sunt
nos satis legendum putamus nam satis
lingua egyptia palladem significat ut
scribit lycophronis interpretis: & hostium
nili saiticum est appellatum quod pallas
illuc coleretur: ut ex Strabonis uerbis fa-
cile discere potest. boebei lacus est thes-
salie: ubi pallas cum mercurio concu-
buisse dicitur. quod uerecunde signifi-
cans hesiodus ita ait. Per multis coram
plantam sibi uirgo seueratum boebei
dos undis tixit. huius rei meminit Stra-
bo Primo tunc primum. nam semper
ante fuerat uirgo.

Vix uno potuit liber requiescere
mense.

Artibus hunc reuocas Cynthia do-
cta tuis. Antiquae continuae. de tribus
corinnis diximus in ultimo libro sylua-
rum. Turpia perpeffus Diodorus ut mi-
hi quidem uidetur: & aliam historiam se-
cutus est quam homerus ac theocritus
& aliena a propertio: scribit. n. hercu-
lem euryti equos abegisse cum filiam
noluisset dare uxorem: & iphiclem ue-
nisse thiryntem ad equos repetendos her-
culemque iussisse ut turrim conscenderet
inde conspiceret agrum an usque appa-
rerent equi mox cum precipitasse: hec
Diodorus homerus in euocatione ma-
nium chlorim amphianis filiam neleo
nupsisse scribit: unde nati sunt nestor
chromius periclimenes & pero. Nele-
us autem ut ait pronunciauit nemini fili-
am uxorem se daturum nisi ei qui boues
iphycli ex phylaca urbe thessalie ad-
se duceret. Solus melampus amythao-
nis filius scientia diuinandi clarus id pro-
misiit. Is ab iphicle deprehensus in uincu-
la coniectus est sed post annum solutus
egit: ut pero sibi data bianti fratri nu-
beret. nam illius fuisse uxorem scribit
theocritus surripuisse qui uolebat sur-
ripere deprehensus. Quam non lucra
magis. Nam ditissimus erat duabus par-
tibus regni argiui donatus ab anaxago-
ra Megapenti filio cum argiuas mulie-
res bacchi ira insanientes furore libe-
rasset. Nam Medicus fuit. Vnde & me-
lapodii herba dicta est.

Dolia uirginis idem ille repleuerit urnis

Ne tenera assidua colla grauentur aqua:

Idem caucasea soluet de rupe promethi

Brachia: & a medio pectore pellet auem:

Quandocumque igitur uitam mea fata reposcet

Et breue in exiguo marmore nomen ero:

Mortem nostrae spes inuidiosa iuuet

Et uitae & morti gloria iusta mea:

Si te forte meo ducet uia proxima busto

Esse da caelatis siste britanna iugis:

Taliaque illachrymans mutae iace uerba fauillae

Huic misero fatum dura puella fuit.

Cynthiae puellae laudes.

Iber eram & uacuo meditabar uiuere lecto

At me composita pace fefellit amor.

Cur haec in terris facies humana moratur?

Iuppiter ignoro pristina furta tua.

Fulua coma est: longaeque manus: & maxima toto

Corpore & incedit uel loue digna soror.

Aut cum dulichias pallas spatiat ad aras

Gorgonis anguiferae pectus operta comis:

Qualis: & ischomacae laphitae genus heroinae

Centaurus medio grata rapina mero

Mercurio satis fertur bobeadas undis

Virgineum primo composuisse latus:

Cedite etiam diuae quas pastor uiderat olim:

Ideis tunicam ponere uerticibus:

Hanc utinam faciem nolit mutare senectus

Et si cum aetate secula uatis eget.

Ad irrisorem.

Quod Vi nullum tibi dicebas iam posse nocere

Haesisti cecidit spiritus ille tuus:

Vix unum potes infelix requiescere mensem:

Et turpis de te iam liber alter erit:

Quaerebam sicca si possit piscis arena

Nec solitus ponto uiuere toruus aper:

Aut ego si possem studiis uigilare seueris

Distertur nunquam tollitur ullus amor.

Nec me tam facies: quam uis sit candida caepit

Lilia non domina sint magis alba mea:

Et maeutica nix minto si certet hybero

Utque rosae puro lacte natant folia:

Nec de more comae per leuia colla fluentes

Non oculi geminae sidera nostra faces:

Nec si qua arabio lucet bombice puella

Non tum de nihilo blandus amator ego:

Quantum quod posito formosae saltat ioculo

Egit ut euantes duce ariadna choros:

Et quantum aolio cum tentat carmina plectro

Par aganippeae ludere docta lyrae:

Et sua cum antiquae committit scripta corynae

Carmina quae quibus non putat aequa suis:

Num tibi nascenti primis mea uita diebus

Aridus argutum stertuit omnis amor:

Haec ubi contulerint caelestia munera diui

Haec tibi ne matrem forte dedisse putes:

Non non humani sunt partus talia bona

Ista decem menses non peperere bona:

Gloria romanis una es tu nata puellis

Romana acumbes prima puella Ioui:

Nec semper nobiscum humana cubilia uises

Post helenam haec terris forma secunda redit:

Ah ego nunc miser si flagret nostra iuuentus

Pulchrius ah fuerat Troia perire tibi:

Olim mirabar: quod tanti ad pergama belli

Europa atque Asia causa puella fuit:

Nunc pari tu sapiens: & tu menelae fuisti

Tu quia poscebas: tu quia lentus eras:

Digna quidem facies pro qua uel obiret achilles

Vel priamus belli causa probanda fuit.

Si quis uult fama tabulas anteire uetustas

Hic dominam exemplo ponat in arte meam:

Sive illam hesperis: sive illam ostendit eois

Vret & eois: uret & hesperios:

His saltem ut teneat iam sinibus aut mihi si quis

Acrius ut moriar uenerit alter amor:

Ac ueluti primo taurus detractat aratra

Post uenit assueto mollis ad arua iugo:

Sic primo iuuenes trepidant in amore feroces:

De hinc domiti post haec aequa: & iniqua ferunt:

Turpia perpeffus uates est uindicta melampus

Cognitum hyphicli subripuisse boues:

Quae non lucra magis pharo formosa coegit

Mox amithaonia nupta futura domo.

Ad Amantem.

m Vltā prius domiā delicta queraris oportet
Sæpe roges aliquid: sæpe repulsus eas:
Et sæpe immeritos corrupas dentibus ungues
Et crepitum dubio suscitet illa pede:
Ne quicquā perfusa meis unguenta capillis
Ibat & expeso planta morata gradu:
Non hic herba ualet: non hic nocturna cytharis
Non per medeæ gramina cocta manus:
Quippe ubi nec cās nec apertos cernimus ictus
Vnde tamen ueniant tot mala caca uia est:
Non æget hic medicis: non lectis mollibus æget
Huic nullū cœli tempus & aura nocet.
Ambulat & subito mirantur funus amici
Sic est incautum quicquid habetur amor:
Nam cui non ego sum fallaci præmia uati:
Quæ mea non decies somniauerat anus:
Hostis si quis erit nobis amet ipse puellas
Gaudeat in puero si quis amicus erit:
Tranquillo tuta descendit flumine cymba
Quid tibi tam parui littoris unda nocet:
Alter sæpe uno mutat præcordia uerbo
Altera uix ipso sanguine mollis erit.
Ad Cynthiam.

h Oc uerum est tota te fieri Cynthia roma
Et non ignota uiuere nequitia:
Hæc merui sperare dabis mihi perfida pœnas:
Et nobis aquilo Cynthia uentus erit:
Inueniam tamen e multis fallacibus unam
Quæ fieri nostro carmina nota uelit:
Nec mihi tam duris insultet moribus & te
Vendicet heu sero flebis amata diu:
Nunc est ira recens nunc est discedere tempus
Si dolor abfuerit: crede redibit amor:
Non ita carpathiæ uariant aquilonibus undæ
Nec dubio nubes uertitur atra noto:
Quam facile irati uerbo mutantur amantes
Dum licet: iniusto subtrahe colla iugo:
Nec tu non aliquid sed prima nocte dolebis
Omne in amore malum si patiare leue est.
At tu per dominæ iunonis dulcia iura
Parce tuis animis uita nocere tibi:

Non solū taurus ferit uncis cornibus hostem:
Verū etiam instanti læsa repugnat ouis.
Nec tibi periuro scindam de corpore uestes:
Nec mea præclusas frangerit ira fores:
Nec tibi cōnexos iratus carpere crines
Nec duris ausim lædere pollicibus:
Rusticus hæc aliquis tā turpia prælia quarat:
Cuius non hederæ circumiere caput.
Scribam igitur quod non unq̄ tua deleat ætas:
Cynthia forma potens: Cynthia uerba leuis:
Crede mihi quā quis contēnas murmura famæ
Hic tibi pallori Cynthia uersus erit.

Ad Eandem.

On ita complebāt ephyreæ laidos ædes:
Ad cuius iacuit græcia tota fores:
Turba menandreæ fuerat nec thaidos olim
Tanta in qua populul lufit erichthonius:
Nec quæ deletas potuit componere thebas
I hyrne: tam multis facta beata uiris:
Quin etiā falsos fingis tibi sæpe propinquos
Oscula nec defunt qui tibi iure ferant:
Me iuuenum facies picta: me nomina lædunt:
Me tener in cunis: & sine uoce puer:
Me lædet si multa tibi dabit oscula mater
Me soror & cum qua dormis amica simul:
Omnia me lædent: timidus sum: ignosce timori:
Et miser in tunica suspicor esse uirum:
His olim ut fama est uitis ad prælia uentum est
His troiana uides funera principiis:
Aspera centauros eadem dementia iussit
Frangere in aduersum pocula perithoum:
Cur exempla petam graium: tu criminis auctor
Nutritus duro romule lacte lupæ:
Tu rapere intactas docuisti impune sabinas.
Per te nunc romæ quidlibet audet amor.
Felix admeti coniunx: & lectus ulyssis:
Et quæcunq; uiri fœmina limen amat.
Templa pudicitie quid opus statuisse puellis?
Si cuius nuptæ quodlibet esse licet:
Quæ manus obscœnas depinxit prima tabellas
Et posuit casta turpia uisa domo:
Illa puellarum ingenuos corruptit ocellos

Ingemit heu nulla uiuas quæ Cyn-
thia lege
Indulgēs multis luxuriosa procis
Laidos ephyreæ. nō q̄ lais corinthū
patriā habuerit sed q̄ ibi prostitit: La-
is asycaris sicilię urbe insula capta ab
atheniensibus duce Nicia Corinthum
captiua deducta est: ibique diuendita
meretrices oēs forma superauit: habu-
buit tumulū leena insculpta arietē pri-
moribus pedibus sustinēte i coitus me-
retricii simulacrum: amant hippostrā
tum quē in thessaliā est secuta ubi al-
ter ei tumulus erectus est. Auctor pau-
sanias. Phyrne Tespiensis fuit ex ægro
Thebano statuam Cupidinis eximia
forma a praxitele extorsit nouo com-
mento de quo scripsimus in cōmenta-
riis syluag: in iudiciū uocata non tam
oratione hyperidis absoluta est: q̄ for-
ma corporis. quod nudauit: eadem di-
tissima cupidinem thespiensibus dedit
multisque signis ornauit agrū theba-
num. Strabo eandem fuisse glycerium
puta. deletas itaque thebas signorum
magnificentia & opibus potuit cōpo-
nere & ad pristinum nomē reuocare.

Quæ modo iungebat genialis
foedera lecti.

Lex filet: incepto uiuere amore licet.

Sublatam legem. Augustus legem
de maritalibus ordinibus reuocauit:
quæ præ tumultu recusantiū ferre non
potuit nisi adempta demū & lenita par
te poenarum: ut scribit tranquillus &
ut tradit lilius eo tempore orationē
metelli qua olim ille cohortatus fue
rat quirites ad conubia in senatu re
citauit. Cum igitur legis mentio orta
esset: qua propertius quoque ut alii uxo
rem ducere cogebat: & Augustus ces
sasset ob tumultum recusantium gra
tulans sibi & amicæ se in amore pmā
surum pollicetur. Deuictæ gentes. nō
propterea quod deuicit multas gentes ce
sar possit quoque amori imperare.

Vnde mihi idem argumentum. Vnde
inquit mihi datum est procreare filios
in partiam ducāt triumphos: hac. n.
de causa legem tulerat augustus ut mi
litum numerus augetur. Atqui inquit
propertius nullus de nostro sanguine
miles erit: ad hibernos boristhenidas
boristhenes Scytharū fluuius: ut scri
bit herodotus in euinum erumpit in
comperito fonte ut in nilo accidit.

Heu miser acceleras extrema in
fata properti.

Alterius quoniā facta puella tua est.

Quid non antigones tumulto. An
tigone contempto edicto: ne quis po
lynicem mortuum sepeliret: eum: quo
niam frater erat: humauit. deprehē
sa iussu creontis regis iugulatur ex le
ge ad tumulum polynicis. Hemo qui
eam impatienter amabat perfosso pe
ctore gladio ibidem sibi mortem con
sciuit. Eum secuta est mater eurydiæ
doloris impatiens. Tragoedia extat
sophoclis que antigone inscribit hoc
argumento. & euripidis. sed illic dep
hensa in adulterio cum hemone daf
ei in uxorem & parit hemonem filiū:
Ouidius. nec tibi siquid amas foelic
us hemone cedat: hemonis itaque exē
plo hortatur se ad necem propertius.

Nequitiaque suæ noluit esse rudes:
Ah gemat in terris ista qui protulit arte
Iurgia sub tacita condita laticia:
Non istis olim uariabant tecta figuris
Cum paries nullo crimine pictus erat:
Sed non imerito uelauit aranea phanum:
Et mala desertos occupat heu ba deos:
Quos igitur tibi custodes: quæ lumina ponam?
Quæ nūq̄ supra pes in micis eat:
Nam nihil inuit tristis custodia Prodest
Quam peccare pudet: cynthia tuta sat est:
Hos uxor nunq̄: nunq̄ me ducet amica
Semper amica mihi: semper & uxor eris.

Ad Cynthiam.

Auifa est certe sublatam cynthia legem.
Qua quondam edicta stemus uterq̄ diu:
Ni nos diuideret quauis diducere amanti
Non queat inuitos iuppiter ipse duos:
At magnus caesar: sed magnus caesar in armis.
Deuicta gentes nil in amore ualent:
Nam citius pateret caput hoc discedere collo:
Quam possem nuptæ perdere in ore faces:
Aut ego transirem tua limina clausa maritus
Respiciens udis perclita luminibus:
Ah mea tum qualis caneret tibi cynthia somnos
Tibia: funesta tristior illa tuba.

Ad Cynthiam.

Nde mihi patriis natos præbere triūphis
Nullus de nostro sanguine miles erit:
Et si uera mea comitarent castra puellæ
Non mihi sat magnus castoris ret equus:
Hinc & enim tantum meruit mea gloria nomen
Gloria ad hibernos lata boristhenidas:
Tu mihi sola places placeam tibi cynthia solus
Hic erit & patrio sanguine plus amor:

Ad Cynthiam.

Ripitur nobis iam pridem cara puella
Et tu me lachrymas fundere amice uetas:
Nullus sunt inimicitia: nisi amoris acerba:
Ipsam me iugula leuior hostis ero:
Possum ego in alterius positam spectare lacerto
Nec mea dicitur qua modo dicta mea est:

Omnia uertuntur: certe uertuntur amores
Vinceris aut uincis: hæc in amore rota est.
Magni saepe duces: magni cecidere tyranni:
Et theba steterant altaque troia fuit:
Munera quanta dedi: uel qualia carmina feci:
Illa tamen nunq̄ ferrea dixit amo.
Ergo iam multos nimium temerarius annos
Improba qui tulerim teque tuamque domum:
Et quando ire tibi liber sum uisus: anusque
In nostrum iacies uerba superba caput:
Sic igitur prima moriere ætate properti
Sed morere interitu gaudeat illa tuo:
Exagitet nostros manes: ectetur & umbras
Insultetque rogis calcet & ossa mea:
Quid non antigona tumulto boetius harmon
Corruit ipse suo saucius ense latus:
Et sua cum misera permisit ossa puellæ
Qua sine thebanam noluit ire domum:
Sed non efficies: mecum moriaris oportet:
Hoc eodem ferro stillet uterque cruor.
Quamuis ista mihi mors est inhonesta futura
Mors inhonesta quidem: tu moriere tamen:
Ille etiam abrepta desertus coniuge achilles
Cessare intectis pertulit arma sua:
Viderat ille fuga tractos in littore achiuos:
Feruere & hecorea dorica castra face:
Viderat informem multa patroclon harena
Portectum: & sparsas cæde iacere comas:
Omnia formosam propter briseida passus:
Tantus in erepto sauit amore dolor:
At postquam sera captiua est reddita poena
Fortem illum harmonis hecorea traxit equis:
Inferior multo cum sim uel in arte uel armis:
Mirum si de me iure triumphat amor.
Ad Amicam de Riuali.
Ste quod est ego saepe fui: sed fors & in hora
Hoc ipso erepto carior alter erit.
Penelope poterat bis denos salua per annos
Viueret: tam multis foemina digna procis:
Coniugium falsa poterat differre minerua
Nocturno soluens tecta diurna dolo:
Visura & quis nunq̄ speraret ulysses:

Illum expectando facta remansit anus:
Nec non exanimem amplectens briseis achillem
Candida uasana uerberat ora manu:
Et dominum lauit mœrens captiua cruentum
Appositum fluuiis in simoenta uadis:
Fœdauit q; comas & tanti corpus achillis:
Maximaq; in parua sustulit ossa manu:
Cum tibi nec peleus aderat nec cœrula mater
Syria nec uiduo deidamia uiro:
Tunc igitur castris gaudebat græcia natis
Tunc etiam felix inter & arma pudor:
At tu non una potuisti nocte uacare
Impia non unum sola manere diem:
Quin etiam multo duxisti pocula risu
Forsitā: & de me uerba fuere mala:
Hic etiam petitur qui te prius ipse reliquit
Dū faciant isto capta fruare uiro:
Nec mihi uota tuam propter suscepta salutem
Cum capite hoc stygiæ iam peterentur aque:
Et lectum flentes circumstaremus amici
Hic ubi tum prodii perfida quis ue fuit?
Quid si longinquos retinerer miles ad indos:
Aut mea si staret nauis iu oceano?
Sed uobis facile est uerba: & componere fraudes
Hoc unum didicit fœmina semper opus:
Non sic incerto mutantur flamine syrtes
Nec folia hyberno tam tremefacta notho:
Quam cito fœminea non constat fœdus in ira
Siue ea causa grauis: siue ea causa leuis:
Nunc quoniam ista tibi placuit sententia cedam:
Tela precor pueri promite acuta magis:
Figite certantes: atq; hanc mihi soluite uitam
Sanguis erit nobis maxima pax: maxima meis:
Sydera sunt testes: & matutina pruina:
Est furtim misero ianua aperta mihi:
Te nihil in uita nobis acceptius unq;
Nunc quoq; eris quis sis inimica mihi:
Nec domina ulla meo pone uestigia lecto:
Solutus ero quoniam non licet esse tuum:
Atq; utinam si forte pios eduximus annos
Ille uir in medio fiat amore lapis:
Non ob regna magis diris cecidere sub armis

Thebani media non sine matre duces:
Quam mihi si media liceat pugnare puella:
Mortem ego non fugiam: morte subire tua:
Sed tempus lustrare alus heliconæ choreis
Et campum æmonio iam dare tempus equo:
Ad musam.
Am libet & fortes m̄morare ad plia turmas
Et romana mei dicere castra ducis:
Quod si deficiant uires: audacia certe
Laus erit in magnis & uoluisse sat est:
Aetas prima canat ueneres: extrema tumultus
Bella canam: quando scripta puella mea est:
Nunc uolo subducto grauior succedere uultu
Nunc aliam cytharam me mea musa docet:
Surge anima ex humili iā carmina sumite uires!
Pierides magni nunc erit oris opus:
Iam negat euphrates equitem post terga tueri
Parthorum: & crassos se tenuisse dolet:
India quis auguste tuo dat colla triumpho
Et domus intacta te tremet arabie
Et si qua extremis tellus se subtrahit oris
Sentiat illa tuas postmodo capta manus:
Nec ego castra sequar uates tua castra canendo
Magnus ero: seruent hunc mihi fata diem:
Ut caput in magnis ubi non est tangere signis:
Fonitur hac imos ante corona pedes:
Sic nos nunc inopes laudis conscendere carmen
Pauperibus sacris uilia thura damus:
Nondū etiam a scraos norūt mea carmina fōtes
Sed modo permessi flumine lauit amor.
Ad Cynthiam.
Cribant de te alii uel sis ignota liceb t:
Ludet qui sterili semina ponit humo.
Omnia crede mihi tecum uno munera lecto
Auferet extremi funeris atra dies:
Et tua transibit contemnēs ossa uiator:
Nec dicet cinis hic docta puella fuit.
De Amore.
Vicunq; ille fuit primus qui pinxit amorē
Non ne putas miras hūc habuisse manus?
Hic primum uidit sine sensu uiuere amantes
Ex leuibus curis magna perire bona:

Idem non frustra uentosas addidit alas
 Fecit & humano corde uolare deum:
 Scilicet alterna quoniam iactamur in unda
 Nostra q̄ non ullis permanet aura locis:
 Et merito hamatis manus est armata sagittis
 Et pharetra ex humero gnosta utroq; iacet:
 Ante ferit quoniam: tui quā cernimus hostem:
 Nec qui quā ex illo uulnere sanus abit:
 In me tela manent: manet & puerilis imago
 Sed certe pennas perdidit ille suas:
 E uolat e nostro quoniam de pectore nusquam
 Assiduus q̄ meo sanguine bella gerit:
 Quid tibi iocūdum siccis habitare medullis?
 Si puer est alio traice tela tuo:
 Intactos isto satius tentare ueneno
 Non ego: sed tenuis uapulat umbra mea:
 Quam si pdiderit quis erit qui talia cātet?
 Nec mea musa leuis gloria magna tua est:
 Qui caput: & digytos: & lumina nigra puellæ
 Et canit: ut soleam molliter ire pedes.

Ad Cynhiam.

On tot a chamenti armatur hetrusca sagittis
 Spicula: quot nostro pectore fixit amor:
 Hic metam grales uetuit contemnere musas
 Iussit & ascreum sic habitare nemus:
 Non ut pietæ quercus mea uerba sequantur
 Aut possim hismaria ducere ualle feras.
 Sed magis ut nostro stupefcat cynthia uersu
 Tunc ego sim inachio notior arte lino:
 Non ego sum formæ tantum: mirator honestæ
 Nec si qua illustres foemina iactat auos:
 Me iuuat in gremio doctæ legisse puellæ:
 Auribus: & pueris scripta probasse mea:
 Hæc ubi contigerint populi confusa ualeto
 Fabula: nam domina iudice tutus ero:
 Quod si forte bonas ad pacem uerterit aures
 Possum inimicitias tunc ego ferre iouis:
 Quādocunq; igitur nostros mors claudet ocellos
 Accipe quæ serues funeris acta mei:
 Nec mea tunc longa spatietur imagine pompa
 Nec tuba sit fati uana querela mei:
 Nec mihi tunc fulcro sternatur lectus eburno

Admonet in sanus quum sit moriturus amando

Quæ tibi sit tumuli cynthia cura sui.
 Achemens achemen p̄se dicti sūt. p̄sa
 rum autem bella sagittis præcipue ge/
 rebatur: unde sagittæ achemenæ dicū
 tur Achemenidarum præterea erat tri
 bus in persis. unde qui erant oriundi
 habebantur nobilissimi. Propterea ita
 scribit herodotus Artacem præfectū
 fossæ faciendæ audit mortuum eē ma
 gna apud se auctoritate uerum. & ge/
 nere achemenidem. Spicula. dicuntur
 cuspides ferreæ sagittarū. Plinius. Ca/
 lamis spicula addit irreuocabili hamo
 noxia. Ilua seu ethalia insula littoris thu
 sci ferri præstantia & copia nobilis ē. un
 de proptius appellat spicula hetrusca
 a. cuspides ex ferro hetrusco.

Nec sit in attalico mors mea nixa thoro:
 Desit odoriferis ordo mihi lancibus: adsint
 Plebei parue funeris exequi:
 Sat mea sit magna: si tres sint pompa libelli:
 Quos ego perlephona maxima dona feram:
 Tu uero nondum pectus lacerata sequeris
 Nec fueris nomen lasia uocare meum:
 Oscula q̄ in gelidis pones suprema labellis
 Cum dabitur syrio munere plenus onyx:
 Deinde ubi suppositus cinerem me fecerit arde
 Accipiat manes paruula testa meos:
 Et sit in exiguo laurus superaddita busto
 Quæ teget extincti funeris umbra locum:
 Et duo sint uersus qui nunc iacet horrida pului.
 Unus hic quondam seruus amoris erat:
 Nec minus hinc nostri notescet ama sepulchri
 Quam fuerant phthi busta cruenta uiri:
 Tu quoq; si quando uenies ad fata memento
 Hoc iter ad lapides cana ueni memores:
 Interea caue sis nos aspernata sepultos:
 Non nihil ad uerum conscia terra sapit:
 At q̄ utinam primis animam me ponere cuni
 Iussisset quæ uis de tribus una soror:
 Nam quo tam dubiæ seruetur spiritus hora
 Nestoris est uisus post tria secla cinis
 Quis tam longæ uæ minuisset fata senectæ
 Gallicus illiacis miles in aggeribus:
 Non ille antilochi uidisset corpus humani
 Diceret aut o mors cur mihi sera uenis?
 Tu tamen amisso non nunq̄ flebi amico
 Fas est præteritos semper amare uiros:
 Testis qui niueum quondam percussit adonem
 Venantem idalio uertice durus aper:
 Illis formosum iacuisse paludibus illuc
 Diceris effusa tu uenus ille coma:
 Sed frustra mutos reuocabis cynthia manes
 Nam mea quid poterunt ossa minuta loqui?

De Receptione in nocte.

On ita dardanio gauisus atrida triumpho
 Cum caderent magnæ laomedontis opes
 Nec sic errore exacto latatus ulyses
 Cum tetigit cara littora dulichia:

Nec si electra necato agamemnoe do
 lis egisti cum horestes eius filius ad ne/
 cem quereret electra soror beneficio
 strophium phocæsis eū seruauit: aitata. n.
 urna si nis simulabat illic esse ossa ho/
 reitæ extincti cum tamē alibi la tere. il/
 lustra ē pricipium duarum tragoedia,
 rū Sophoclis & Euripidis initio hic lū
 pro quod electra urnā infert i scenā: &
 luget. polus tragoediarum hūtrio hæc
 repræsentaturus cum dolore filii paulo
 ate amissi ageretur: allatis ossibus in ur
 na ex illius tumulto falsam actionem ue
 ro dolore impleuit exemplo memora
 bili. Saluū cum uenit mycenæ: & ultus
 est iniuriam paternam. Electra postea
 nupsit piladitrophu filio duosque ge
 nuit strophium & medontem ut hella
 nicus scribit. De eriphile & glauce siue
 creusa quæ scripsimus in com/
 mentariis siluarum.

Nec sic electra suum saluum cū aspexit horestē
Cuius falsa tenens fleuerat ossa soror:
Nec sic incolumem minois thesea uidit
Dardanium lino cum duce rexit iter:
Quanta ego praterita collegi gaudia nocte
Immortalis ero si altera talis erit:
At dum demissis supplex ceruicibus ibam
Dicebar sicco uilior esse lacu:
Nec mihi iam fastus opponere quærit iniquos
Nec mihi ploranti lenta sedere potest:
Atq; utinam non tam sero mihi nota fuisset
Conditio: cineri nunc medicina catur:
Ante pedes cæcis lucebat semita nobis
Scilicet infano nemo in amore uidet:
Hoc sensi prodesse magis: contēnite amantes
Sic hodie uenit si qua negauit heri:
Pulsabant alii frustra: de minimaq; uocabant
Mecum habuit positum lenta puella caput:
Hæc mihi deus potior uictoria parthis
Hæc spolia: hæc reges: hæc mihi currus erunt:
Magna ego dona tua figam cytherea columna
Taleq; sub nostro nomine carmen erit:
Has pono ante tuas tibi diua propertus a dies
Exuuias tota nocte receptus amans:
Nunc ad te mea lux ueniet mea littore nauis:
Seruata: an mediis fidat honusta uadis:
Quæ si forte aliqua nobis mutabere culpa
Vestibulum iaceam mortuus ante tuum.
Intimatio animi.
Me felicem: o non mihi candida: & otu
Lectule deliciis facte beate meis:
Quam multa apposita narramus uerba lucerna
Quantaq; sublato lumine rixa fuit:
Nam modo nuatis mecum est luctata papillis
Interdum tunica duxit operta moram:
Illa meos somno lapsa patefecit ocellos
Ore suo: & dixit siccine lente iaces:
Quam uario amplexu mutamus brachia: q̄tū
Oscula sunt labris nostra morata tuis.
Non iuuat in cæco uenerem corrumpere motu
Si nescis: oculi sunt in amore duces:
Ipse paris nuda fertur periisse lacana:

Cum menelæo surget et e thalamo:
Nudus & endimion phæbi cepisse sororem
Dicitur & nudæ concubuisse deæ:
Quod si pertendens animo uestita cubares
Scisla ueste meas experiere manus:
Quin etiam si me ulterius prouexerit ira
Ostendens matri brachia lesa tuæ:
Nec dum inclinata prohibet te ludere mammaæ
Viderit hæc: si quam iam peperisse pudet:
Dum nos fata sinunt oculos satiemus amore
Nox tibi longa uenit nec reditura dies:
Atq; utinam hærentes sic nos uincire eathena
Velles ut nunq̄ solueret ulla dies:
Exemplo iunctæ tibi sunt in amore columbæ
Masculus & totum foemina coniugium.
Errat qui finem uelani querit amoris:
Verus amor nullum nouit habere modum:
Terra prius falso partu deludet arantes
Et citius nigros sol agitabit equos:
Flumina q; ad caput incipient reuocare liquores
Aridus & sicco gurgite piscis erit:
Quam possim nostros alio transferre dolores
Huius ero uiuus mortuus huius ero:
Quod mihi si tecum tales concedere noctes
illa uelit: uitæ longus & annus erit:
Si dabit hæc multas fiam immortalis in illis
Nocte una quiuis uel deus esse potest:
Qualem si cuncti uellent decurrere uitam:
Et pressi multo membra iacere mero:
Non ferrum crudele esset: neq; bellica nauis:
Nec nostra acciacum uerteret ossa mare:
Nec totiens propriis circum oppugnata triūphis
Lassa foret crines soluere roma suos:
Hæc certa merito poterunt laudare minores
Lasserunt nullos pocula nostra deos:
Tu modo dum licet fructum ne defere uitæ
Omnia si dederis oscula pauca dabis:
At ueluti folia arentes liquere corollas
Quæ passim calathis strata natate uides:
Sic nobis qui nunc magnum speramus amantes
Forfitan includet crastina fata dies.
Ad Cynthiam;

Diuitias damnat peregrino ex or
be petitas:
Ob quas riuale cynthia auara fouet.
Deceptus quoniam fleuit & ipse de
us. Carmen est in. xii. apud home. ubi
ardentes amores suos narrat iuppiter
& in primis uxore ixiouis a se uehemē
ter amatā. Interpres gonei eā filiā suā
se scribit que cū a ioue esset corrupta
nupserit ixioui cum tamē numini pro
misisset se nupturam nemini. Diodo
rus eam fuisse filiam asionei scribit &
matrem pirithoi.

Rator ab illyricis uēit modo cynthia terris
Maxima præda tibi: maxima cura mihi:
Non potuit saxo uitam posuisse cetauno
Ah neptune tibi qualia dona darem:
Nunc sine me plena fiunt conuiuia mensa
Nunc sine me tota ianua nocte patet:
Quare si sapias oblatas ne desere messes
Et stolidum pleno uellere carpe pecus:
Deinde ubi consumpto restabit munere pauper
Dic alias iterum nauiget illyrias:
Cynthia non sequitur fasces: nec curat honores
Semper amatorum ponderat illa sinus:
At tu nunc nostro uenus o succurre dolori
Rumpat ut assiduis membra libidinibus:
Ergo muneribus quiuis mercatus amicam
Iuppiter indigna merce puella perit:
Semper in oceanum mittit me quærere gēmas
Et iubet ex ipso tollere dona tyro:
Atque utinam roma nemo esset diues: & ipse
Straminea posset dux habitare casa:
Nunquā uenales essent ad munus amice
Atque una fieret cana puella domo:
Non quia septenas noctes seiuncta cubares
Candida tam fædo brachia fusa uiro:
Non quia peccarim testor te: sed quia uulgo
Formosis leuitas semper amica fuit:
Barbarus exclusis agitāt uestigia lumbis
Et subito felix nunc mea regna tenet:
Aspice quid donis eriphyla inuenit amaris
Arserit: & quæ nupta creusa malis:
Nulla ne sedabit nostros iniuria fletus:
An dolor hic uitius nescit abesse suis:
Tot iam abire dies cum me nec cura theatri
Nec tetigit campi: nec mea musa iuuat:
Ah pudeat certe: pudeat nisi forte quod aiunt
Turpis amor surdis auribus esse solet:
Cerne duces modo qui fremitu compleuit iani
Actia damnatis æquora militibus:
Hunc infamis amor uersis dare terga carinis
Iussit: & externo quærere in orbe fugam:
Casaris hæc uirtus: & gloria casaris hæc est:
Illa qua uicit condidit arma manu:

Sed quascunq; tibi uestes: quoscūq; smaragdos
Quos ue dedit flauo lumine chrysolitos:
Hæc uideam rapidas in uanum ferre procillas
Quæ tibi terra uelim: quæ tibi fiet aqua:
Non semper placidus periuros ridet amantes
Iuppiter: & surda negligit aure preces:
Uidistis toto sonitus percurrere celo
Fluuaq; ætherea desiluisse domo.
Non hæc pleiades faciunt neq; aquosus orion:
Nec sic de nihilo fulminis ira cadit:
Periuras tunc ille solet punire puellas
Deceptus quoniam fleuit & ipse deus.
Quare ne tibi sit tanti sidonia uestis
Ut timeas quotiens nubilus auster erit.

De Exclusionē.

Entiri noctem: promissis ducere amante:
Hoc erit infectas sanguine habere manus:
Horum ego sum uates quoties desertus amaras
Expleui noctes: fractus utroq; toro:
Vel tu tantalia moueare ad flumina sorte
Ut liquor arenti fallat ab ore sitim:
Vel tu sisyphios licet admirere labores
Difficile ut toto monte uoluet onus:
Durius in terris nihil est duod iuuat amante
Nec modo si sapias quod minus esse uelis:
Quem modo felicem inuidia admirante ferebāt
Nunc decimo admittor uix ego quoq; die:
Nunc iacere e duro corpus iuuat impia saxo
Sumere & in nostras tertia uena manus:
Nec licet in triuuis sicca requiescere luna
Aut per rimosas mittere uerba fores:
Quod quis ita sit dominam mutare cauebo
Tum flebit: tum in me senserit esse fidem:

Ad Cynthiam.

Sfiduæ multis odium peperere querelæ
Frangitur in tacito foemina saepe uiro:
Si quid uidisti semper uidisse negato
Aut si quid doluit forte dolere nega:
Quid si iam canis ætas mea candeat annis:
Et faceret scissas languida ruga genas:
At non thitoni spermens aurora senectam
Desertum eoa passa iacere domo est:

Nonne pudet iuuenem contem
nere Cynthia uatem?
Quom tibi iā faciē ruga senilis aret.
Nunc etiam infectos demens imita
re britannos. Obicit q; glasto herba
faciat ceruleos crines et canicie dis
simulet. Glastum herba ut scribit plī
nius similis plātagini qua britāni utū
tur: ut caeruleum ducant colorem.
Vnde britanni caerulei dicti Caesar i
commentariis. Omnes uero se britā
ni ultro glasto inficiunt. quo caerule
um efficiant colorem atque hoc hor
ridiores sūt i pugna aspectu.

Illum saepe suis decederis fouit in undis
Quam prius adiunctos sedula lauit equos:
Illum ad uicinos cum amplexa quiesceret indos
Maturus iterum est quæsta redire dies:
Illa deos currum conscendens dixit iniquos
Inuitum & terris præstitit officium:
Cum maiora senis thitoni gaudia uiui
Quam grauis amisso memnone luctus erat:
Cum sene non Puduit talem dormire puellam
Et can. & totiens oscula ferre coma:
At tu èt iuuenem odisti me perfida: cum sis
Ipsa anus haud longa curua futura die:
Quin ego diminuo curam: quod saepe cupido
Huic malus esse solet: cui bonus ante fuit:
Nunc èt infectos demens imitare britanos
Ludis & extremo tincta nitore caput:
Vt natura dedit sic omnis tecta figura
Turpis romano belgicus ore color:
Illi sub terris fiant mala multa puellæ
Quæ mentita suas uertit inepta comas
De me mihi certe poteris formosa uideri
Mi formosa satis si modo saepe uenis:
An si ceruleo quædam sua tempora fuco
Tinxerit: iccirco cerula bona forma est:
Cum tibi nec frater: nec sit tibi filius ullus:
Frater & ego tibi sim: filius unus ego:
Ipse tuus semper: tibi sit custodia lectus
Nec nimis ornata fronte sedere uelis:
Credam ego narranti noli committere famam
Et terram rumor transiit & maria.

Ad Cynthiam.

T si me inuito discedis cynthia roma
Lator quod sine me deuia rura colis:
Nullus erit castis iuuenis corruptor in agris
Qui te blanditiis non sinat esse probam:
Nulla neq; ante tuas orietur rixa fenestras
Nec tibi clamata somnus amarus erit:
Sola eris: & solos spectabis cynthia montes:
Et pecus & fines pauperis agricolæ:
Illic te nulli poterunt corrumpere ludi
Phana ꝑ peccatis plurima causa tuis:
Illic assidue tauros spectabis arantes

Et uitem docta ponere falce comas:
Atq; ibi rara fides inculto thura sacello
Hædus ubi agrestes corruet ante focos:
Protinus & nuda choreas imitabere surra:
Omnia ab extremo sint modo tuta uiro:
Ipse ego uenabor iam nunc me sacra diæ
Suscipere: & ueneri ponere uota iuuat:
Incipiam captare feras: & reddere pinu
Cornua: & audaces ipse mouere canes:
Non tamen ut uastos ausim temptare leones
Aut celer agrestes cõminus ire fues:
Hæc igitur mihi sit lepores audacia molles
Excipere: & stricto figere auem calamo:
Qua formosa sua ditunus flumina luco
Integit: & niueos abluit unda boues:
Tu quotiens aliquid conabere uita memento
Venturum paucis me tibi luciferis:
Sic me nec solæ poterunt auertere siluæ
Nec uaga muscosis flumina fusa iugis:
Quin ego in assidua mutem tua nomina lingua
Absenti nemo ne nocuisse uelit.

Ad Cynthiam.

Vid fles abducta grauius briseide: qd fles
Anxia captiua tristius andromacha:
Quid ue mea de fraude deos insana fatigas:
Quid quæteris noseram sic cecidisse fidem:
Non tam nocturna uolucris funesta querela
Attica cecropiis obstredit in foliis:
Nec tantum niobræ bis sex ad busta superbæ
Solicito lachrymas defluit asyphilo:
Me licet aratis astringant brachia nodis
Sint mea uel danaes condita membra modo:
In te ego & aratas rumpam mea uita cathenas:
Ferratam danaes trasiliamq; domum:
De te quodcumq; ad surdas mihi dicitur aures
Tu modo ne dubita de grauitate mea:
Ossa tibi iuro per matris & ossa parentis
Si fallo cinis heusit mihi uterq; grauis
Me tibi ad extremas mansurum uita tenebras
Ambos una fides auferet una dies:
Quod si nec nomen: nec me tua forma teneret
Posset seruitium mite tenere tuum:

Septima iam plena deducitur orbita luna
Cum de me & de te compita nulla tacent:
Interea nobis non nunq̄ ianua mollis
Non nunq̄ lecti copia facta tui:
Nec mihi muneribus nox ulla est empta beatīs
Quicquid eram hoc animi gratia magna tui.
Cum te tam multi peterent: tu me una petisti
Possum ego naturæ non meminisse tuæ:
Tū me uel tragica uexetis erinnydes & me
Inferno damnæ aace iudicio:
Atq; inter titii uolucres me penna uagatur
Tumq; ego sisyphio saxa labore geram:
Nec tu supplicibus meis uenerata tabellis
Ultima talis erit quæ mea prima fides:
Hoc mihi perpetuo ius est: quod solus amator
Nec cito desisto: nec temere incipio:

Ad Cynthiam de pantho.

H quatum de me panthi tibi pagina finxit
Tantum illi pantho: ne sit amica uenus:
Sed tibi iam uideor dodona uerior augur:
Vxorem ille tuus pulcher amator habet:
Tot noctes perire nihil pudet: aspice cantat
Liber: tu nimium credula sola iaces:
Et nunc inter eos tu sermo es: te ille superbus
Dicit se inuito saepe fuisse domi:
Dispeream si quicq̄ aliud quam gloria de te
Quæritur has laudes ille maritus habet:
Colchida sic hospes quondam decepit iafon
Eiecta est tenuis nanq; creusa domo:
Sic a dulichio iuvene est elusa calypso
Vidit amatorem pandere uela suum:
Ah nimium faciles aures præbere puellæ
Discite desertæ non temere esse bonæ:
Huic quoq; qui restat iam pridem quaritur alter
Experta in primo stulta cauere potest:
Hos quocunq; loco: nos omni tempore tecum
Siue agra pariter: siue ualente sumus.
Ad Heremium demophoontē.
Cis heremi multas pariter placuisse puellas
Scis mihi demophoon multa uenire mala:
Nulla mihi frustra lustrantur compita plantis
O nimis exitio nata theatra meo:

Me licet & thamyre. thamyras
ab home. dicit thamyris filius phila/
montis unde dicitur philamonides &
argiones ut scribit paufanias mater p̄
gnas spreta a philamoc fugit ad odry
sas populos thracie. unde Chamifas
odrysius dicitur quonia ille natus sit.
priuatus oculis a musis quas ad certa/
men cytharæ prouocauarat: cytharā
in balurā fluuiū abiecit: unde & ipse ba
luras dicitur. Diodorus priuatu cytha
ra fuisse ait: quod & homerus quodā
in loco indicat. Irato nuic dulces ami/
sit cytharæ catus. licet etiam si amitte
rem oculos: ut thamyris.

Siue aliquis molli deducit candida gestu
Brachia: seu uarios incinit ore modos.
Interea nostri quarunt sibi uulnus ocelli
Candida non tecto pectore si qua sedet:
Siue uagi crines puris in frontibus errant
Indica quos medio uertice gemma tenet:
Qua si forte aliquid uultu mihi dura negaret
Frigida de tota fronte cadebat aqua:
Quaris demophoon cur sim tam mollis in oēs.
Quod quaris quare non habet illud amor:
Cur aliquis sacris laniat sua brachia cultris:
Et phrygis insanos caditur ad numeros:
Unicuiq; dedit uitium natura creato
Mi forte una aliquid semper amare dedit:
Me licet & thamyre cantoris fata sequantur
Nunq̄ ad formosas inuide cæcus ero.
Sed tibi si exiles uideor tenuatus in artus
Falleris: haud unq̄ est culta labore uenus:
Percontere licet: si saepe est eperpta puella
Officium tota nocte ualere meum:
Iuppiter alcmenæ geminas requieuerat arctos
Et cælum noctu bis sine rege fuit:
Nec tamen iccirco languens ad fulmina uenit
Nullus amor uires eripit ipse suas:
Quid cum e complexu briseidos iret achilles
Num fugere minus thessala tela phryges?
Quid ferus ad rōacha lecto cū surgetet hector
Bella mycenæa non timuere rates?
Ille uel hic classis poterat: uel perdere muros:
Hic ego pelides: hic ferus hector ego:
Aspice uti cælo modo sol modo luna ministret.
Sic etiam nobis una puella parum est:
Altera me cupidis teneat: foueatq; lacertis:
Altera si quando est non sinat esse locum:
Aut si forte irata meo sit facta ministro
Ut sciat esse aliam: quæ uelit esse me:
Nam melius duo defendunt retinacula nauem
Tutius & geminos anxia mater alit:
Aut si es dura nega: si es non dura uenito
Quid iuuat: & nullo ponere uerba loco:
Hic unus dolor est ex omnibus acer amanti
Sperant subito si qua uenire negat:

Quanta illum toto uersant suspiria lecto
Cui recipi qua non nouerit ule uetat:
Et rursus puerum quarendo audita fatigat
Quem qua scire timet quare plura iubet.
De Amoris seruitute.
Vi fuit indocti fugienda & semita uulgi
Ipsa petita lacu nunc mihi dulcis aqua est:
Ingenuus quisq; alterius dat muneta seruo
Ut promissa sua uerba ferat dominæ:
Et quærit totiens quæ nam nunc porticus illam
Integrit: & campo quo mouet illa pedes:
Deinde ubi pertuleris quos dicit fama labores
Herculis: & scribat muneris: & quid habes:
Cernere uti possis uultum custodi a mari
Captus: & in munda sæpe latere casa:
Quam care semel in toto nox uertitur anno
Ah pereant si quos ianua clausa iuuat:
Contra reiecto quæ libera uadit amictu
Custodum: & nullo septa timore placet:
Cui sæpe in mundo sacra conteritur uia loco
Nec finit esse moram si quis ad re uelit:
Differt hæc nunq; nec posset garrula quæ te
Astrictus ploret sæpe dedisse pater:
Nec dicet timeo: propera iam surgere quæ so
Infelix hodie uir mihi rure uenit:
Et quas euphrates: & quas mihi misit orontes
Me capiant nolim furta pudica tori:
Libertas quoniam nulli iam restat amanti
Nullus liber erit: si quis amare uolet.
Ad Cynthiam.
V loqueris cum sit iam noto fabula libro
Et tua sit toto cynthia lecta foro:
Cui non his uerbis aspergat tempora sudor?
Aut pudor ingenuus: aut reticendus amor.
Quod si tam facilis spiraret cynthia nobis
Non ego nequitia diceret esse caput:
Nec sic per totam infamis traduceret urbem
Vrerer & quis nomine uerba darem:
Quare ne tibi sit mirum me querere uiles
Parcius infamant: num tibi causa leuis?
Et modo pauonis caudæ flabella superbæ
Et manibus dura frigus habere pila.

Et cupit iratum talos me boscere eburnos
Quæq; nitent sacra iulia dona uia:
Ha peream si me ista mouent dispendia: si me
Fallaci domina iam pudet esse iocum:
Hoc erat in primis quod me gaudere uidebas
Tam te formosam non pudet esse leuem?
Vna aut altera nox nondum est i amore peracta
Et dicor lecto iam grauis esse tuo:
Me modo laudabas: & carmina nostra legebas
Ille tuus pennas tam cito uertit amor:
Contendat me cum ingenio: contendat & arte
Imprimis una discat amare domo:
Si libitum tibi erit lernas purget ad hydras
Et tibi ab hesperio mala dracone ferat:
Tetra uenena bibens & naufragus eibat undas
Et nūq; pro te deneget esse miser:
Quos uti nam in nobis uita experiare labores
Iam tibi de timidis iste proteruus erit
Qui nunc se in tumidum iactando uenit honorē
Disidium uobis proximus annus erit:
At me non atas mutabit tota sibyllæ
Non labor alcidæ non niger ille dies
Tu mea compones: & dices ossa properi
Hæc tua sunt: heu heu tu mihi certus eras:
Certus eras heu heu q; uis nec sanguine auito
Nobilis & quæuis nauita diues eras:
Nil ego non patiar: nunq; me iniuria mutat
Ferre ego formosam nullum onus esse puto
Credo ego non paucos ista perisse figura
Credo ego sed multos non habuisse fidem:
Paruo dilexit spatio minoïda theseus
Phillida demophoon hospes uterq; malus:
Iam tibi iasonia nota est medea carina
Et modo seruato sola relicta uiro:
Dura est quæ multis simulatum fingit amorē
Et se plus uni si qua parare potest:
Noli nobilibus: noli conferre beatis:
Vix uenit extremo qui legit ossa die:
Ii tibi nos erimus: sed tu potius precor ut me
Demissis plangas pectora nuda comis.
Ad Cynthiam quod perpetuo eā amabit:
u Nica nata meo pulcherrima cura dolori

Multa licet miserū uexēt incōmo /
da amātem:

Viuet ad extremos cynthia amata
rogos.

Vultu gorgonis. i. ore medusæ. Ita. n. nostri acceperūt gogonē pro medusa sed hāno poenorū dux tradidit se in gorgones isulas penetrasse ubi sunt femine hirtis corporibus ex his duarum cutes miraculi gratia in tēplo iunonis affixæ sūt romæ spectatæq; usq; ad carthaginē captā. At aior terit nullo sublimine dominæ. quæ inquit ferrū cōteratur rubigine amor meus in cynthiā nullo eius sublie. i. elimatiōe & iniuriis cōsumi pōt. Noue autē dixit sublimen pro elimatiōe uerbo deducto a lima i/strumēto fabrilī. pmāsit in trāslatiōe: nam ante dixerat: terit rubigine mucro ferreus: quod si diuisa dictiōe legas sūb limine nullus erit sensus. Septia rota. septimā fuisse lustrationē metē ostēdit Ouidius & trāquillus in domitiō. qui scribit impatorem redēgisse aurigas a septenis spatiis ad quā quo facilius cētū missus uno die pagerēt. Amictu sū d' eis. Plinius sandicē ait esse colorē ex Sadraca & rubrica quāq; inquit animaduerto Virgiliū herbā ita exiliasse illo uersu: spōte sua sandix pascentes ueliet agnos. Dux erat ignota missa colūba mari: De hoc lege cōmentarios nostros i byni: ubi de nauplio: de glaucō: de Cyaneis scopulis: de Helle mōu mēta repies. Amymone puella argiua Neptunū in amorē allexit & cū aquā urna gestaret iuxta lernam paludē neptunus amoris impatiēs disiecto uase eā cōpressit: sed i monumētū impetratiā plexus effecit ut fons ex aqua effusa oreret: inde natus est nauplius palamedis pater a quo nauplia ut nōnulli putarūt Corynthiorū nauale nomē accepit: sed Strabo oīno a fabula dissentiens nauplia dictā ait q; naues illuc πλεοῦσι. i. nauigāt: negatq; fieri posse ut amymone fuerit nauplii mater cū tēpora non cōueniāt: amymonē fontē iuxta lernā esse assentitur: testis est quā incēdāt amore neptunus. palus lernæ: iuxta quā est cōpressa amymone.

d iii

Excludit quoniam fors mea saepe ueni:
Ista meis fiet notissima forma libellis
Calue tua uenia. pace catulle tua:
Miles depositis annosus secubat armis
Grandi cuiq; negant ducere aratra boues:
Putris:& in uacua requiescit nauis arena
Et uetus in templo bellica palma uacat:
At me ab amore tuo deducet nulla senectus
Siue ego titonus siue ego nestor ero:
Nonne fuit satius duro seruire tyranno
Et gemere in tauro saepe perille tuo:
Gorgonis & satius fuit obdurescere uultu
Caucasias etiam si pateremur aues:
Sed tamen obsita teritur rubigine mucro
Ferreus:& paruo saepe liquore silex:
At nullo dominae teritur sublimine amor: qui
Restat:& imerita sustinet aure minas:
Vltro contemptus rogat:& peccasse fatetur
Lafus & inuictis ipse redit pedibus:
Tu quoq; qui pleno fastus aifumis amore
Credula nulla diu firmata pondus habet:
An quisq; i medijs persoluit uota procellis:
Cum saepe in portu fracta carina natet:
Aut prius infecto deposcit premia cursu
Septima q̄ metam triuerit ante rota:
Mendaces ludunt flatus in amore secūdi
Si qua uenit sero magna ruina uent:
Tu tamen interea q̄ uis te diligit illa
In tacito cohibe gaudia clausa sinu:
Nanq; in amore suo semper sua maxima cuiq;
Nescio quo pacto uerba nocere solent:
Quāuis te persaepe uocet: semel ire memento
Inuidiam quod habet non solet esse diu:
Et si sacra forent antiquis grata puellis
Essem ego quod nunc tu: tempore uicor ego:
Non tamen ista meos mutabūt saecula mores
Vnus quisq; sua nouerit ire uia:
At uos qui offam in multos reuocatis amores
Quantum si cruciat lumina uestra dolor:
Vidistis pleno teneram candore puellam
Vidistis fusco: dulcis uterq; color:
Vidistis quandam argiua prodire figura

Vidistis nostras utraq; forma rapit:
Illa q; plebeio: uel sit sandicis amictu:
Haec atq; illa mali uulneris una uia est:
Cum satis una tuis infomnia portet ocellis
Vna sit & cui uis foemina multa mala.
Ad Cynthiam de somnio naufragii.
Idite in somnis fracta mea uita carina
Ionio lassas ducere rore manus:
Et quicunq; in me fueras mentita fateri
Nec iam humore graues tollere posse comas:
Qualem purpureis agitauit fluctibus hellen
Aurea q̄ molli tergoe uexit ouis:
Quā timui ne forte tuum mare nomen haberet
Atq; tua labens nauita fleret aqua:
Quā tum ego neptūo: quē tum cū castore fratri
Quāq; tibi excepi iam dea leucothoe.
At tu uix primas extollens gurgite palmas
Saepe meum nomen iam peritura uocas:
Quod si forte tuos uidisset glaucus ocellos
Esset ionii facta puella maris:
Et tibi praeter inuidia nereides increpitarent
Candida nix ex carula cymotoe:
Sed tibi subsidio delphinum currere uidi
Qui puto arioniam uexerat ante lyram:
Iamq; ego conabar summo me mittere saxo
Cum mihi discussit talia uisa metus:
Nunc admirentur quod tā mihi pulchra puella
Seruiat & tota dicar in urbe potens:
Non si cambysa redeant:& flumina croesi
Dicat de nostro surge poeta toro:
Nam mea cum recitat dicit se audisse beatos
Carmina tam sancte nulla puella colit:
Multum in amore fides multum cōstantia prodest:
Qui dare multa potest: multa & amare potest:
Seu mare per longum mea cogitet ire puella
Hanc sequar & fidos una aget aura duos:
Vnum litus erit sopitis: unaq; tecto
Arbor:& ex una saepe bibemus aqua:
Et tabula una duos poterit componere amantes
Frora cubile mihi seu mihi puppis erit:
Omnia perpetiar saeuus licet urgeat eurus
Velaq; in incertum frigidus auster agat:

Quicumq; & uenti miserum uexastis u'yssent
 Et danaum euboico littore mille rates:
 Et qui nouistis duo littora cum satis argo
 Dux erat ignoto missa columba mari:
 Illa meis tantum non unq; desit ocelis
 Incendat nauem iuppiter ipse licet
 Certe hisdem nudi pariter iaciabimur oris
 Me licet unda ferat te modo terra tegat:
 Sed non neptunus tanto crudelis amori
 Neptunus fratri par in amore ioui:
 Testis amymone latices cum ferret in aruis
 Compressa: & lernæ pulsa tridente palus:
 Iam deus amplexu uotum persoluit: at illi
 Aurea diuinas urna refudit aquas:
 Crudelem: & boream rapta orithiya negauit:
 Hic deus & terras & maria alta domat:
 Crede mihi n obis mitescet scylla: nec unq;
 Alternante uorans uasta charybdis aqua:
 Ipsaq; sydera erunt nullis obscura tenebris
 Purus & orion: purus & hædus erit:
 Quod mihi si ponenda tuo sit corpore uita'
 Exitus hic nobis non inhonestus erit.
 Ad Cynthiam agrotantem de certitudine
 horæ mortis.
 Tuos incertam mortales funeris horam
 Quaritis: & qua sit mors aditura uia:
 Quaritis & calo phœnicum inuenta sereno
 Quæ sit stella homini commoda: quæq; mala
 Seu pedibus parthos seqmur: seu classe britanos
 Et maris & terræ cæca pericla uia:
 Rursus & obiectum flemus capiti eē tumultum
 Cum mauors dubias miscet utriq; manus:
 Præterea domibus flammam domibusq; ruinâ
 Heu subeant labris pocula nigra tuis:
 Solus amans nouit quando periturus: & a qua
 Morte: neq; hic boreæ flabra neq; arma timet:
 Iam licet & stygia sedeat sub arundine remex
 Cernat & infernâ tristia uela ratis:
 Si modo clamantis reuocauerit aura puellæ
 Concessum nulla lege redibit iter.
 Ad Iouem pro amica agrotante.
 Vppiter affectæ tandem miserere puellæ

Vndiq; circūflât incertis fata peri
 clis:

Sed quæ ab amore uenit mors tibi
 certa uenit.

Inuicta phœnicū. immo atlas libyæ fili
 us ut plinius scribit primus rationē a /
 strorū inuenit: ut alii scribūt egypti: ut
 alii consentiūt phœnices & assyrii: &
 Hyginus ita scribit: Thales qui primū
 syderū rationē inuenit phœnix fuit. ū
 de & urfa minor phœnice est appella
 ta. de syrio lege quæ i siluis scripsimus.
 Magico rûbo. ait se explorasse oēs ar
 tes omnia quæ ei portedere. mortē. rû
 bus pifeis: rûbus itē instrumētū magi
 cum cuius memit Theocritus & apud
 nos Martialis. ad meū erat amoribus
 præcipue dicatū: agebat q; in uertiginē
 & tria fila retorquebat. Lucanus magi
 cā uertiginē appellat. uobiteū est Iope
 Hec fabula latinis ignota est: quæ non
 nulli falso forsitan coiectare audeāt de
 andrœde esse intelligēdū quæ in Iope
 portu exposita fuit mōstro: quod pab
 surdū est. interpres certe lycophronis
 hæc tantū scribit: Iopen puellā amauit
 iuppiter. quæcūq; erat i numero: in nu
 mero dicit esse qui est alicuius precii:
 & Quintil: ait eos scriptores redactos
 fuisse in ordinē hocē in numero alioꝝ
 qui in precio habētur.

Tam formosa tuum mortua crimen erit:
 Venit enim tempus quo torridus astat aer
 Incipit & sicco feruere terra cane:
 Sed non tam ardoris culpa est: neq; crimina cali
 Quam totiens sanctos non habuisse deos:
 Hoc perdit miseris: hoc perdidit ante puellas:
 Quicquid iurarunt uentus & unda rapit:
 Num sibi collatam doluit uenus: ille p æqua
 Præ se formosis inuidiosa dea est:
 An contempta tibi iunonis templa pelagæ
 Palladis aut oculos ausa negare bonos:
 Semper formosæ non nostis parcere uerbis
 Hoc tibi lingua nocens: hoc tibi forma dedit:
 Sed tibi uexatæ per multa pericula uitæ
 Extremo uenit mollior hora die:
 Io uersa caput primos muguerat annos
 Nunc dea quæ nili flumina uacca bibit:
 Ino etiam prima terras a tate uagata est
 Hanc miser implorat nauita leucothoen:
 Andromede monstris fuerat deuota marinis
 Hæc eadem persei nobilis uxor erat:
 Calisto archadios errauerat urfa per agros
 Hæc nocturna suo sydere uela regit:
 Quod si forte tibi properarint fata quietem
 illa sepulturæ fata beata tuæ:
 Narrabis semele quo sit formosa periclo
 Credet & illa suo docta puella malo:
 Et tibi maonidas interq; heroidas omnis
 Primus erit nulla non tribuente locus:
 Nunc utcunq; potes fato gere saucia morem
 Et deus: & durus uertitur ipse dies:
 Hoc tibi uel poterit coniunx ignoscere iuno
 Frangitur & iuno si qua puella perit:
 Deficiunt magico torti sub carmine nymbi
 Et iacet extincto laurus adusta foco:
 Et iam luna negat totiens descendere calo
 Nigra q; funestum condidit omen anus:
 Vna ratis fati nostros portabit amores
 Carula ad infernos uelificata lacus:
 Si non unius quæso miserere duorum
 Viuam si uiuet: si cadet illa cadam:
 Pro quibus optatis sacro me carmine damno

Scribā ego per magnum ē salua puella iouem :
Ante tuosq; pedes illa ipsa adoperta sedebit
Narrabitq; sedens longa pericla sua:
Hac tua persephone maneat clementia: nec tu
Persephone coniunx sauior esse uelis :
Sunt apud infernos tot milia formosarum :
Pulchra sit in superis scilicet una locis:
Vobiscum est iope: nobiscum candida tyro
Vobiscum europe nec proba pasyphae.
Et quod troia tulit: uetus & quod achaia formas
Et phœbi & priami diruta regna lenis:
Et quecunq; erat in numero romana puella
Occidit: has omnes ignis auarus habet:
Nec forma aternū: aut cuiq; est fortūa perennis
Longius: aut propius mors sua quenq; manet :
Tu quoniam es mea lux magno demissa periclo
Munera dianæ debita redde choros :
Redde etiā excubias diuæ nunc: atē iuuençæ
Votiuas noctes: & mihi solue decem.

Ad Cynthiam.

Eterna mea lux cum potus nocte uagarer
Nec me seruorum duceret ulla manus:
Obuia nescio quot pueri mihi turba minuta
Venerat: hos uetuit me numerare timor:
Quotum alii faculas: alii retinere sagittas
Pars etiam uisa est uincla parare mihi:
Sed nudi fuerant: quorum lasciuior unus
Arripite hunc iquit: nam bene nostis eum.
Hic erat: hunc mulier nobis irata reliquit
Dixit: & in collo iam mihi nodus erat.
Hic alter iubet in medium propellere: & alter
Intereat qui nos non putat esse deos:
Hac te non meritum totas expectat in horas
At tu nescio quas quaris inepte fores
Quæ tum sidonia nocturna ligamina mitra
Soluerit: atq; oculos mouerit illa graues:
Afflabunt tibi nō arabum de gramine odores
Sed quos ipse suis fecit amor manibus:
Parcite iam fratres iam certos spondet amores
Et iam ad mandatam uenimus ecce domum:
Atq; ita me iniecto duxerunt rursus amictu
In nunc & noctes disce manere domi:

Mane erāt: & uolui si sola quiesceret illa
Visere: at in lecto cynthia sola fuit:
Obstupui non illa mihi formosior unquā
Visa: neq; ostrina tum fuit in tunica:
Ibat: & hinc castæ narrabant somnia uestæ
Neu sibi ne ue mihi quæ nocitura forent:
Talis uisa mihi somno demissa recenti
Heu quantum per se candida forma ualet:
Quæ tu matutinus ait speculator amice
Me similem uestris moribus esse putas?
Non ego tam facilis: sat erit mihi cognitus unus
Vel tu si quisq; uerior esse potest:
Apparent non ulla toro uestigia pressa
Signa uoluptatis non iacuisse duos:
Aspice ut in toto nullus mihi corpore surgat
Spiritus: admissio notus adulterio.
Dixit: & opposita propellens suauia nostra
Profilit in laxa nixa pedem solea:
Sic ego tam sancti custodis rector amoris
Ex illo felix non mihi nulla fuit.

Ad Eandem.

Vo fugis ah cimes: nulla ē fuga: tu licet usq;
Ad tanaïm fugias: usq; sequetur amor:
Non si pegaseo uerteris in aere dorso
Nectibi si persei mouerit ala pedes:
Vel si te sectæ rapiant talaribus aure
Nil tibi mercurii proderit alta uia:
Instat semper amor supra caput: instat amanti:
Et grauis ipse super libera colla fedet:
Excubat i le acer custos & tollere nunq;
Te patietur humo lumina capta semel:
Et iam si pecces deus exorabilis ille est
Si modo præsentis uiderit esse preces:
Ista senes licet accusent conuiuia duri
Nos modo propositum uita teramus iter:
Illorum antiquis onerentur legibus aures
Hic locus est in quo tubia docta sonet:
Quæ non iure uacō menandri iacta natasti
Turpia cum faceret pallidus ora timor:
Nunc iam dura paras phrygias nunc ire p undas
Et petere hyrcani littora nota maris:
Spar gereq; alterna communes cæde penates

Non de liuia porticu: nec de pom
peia: nec de octauia intelligas sed de
ea quam erexit Augustus in parte pa
latii iuxta bibliothecam & templum
apollinis. cuius operis meminit tran
quillus in augusto. Apta. i. publicata.
Marmoreus. At quam Plin. scribit sta
tuam phœbi eo in loco fuisse eneam
miranda arte & magnitudine octo:
de mirone alibi diximus gallos deie
ctos. Templum delphis erat in môte
parnaso in rupe undique pœdenti opu
lentissimum donis: quorum cupidita
te brenus gallorum dux cum sexagin
ta milibus pedum in asiam transgres
sus delphis bellū intulit: delphici quat
tuor milibus hominum ope diuina gal
lorum impetum sustinuerunt. nam su
scepta est opinio iuuenem mortali sta
tura augustiorem & duas uirgines ar
matas dianam & mineruam eo in
bello affuisse tempestate præterea &
terremotu galli repressi sunt: demum
brenus uulnere dolore non ferens
manum in se uertit: hæc historia erat
i aula templi palatini per scripta a tro
go & paulania: Dubias sortes. præne
stinas de quibus diximus in siluis: Tele
goni ægeides filii cyrces. æcæ & uly
xis Sylius. Cicero tusculana. dorlo moe
nia laerta: quondam regnata nepoti:
æcæ regio iuxta phasim patria circes
unde acæa dicta. Marone sopito: que
somnia excitant qualem Virgilius i
agris habet i petratis ab augusto: qd
meliobœus carmine bucolico ei nar
rat: sepe leui somnum suadebit inire
susurro. hoc propertius carmini iseru
it cū paulo an opus uirgilianū legisset
Quāuis ida parim. Oenonē intelligit
que nympha fluminis fuit & nais. hæc pa
ris ante raptū helenæ amauit & hūit u
xorē: quod demetrius scribit: Is. n. af
firmat i finibus agri licis ad cebriatā
fuisse tumulū paridis & oenones illius
uxoris prius q̄ raperet helenā: Ait igitur
propertius oenonē quāuis accubue
rit cū paride nihilominus fuisse in pre
cio inter alias nymphas. Naica dona
i. dona que tibi donabāt ab oenone
naide. Ismaro mero. i. thracio: quod
Plinius maroneū appellat: Maroneo
inquit antiquissima claritas ē in thraci
e maritima parte genito: Illac cū nauig
aret ulysses a marone euāthei filio
facerdote appollinis cū alia dona ac
cepit tū utres uino maroneo plenos:
quorū unū postea secū detulit i antrū

Et ferre ad patrios præmia dira lares:
Vna contentum pudeat me uiuere amica
Hoc si crimen erit: crimen amoris erit:
Mi nemo obiiciat: libeat tibi cynthia mecum
Roscida muscolis antra tenere iugis:
Illic aspicias scopulis hætere sorores
Et canere antiqui dulcia furta iouis:
Vt semele est combustus: ut est deperditus io
Deniq; ut ad troia tecta uolaret auis:
Quod si nemo extat qui uicerit alitis arma
Communis culpæ cur reus unus agor?
Nec tu uirginibus reuerentia moueris ora:
Hic quoq; non nescit quid sit amare chorus:
Si tamen æagri quadam compressa figura
Bistoni olim rupibus accubuit:
Hic ubi me prima statuent in parte chereæ
Et medius docta cuspide bacchus erit:
Tum capiti sacros patiar pendere corymbos
Nam sine te nostrum non ualet ingenium.
Ad Cynthiam.

Vatis cur ueniā tibi tardior: aurea phœbi
Porticus a magno cæsare operta fuit:
Tanta erat in speciem pennis digesta columnis
Inter quas danat famina turba senis:
Hic equidem phœbo uisus mihi pulchrior ipso
Marmoreus tacita crimen hiare lyra:
Atq; aram circum steterantq; armenta myronis
Quatuor artificis inuida signa boues:
Tum medium claro surgebat marmore templū
Et patria phœbo carius ortygia:
Et quo sol s erat supra fastigia currus
Et ualua libyci nobile dentis opus:
Altera deiectos parnasi uertice gallos
Altera morebat funera tantalidos:
Deinde inter matrem deus ipse interq; sororē
Phythius in longa carmina ueste sonat:
Qui uidet is peccat: qui non te uiderit ergo
Non cupiet: facti carmina lumen habet:
Nam quid pernosti dubias o cynthia sortes?
Quid petis æaei mœnia thelogoni?
Cur uatem herculeum deportant effeda tybur?
Appia cur totiens te tua dicit anum?

Hoc utinam spatere loco: quocūque uacabis
Cynthia: sed tibi me credere turba uetat:
Cum uidet accēsis deuotam currere tedis
In nemo: & triuia lumina ferre deæ
Scilicet umbrosis sordet pompeia columnis
Porticus auleis nobilis attalicis:
Et creber pariter platanis urgentibus ordo
Flumina sopito quæq; marone cadunt:
Et leuiter nymphis tota crepitantibus urbe
Cum subito triton ore recondit aquam:
Fallens: ista tui furtum uia monstrat amoris
Non urbem demens: lumina nostra fugis:
Nil agis: insidias in me componis inanes
Tendis iners docto retia nota mihi:
Sed de me minus est: fama iactura pudicæ
Tanta tibi miseræ quāta mereris erit:
Nuper eim de te nostras me ludit ad aures
Rumor: & in tota non bonus urbe fuit:
Sed tu non debes inimicæ credere linguæ
Semper formosis fabula pœna fuit:
Non tua deprenso damnata est fama ueneno
Testis eris puras phœbe uidere manus:
Sin autem longo nox una aut altera lusu
Consumpta est: non me crimina parua mouent
Tyndaris externo patriam mutauit amore
Et sine decreto est uiua reducta domum:
Ipsa uenus quæ corrupta libidine martis
Nec minus in celo semper honesta fuit:
Quāuis ida parim pastorem dicat amasse
Atq; inter pecudes accubuisse eam:
Hoc & hamadryadum spectabit turba sororum
Sileniq; senis: & pater ipse tori:
Cum quibus idæo legisti poma sub antro
Supposita excipiens naica dona manu:
An quisq; in tãto stuporum ex agmine quærit
Cur hæc tam diues: quis dedit: unde dedit:
O nimium nostro felicem tempore romam
Si contra mores una puella facit:
Hæc eadem ante illam impune & lesbia facit
Quæ sequitur certe est inuidiosa minus:
Qui querit tacios ueteres: durosq; sabinos
Hic posuit nostra nuper in urbe pedem:

polyphemi & illū sopiuit propinatis a
liquot ex eo calicibus: nã ita ille est ca
ptus sua itate: ii ut dicat apud hoerū
ap̄ nos uinū quidē nascit: sed tuū istud
ulysses abroscē & nectaris ē riulus pr
oide itez mihi propina. uicies tãtū ad
d̄to aque miscebat ut homerus cecit
& repetitū est a plinio. Aut quid critei.
est ne de homero intelligendū? q̄ meo
nis filius fuit & criteis: nã quod sequit
de bello thebão ad homerū cōmodis
sime refert: Ille. n. ut herodotus tradit
scripsit etiã expeditionē am̄ hiarai ad
thebas quod tichio cerdoni recitauit.
an critei nomē ē alterius poetæ? Quid
profunt: ante plus in an̄ ore ualet mi
mnerni uersus hoero philetas couis po
eta elegiæ scriptor & criteus at̄ quoq;
Arion adrastr̄: lege de arione equo q̄
dictauimus in primã siluã. uocalis: cele
bratus uel ad arionē cytharoedū allu
dit. Cothurno eschileo. i. tragica ma
gnitudine: nam eschilus iter tragicos
sublimis & gradiloquus fuit usq; ad ur
tiū ut scribit fabius. antimacho. at̄ ma
chitre fuerūt prius colophōus hippar
chi filius gramaticus & poeta que qui
dã scripserūt panasidis poetæ seruum
fuisse sed fuit tãtū eius auditor & Ste
simbroti. secūdus egyptius ex heliopo
li urbe qui de situ orbis scripsit: qui pri
mus statuit ne quis propria appellatione
ne in comoedia nominaret: at unus ex
his tēporibus platois floruit: Reque
scat: desistat a cãtilena dū cū thyrside
certaret. i. quāuis iure uicatur a thyr
side: tamen poeta ut se iactaret puero
declarat se uictorem. Anser poeta
procax fuit. & lasciuo carmine nobilis
ouidius. Cinna quoq; iis comes est: cin
naq; procacior aser. Cū ergo illud sit
i prouerbio q̄ aser itrept iter olores:
alludēs propertius ad uomē aseris ait
olorē i carmine docto cessisse aseri. uar
ro: lege q̄ de uarrone scriptum: in gē
thiaco lucani in syluis. Caluus: hic po
eta exili carmie & tenui q̄ntiã amicã
desleuit. Qui. Par fuit exigui similisq;
licētia calui: Detexit uarus q̄ sua furta
mōis. Gallus. Cornelius gallus poeta
forouiliēis ex illima aditioe ad plectu
rã usq; egypti euectus ē ab augusto: ab
eodē interdictus domo & prouicus cō
pulsus ē ad necē ut ait trāgillus. i. se m
terfecit ut interpretatur Eusebius: iratus
ē. n. ipator ut trāgillus scribit ob illius
c

igratū malivolūq; amū. ut nero senti /
re uidef' ouidius ob illius in se maledi /
cētā. Non fuit opprobrio celebrasse It /
coryda gallo Sed lignā nimio nō tenu /
isse mero. imitatus ē euphorionē colo /
re & genere scribēdi: ut ait probus. Iy /
coriden amicā habuit: ut cecinit etiam /
uirgilius. Mō tēporibus meis paulo an /
Multā uulnera q̄ sibi intulit: quasi di /
cat: nōne gallus q̄ paulo āte se interse /
cit celebrauit lycoridē?

Tu prius & fluctus poteris ficcare marinos
Altaq; mortali deligere astra manu:
Quam facere ut nostrā nolint peccare puellā
Is mos saturnō regna tenente fuit:
Et cum deucalionis aquā fluxere per orbem
Et post antiquas deucalionis aquas:
Dic mihi quis potuit lectum seruare pudicum?
Quæ dea cum solo uiuere sola deo?
Vxorem quondam magni minois ut aiunt
Corrupit torui candida forma bouis:
Nec minus errato danae circumdata muro
Non potuit magno casta negare ioui:
Quod si tu graias tuq; es imitata latinas
Semper uiue meo libera iudicio.

Ad Cynthia.

Ristia iā redeunt iterum sollennia nobis
Cynthia iam noctes est operata decem:
Atq; utinam nilo pereat quæ sacra repente
Misit matronis inachis aufoniis:
Quæ dea tam cupidos totiens diuisit amantes
Quæcunq; illa fuit: semper amara fuit:
Tu certe iouis occultis in amoribus io
Sensisti multas quid sit inire uias:
Cum te iussit habere puellam cornua iuno
Et pecoris duro perdere uerba sono:
Ah quotiens quernis lassisti frondibus ora
Manisti stabulis abdita pasta tuis:
An quoniam agrestem detrahit ab ore figuram
Iuppiter iccirco facta superba dea es?
An tibi non satis est fufis ægyptus alumnis
Cur tibi tam longa roma petita uia est?
Quid ue tibi prodest uiduas dormire puellas?
Sed tibi crede mihi cornua rursus erunt:
Aut nos e nostrā te saxa fugabimus urbe
Cum tyberi nilo gratia nulla fuit:
Aut tu quæ nostro nimium placata dolore es
Noctibus his uacui ter faciamus iter:
Non audis & uerba sinis mea ludere. cum iam
Flectant icarii sydera tarda boues:
Lenta bibis mediæ nequeunt te frangere noctes
At nondum est talos mittere lasa manus?
Ah pereat quæcunq; meracas repperit uuas

Corrupitq; bona: neciare primus aquas:
Icare cecropis merito iugulate colonis
Pampineus nosti q̄ sit amarus odor:
Tu quoq; œurytio u. no centaure peristi
Nec non hismario tu polypheme mero:
Vino forma perit: uino corrumpitur atas:
Vino sape suum nescit ami. a uirum:
Me miserum: ut multo nihil es mutata lyao
Iam bibe: formosa es: nil tibi uina nocent:
Cum tua præpendent demissa in pocula ferta
Et mea delicta carmine uoce legis:
Largius effuso madeat tibi mensa phalerno
Spumet & aurato mollius in calice:
Nulla tamen lecto recipit se sola libenter
Est quiddam: quod uos querere cogat amor:
Semper in absentis felicior æstus amantes
Eleuat assiduos copia longa uiros:
Cur quisq; faciem dominæ iam credit amori?
Sic erepta mihi pene puella mea est:
Expertus dico: ne no est in amore fidelis
Formosam raro non sibi quisq; petit.
Polluit ille deus cognatos: soluit amicos
Et bene concordēs tristia ad arma uocat:
Hospes in hospitium menelao uenit adulter
Colchis & ignotum non ne secuta uirum est?
Lyncea tu ne meam potuisti tangere curam?
Perfide non ne tuæ tum cecidere manus?
Quid si non constans illa & tam certa fuisset
Possset & in tanto uiuere flagitio?
Tu mihi uel ferro pectus uel perde ueneno
A domina tantum te modo tolle mea:
Te socium uitæ: te corporis esse licebit:
Te dominum admitto rebus amice meis:
Lecto te solum: lecto te deprecor uno
Riualem possum non ego ferre iouem:
Ipse meas solus quod nil est æmulor umbras
Stultus quod stulto saepe timore tremo:
Vna tamen causa est qua crimina tanta remitto
Errabant multo quod tua uerba mero:
Sed nunq̄ uit æ me faller ruga seueræ
Omnes iam norunt q̄ sit amare bonum:
Lynceus ipse meus seros insanit amorēs

Solum te nostros laetor adire decus:
Quid tua socraticis tibi nunc sapientia libris
Proderit: aut rerum dicere posse uias:
Aut quid cretei tibi profunt carmina lecta?
Nil iuuat in magno uestet amore senex:
Tu satius memorem musis imitare philetam
Et non infanti somnia callimachi:
Nam rursus licet atoli referas acheloi
Fluxerit ut magno factus amore liquor:
Atque etiam ut phrygio fallax mandraia campo
Errat: & ipsa suas decipit unda uias:
Qualis & adrausti fuerit uocalis arion:
Tristis & archemori funera uictor equis:
Non amphiareæ profunt tibi facta quadrigæ
Aut capanei grata ruina ioui:
Desine & æschyleo componere uerba cothurno:
Desine: & ad molles membra resolue toros:
Incipe iam angusto uersus includere toro:
Inque tuos ignes dure poeta ueni:
Tu non anthimacho: non tutior ibis homero
Despicit & magnos recta puella deos:
Sed non ante grauis taurus succumbit aratro
Cornua quæ ualidis læserit in laqueis:
Nec tu tam duros parce patieris amores
Trux tamen a nobis ante domandus eris:
Harum nulla solet rationem querere mundi:
Nec cur fraterni luna laboret equis:
Nec si post stygias aliquid restauerit undas
Nec si consulto flumina missa tonent:
Aspice me cui parua domi fortuna relicta est
Nullus & antiquo Marte triumphus aui:
Ut regimen mixtas inter cõiuiua puellas
Hoc ego quod tibi nunc eleuor ingenio:
Me iuuat æternis positum languere corollis
Quem tetigit iactu certus ad ossa deus:
Actia uirgilio custodis littora phœbi
Cæsaris & fortes dicere posse rates:
Qui nunc in arxæ troiani suscitât arma
Iacta que lauinis mœnia littoribus:
Cedite romani scriptores cedite grai
Nescio quid maius nascitur illiade:
Tu canis l. n. broli subter pineta galesi

Tyrfin: & attritis daphnin arundinibus:
Utque decem possint corrumpere mala puellas
Missus & impressis hædus ab uberibus:
Felix qui uiles pomis mercaris amores
Huic licet ingratis tityrus ipse canat:
Felix intactum coridon qui tentat alexim
Agricolæ domini carpere delicias:
Quamuis ille suas lassus requiescat auena
Laudatur facilis inter amadyradas.
Tu canis ascræi ueteris præcepta poetæ
Quo seges in campo quo uiret uua iugo:
Tale facis carmen docta testudine quale
Cynthius impositis temperat articulis:
Non tamen hæc ulli uenient ingrata legenti
Siue in amore rudis: siue peritus erit:
Nec minor his animis: aut si minor ore canorus
Anseris indocto carmine cessit olor:
Hæc quoque perfecto ludebat iasone uarro
Varro laochadiæ maxima flamma suæ:
Hæc quoque lasciuicantarunt scripta catulli:
Lesbia: quis ipsa notior est helena:
Hæc etiam docto confessa est pagina calui:
Cum caneret miseræ funera quintiliæ:
Et modo formosa quæ multa lycoride gallus
Mortuus inferna uulnera lauit aqua:
Cynthia quin etiam uersu laudata proPERTI
Hos inter si me ponere fama uolet.

Propertii Aurelii Nautæ: Liber. iiii.

Allimachi manes: & choi sacra philetæ
In uestrum quæso me finite ire nemus:
Prius ego ingredior puro d' fote sacerdos
Itala per graios orgia ferre choros:
Dicite quo pariter carmen tenuistis in antro:
Quouè pede ingressi: quæue bibistis aquam
Ah ualeat phœbum quicumque moratur in armis
Exactus tenui pumice uersus eat:
Quo me fama leuat terra sublimis: & a me
Nata coronatis musa triumphat equis:
Et mecum in curru parui uectantur amores
Scriptorumque meas turba secuta rotas:

Mollia pegafides. pegafides musæ
dictæ sunt a πῆνη quod significat fon-
tem: nā hippocrenē & alios parnasi sa-
eros fontes habēt: & ab ouidio oeno /
ne pegafis dicit: nō q̄ musa cēt: sed q̄
nymphæ & nais: ut ipsa quoq; ait. Edi-
ta de magno fluit nymphæ sui. & pe-
gasus equus dicitur q̄ iuxta fontes oce-
ani: ut ait hesiodus natus sit ipse & chry-
saor exciso capite medusæ: plinius in e-
thiopia tradit nasci equos alatos & ar-
matis cornibus: quos pegafos appel-
lant. Aratus uero scribit eū neptuni et
medusæ gorgonis filiū fuisse. Eusebius
hunc equū cuiusdā mulieris fuisse tra-
dit. palephatus: ut idem est auctor: tra-
dit eū fuisse p̄sei equum.

Troia bis capta nuie oethæi dei. bis nu-
mine herculis troia capta est: nā & ipse
sex nauibus eā cepit: (ut est apud home-
rū: & diodorus refert: quod in syluis
scripsimus) & eo relato i celū sagittas
quas reliquerat philoctetæ sine quibus
capi nō posse responsum fuerat.

Quid frustra missis in me certatis habentis?
Non datur ad musas currere lata uia:
Multi roma tuas laudes annalibus addent
Qui finem imperii bac̄tra futura canent
Sed quod pace legas opus hoc de monte sororum
Detulit intacta pagina nostra uia:
Mollia pegafides date uestro ferta poetæ
Non faciet capiti dura corona meo:
At mihi quod uiuo detraxerit inuidā turba
Post obitum duplici fœnore reddet onus:
Omnia post obitum fingit maiora uetustas
Maius ab exequiis nomen in ora uenit:
Nam quis equo pulsas ab regno nosceret artes
Fluminaq; æmonio cōminus isse uiro?
Idæum simoenta iouis cunabula parui
Hectora p̄ campos ter maculasse rotas?
Deiphobum: helenūq; & polydamātes in armis
Qualēcūq; parin uix sua noscet humus:
Exiguo sermone fores nunc ilion: & tu
Troia bis ceteri numine capta dei:
Nec non ille tui casus memorator homerus
Posteritate suum crescere sensit opus:
Meq; inter seros laudauit roma nepotes
Illum post cineres auguror esse diem:
Ne mea contempto lapis indicet ossa sepulchro
Prouisum est lytio uota probante deo.

Ad Librum secundum.

Arminis interea nostri redeamus in orbē
Gaudeat insolito tacta puella sono:
Orphea te tenuisse feras & cōcita dicunt
Flumina treitia sustinuisse lyra:
Saxa cythæronis thebas agitata per artem
Sponte sua in muri mēbra coisse ferunt:
Quin etiam polypheme fera galathea sub atrna
At tua rorantes carmina flexit equos:
Miremur nobis & baccho & apolline dextro:
Turba puellarum si mea uerba colit:
Quod nō tanariis domus est mihi fulta colūnis
Nec camera auratas inter eburna trabes:
Nec mea phæacias æquant pomaria siluas:
Non operosa rigat martius antra liquor:
At musæ comites & carmina cara legenti

Et decessa choris, calliopea meis:
Fortunata meo si qua ē celebrata libello
Carmina erunt formæ tot monumenta tuæ:
Nam neq; pyramidum sumptus ad sydera ducti
Nec iouis elæi calum imitata domus:
Nec mausolei diues fortuna sepulchri
Mortis ab extrema conditione uacat:
Aut illis flamma aut imber subducet honores:
Annorum aut ictu pondera uicta ruent:
At non ingenio quæ situm nomen ab æuo
Excidet ingenio stat sine morte decus.

Tertium somnium Propertii.

Isus erā molli recubās heliconis in umbra
Bellerophontei qua fluit humor equi:
Reges alba tuos: & regum facta tuorum
Tantum operis neruis hincere posse meis:
Paruaq; tam magnis admoram fontibus ora
Vnde pater sitiens ennius ante bibit:
Et cecinit curios fratres & oratia pila
Regiaq; æmilia uecta trophea rate:
Victricelq; moras fabii: pugnamq; sinistram
Cannensem: & uersos ad pia uota deos:
Hannibalemq; lares romana sede fugantes
Anseris & tutum uoce fuisse iouem:
Cum me castalia specularans ex arbore phœbus
Sic ait aurata nixus ad antra lyra:
Quid tibi cum tali demens est flumine? quis ue
Carminis heroi tangere iussit opus?
Non hic ulla tibi speranda est fama properti:
Mollia sunt paruis prata terenda rotis:
Ut tuus in scamno iactetur sæpe libellus
Quem legat expectans sola puella uirum:
Cur tua præscripto seuecta est pagina gyro?
Non est ingenii cymba grauanda tui.
Alter remus aquas: alter tibi radat arenas
Tutus eris medio maxima turba mari est.
Dixerat & plectro sedem mihi monstrat eburno
Qua noua muscoso semita facta sole est:
Hic erat affixis uiridis spelunca lapillis:
Pendebantq; cauis tympana pumicibus:
Ergo musarum: & sileni patris imago
Fictilis: & talami pane tegæ tui.

Et ueneris dominae uolucres mea turbe colubae
 Tingunt gorgonio punica rostra lacu:
 Diuesisq; nouem sortita turba puellae
 Exercent teneras in sua dona manus:
 Haec hederas legit, in tyrfos haec carmina neruis
 Aptat & illa manu textit utraq; rosam.
 Equarum numero me contigit una dearum
 Ut reor a facie calliopeia fuit.
 Contentus niueis semper uectabere cygnis
 Nec te fortis equi ducet ad arma sonus:
 Nil tibi sit rauco praconia classica cornu
 Flere: nec aonium cingere marte nemus:
 Aut quibus in campis mariano praelia signo
 Stent: & theuthonicas roma refringat opes.
 Barbarus aut saeuo pfusus sanguine rhenus
 Saucia mærenti corpora uectet aqua.
 Quippe coronato salientum ad limen amantes
 Nocturnaeq; canes ebria signa fugae.
 Ut p te clausas sciat extaurare puellas
 Qui uolet austeris arte ferire uiros:
 Talia calliope lymphisq; a fonte petitis
 Ora phylitea nostra rigauit aqua.

Descriptio triumphi.

a Roma deus caesar dices meditatur ad indos
 Et freta gemmiferi findere classe maris.
 Magna uiri merces parat ultima terra triumphos:
 Tygris: & eufrates sub tua iura fluent.
 Sera sed ausoniis ueniet prouincia uirgis
 Assuescent latio parta trophea ioui:
 Ite agite expta bello date lintea prora
 Et solitum armigeri ducite munus equi:
 Omnia faulste cano crassos cladefq; piate
 Ite & romanae consulite historiae:
 Mars pater & sacrae fatalia limina uestae
 Ante meos obitus sit precor illa dies:
 Qua uideam spoliis oneratos caesaris axes
 Ad uulgi plausus saepe resistere equos:
 Inq; sinu cara nixus spectare puellae
 Incipiam & titulis oppida capta legam:
 Tela fugacis equi & brachati militis arcus
 Et subter captos arma sedere duces:
 Ipsa tuam prolem serua uenus: hoc sit. i. xuum

Brachati militis. brachas uestes ee: ut in iuuenalem diximus: docet diodorus in tonfas & coloris uarii. Rota staminea rhumbi. de rhumbo instrumento magico antea diximus. Aut chio thalamo. puto legendum aut thio thalamo. nam thia que ab aliis trogete dicitur inter arbores odoratas ab homero numerat: na in quito odyssee in deliciis calypsus uri tradit cedru latic & thiam. Theophrastus magnu huic arbori honore tribuit referes cōtignationes uetere tēplorū ex ea. ex radice (qua nihil crispus ē) opa fiebat uaria & multa & mensē: in quibus tamē nulla uetustior memoratus ciceroniana. Terebintho. terebinthus ex syria est arbor: ex his mascula sine fructu foeminarū duo genera: alteri fructus rubet lētis magnitudine: alteri pallidus materia & admodū lēta: & fidelis ad uetustatē: propterea cōiunxit properius terebinthū cū thia & ipsa qua odorata est & diu durat: in macedonia breuis ē & fruticosa: tamē inde epitheon sortita ē & apud uirgiliū & apud hunc ut orithia dicatur ab oritho ut be Macedonię.

Cernis ab anea quod superesse caput:
 Præda sit hæc illis quorum meruere labores
 Mi fat erit media plaudere posse uia.

Ad Amicam iratam.

Acis amor deus ē pacē ueneramur amātes:
 Stant mihi cum domina prælia dura mea:
 Nec tamen inuiso pectus mihi carpitur auro
 Nec bibit e gemma diuite nostra sitis.
 Nec mihi mille iugis campania pinguis aratur
 Nec miser ire paro classe corynthe tua:
 O prima infelix fingenti terra prometheo
 Ille parum cauti pectoris agit opus:
 Corpora disponens mentem non uidit in arte
 Recta animi primum debuit esse uia!
 Nunc maris intatum uento iactamur: & hostem
 Quærimus: atq; armis nectimus arma noua:
 Haud ullas portabis opes acherontis ad undas
 Nudus ad infernas stulte uehere rates:
 Victor cum uictis pariter miscebitur umbris
 Consule cum mario capte iugurta sedes:
 Lydus dulichio non distat croesus ab hyrro
 Optima mors parca qua uenit apta die.
 Me iuuat in prima coluisse heliconia iuuenta
 Musarumq; choris implicuisse manus
 Me iuuat & multo mentem uincire lyæo
 Et caput in uerna semper habere rosa:
 Atq; ubi iam uenerem grauis interceptit atas
 Sparfit & integras alba senecta comas
 Tum mihi naturæ libeat perdiscere mores
 Quis deus hanc mundi temperet arte domum
 Qua uenit exoriens qua deficit: unde coactis
 Cornibus in plenum menstrua luna redit.
 Vnde salo superant uenti: quid flamine captet
 Eurus: & in nubes unde pennis aqua:
 Si uentura dies mundi qua subruat arces:
 Purpureus pluuias cur bibit arcus aquas.
 Aut cur perrebi tremuere cacumina pindi:
 Solis & atratis luxerit orbis equis?
 Cur serus uersare boues & plaustra bootes?
 Pleiadum spisso cur coit igne chorus?
 Curue suos fines altum non exeat a quor:
 Plenus & in partes quattuor annus eat?

Pindi Perrebi. id est Thessali: nam thessalia perrebia quoq; dicta est. ut scribit Strabo.

Sub terris sint iura deum: & tormenta gigantum
Thisiphones atro si fuit angue caput.
Aut almeonia furia: aut ieiunia phinei
Num rota: num scopuli: num sitis inter aquas?
Num tribus infernum custodit faucibus antrum
Cerberus &: tityo iugera pauca nouem?
An ficta in miseras descendit fabula gentes
Et timor aut ultra quam rogos esse potest?
Exitus hic uitæ superest mihi: uos quibus arma
Grata magis crassi signa referte domum.

Ad Lygdamum.

Id mihi de nostra: quæ sentis uera puella
Sic tibi sint domina: lygdame dempta iuga
Dum me leticia tumefactum fallis inani
Hæc referens quæ me credere uelle putas.
Omnis enim debet sine uanis esse relator
Maioremq; timēs seruus habere fidem:
Nūc mihi si qua tenes: ab origine dicere prima
Incipe: suspensis auribus ista bibam.
Sicut eam icōptis uidisti flere capillis
Illius ex oculis multa cadebat aqua.
Nec speculum strato uidisti lygdame lecto
Ornabat niueas nullaue gemma manus:
Ac mœstā teneris uestem pendere lacertis.
Scriniaq; ad lecti clausa iacere pedes:
Tristis erat domus: & tristes sua pēsa ministra
Carpebāt: medio nebat & ipsa loco:
Humidaq; impressa siccabat lumina lana:
Rettulit: & querulo iurgia nostra sono:
Nac te teste mihi pmissa est lygdame merces:
Est pœnæ seruo rumpere teste fidem.
Illa potest nullo miserū me linquere facto
Aequalem nulla diere habere domo:
Gaudet me uacuo solum tabescere lecto
Si placet insultet lygdame morte mea:
Non me moribus illa: sed herbis improba uicit:
Staminea rumpi ducitur ille rota:
Illum turgentis ranæ portenta rubetæ:
Et lecta ex sectis anguibus ossa trahunt:
Et stygis inuentæ per busta iacentia plumæ
Cinctaq; funesto lanea uitta uiro:
Si non uana canunt mea somnia lygdame testor

Pœna erit ante meos fera: sed ampla pedes:
Putris & in uacuo textetur aranea lecto
Noctibus illorum dormiet ipsa uenus:
Quæ tibi si ueris animis est quæsta puella
Hæc eadem rursus lygdame curte uia:
Et mea cum multis lachrymis mandata reporta
Iram non fraudes esse in amore meo:
Me quo cum simili impositum torqueriet igni
Iurabor bis sex integer esse dies:
Quod mihi si tanto fœlix concordia bello
Lxtiterit per me lygdame liber eris:
De morte peti: & malis auaritia:
Rgo sollicita tu causa pecunia uitæ es?
Per te immaturum mortis adimus iter:
Tu uitis hominum crudelia pabula præbes:
Semine curarum de capite orta tuo:
Tu petum ad pharios tendentem linteæ portus
Obruis infano terq; quaterq; mari.
Nam dum te sequitur primo miser excidit a uo
Et noua longinquis piscibus esca natat:
Et mater non iusta pia dare debita terræ
Nec pote cognatos inter humare rogos:
Sed tua nunc uolucres adstant super ossa marinæ
Nunc tibi pro tumulo carpathium omne mare
Infelix aquilo raptæ timor orithiyæ
Quæ spolia ex illo tanta fuere tibi:
Aut quidnam fracta gaudes neptune carina:
Portabit sanctos alueus ille uiros:
Pete quid atatem numeras quid cara natanti
Mater in ora tibi est: non habet unda deos:
Nam tibi nocturnis ad saxa ligata procellis
Omnia de trito uincula fune cadunt:
Sunt agameinnonias testantia littora curas
Qua notat argium pœna minantis aquæ
Hociuene amisso classem non soluit atrides
Pro qua mactata est iphigenia mora.
Reddite corpus humo positaq; in gurgite uita
Petum sponte tua uilis arena tegas:
Et quotiens peti transibit nauta sepulchrum
Dicat: & audaci tu timor esse potes:
Ite rates curæ & læti quoq; texite causas
Ista per humanas mors uenit acta manus.

Terra parum fuerat fatis adiecimus undas :
Fortuna miseras auximus arte uias .
Anchora te teneat quem non tenuere penates
Quid meritum dicas cui sua terra parum est?
Ventorum est quodcunq; paras: haud ulla caria
Consenuit fallit portus & ipse fidem.
Natura insidians pontum subtrauit avaris
Ut tibi succedat uix semel esse potest :
Saxa triumphales fregere capharea puppes
Naufraga cum uasto gracia tracta salo est :
Paulatim totium iacturam flebat ulysses
In mare cui soli non ualuere doli :
Quod si contentus patrio boue uertet agros
Verbaq; duxisset pondus habere mea.
Viueret ante suos dulcis conuiuia penates
Pauper at interea nil nisi flere potest.
Non tulit hic petus stridorem audire procellae
Et duro teneras laedere fune manus :
Sed chio thalamo aut orytha terebintho
Et fultum pluma uersicolore caput :
Huic fluctus uiuo radicitus abstulit unguis
Et miser inuisam traxit hiatus aquam :
Hunc paruo ferri uidit nox improba ligno
Petus ut occideret tot coiere mala :
Flens tamen extremis dedit hac mandata querelis
Cum moribunda niger clauderet ora liquor.
Dii maris aegi quos sunt penes aequora uenti
Et quacunq; meum degrauat unda caput:
Quo rapitis miseros prim. lanuginis annos
Attulimus longas in freta uasta manus:
Ah miser alcinoum scopulis affligar acutis
In me caruleo fuscina sumpta deo est:
At saltem italiae regionibus euehat aestus
Hoc de me sat erit si modo matris erit.
Subtrahit haec fantem torta uertigine fluctus
Ultima quae peto noxq; diesq; fuit:
O centum aequorea nereio genitore puellae
Et tu materno tacta dolore thetys:
Vos decuit lasso supponere brachia mento
Non poterat uestras ille grauare manus.
At tu saue aquilo nunq; mea uela uidebis :
Ante fores dominae condar oportet iners .

Ad Cynthiam .

d Vlci ad externas fuerat mihi rixa lucernas
Vocis & insanæ tot maledicta tuae :
Cur furibunda mero mensam propellis & in me
Proicis insana cymbia plena manu ?
Tu uero nostros audax inuade capillos
Et me formosis unguibus ora nota :
Tu mutare oculos subiecta exurere flamma
Fac mea rescisso pectore nuda sinu :
Ni mirum ueri dantur mihi signa coloris :
Nam sine amore graui foemina nulla dolet:
Quæ mulier grauida iactat conuitia lingua :
Et ueneris magnæ uoluitur ante pedes :
Custodum gregibus circa se stipat euntem .
Seu sequitur medias mœnas ut acta uias :
Seu timidam crebro dementia somnia terrent
Seu miseram in tabula picta puella mouet:
His ego tormentis animi sum uerus aruspex
Nam didici certo sæpe in amore notas :
Non est certa fides quam non iniuria uersat
Hostibus eueniat lenta puella meis :
In morso æquales uideant mea uulnera collo
Me doceat liuor mecum habuisse meam :
Aut in amore dolere uolo aut audire dolentem
Siue meas lachrymas siue uidere tuas :
Tecta superciliis si quando uerba remittis
At tua cum digytis scripta silenda notas :
Odi ego quæ nunq; pungunt suspiria somnos
Semper in iratam pallidus esse uelim :
Dulcior ignis erat paridi cum grata p arma
Tyndaridi poterat gaudia ferre suæ :
Dum uincunt danai dum restat barbarus hector
Ille helena in gremio maxima bella gerit:
Aut tecum aut pro te mihi cum riuilibus arma
Semper erunt: in te pax mihi nulla placet :
Gaude quod nulla est æque formosa: doleres
Si qua foret: nunc sis iure superba licet:
At tibi qui nostro tendisti retia lecto
Sit locus æternum nec sine matre domus :
Cui nunc si qua data est furanda copia noctis
Offensam illa mihi non tibi amica dedit :

Ad Mecœnatem .

Ecœnas eques hetrusco de sanguine regū
Intra fortunam qui cupis esse tuam.
Quid me scribendi tā uastū mittis in aquor:
Non sunt apta meæ grandia uela rati:
Turpe quod est nequeas capiti cōmitere pōdus
Et pressum in flexo mox dare terga genu.
Omnia non pariter rerum sunt omnibus apta
Flamma nec ex æquo ducitur illa rogo:
Gloria lysippo est animosa fingere signa
Exactis calamus se mihi iactat equis:
In ueneris tabula summā sibi ponit apelles
Parrhasius parua uindicat arte locum:
Argumenta magis sunt mentoris addita formæ
Ad myros exiguum flectit acanthus iter:
Phidiacus signo se iuppiter ornat eburno
Praxitelem propria uindicat urbe lapis.
Sunt quibus eleæ concurrit palma quadrigæ
Sunt quibus in celeres gloria nata pedes.
Hic satis ad pacem: hic castrensibus utilis armis
Naturæ sequitur femina quisq; suæ:
At tua mœcenas uitæ præcepta recepi
Cogor: & exemplis te superare tuis.
Cum tibi romano dominus in honore securres
Et liceat medio ponere iura foro:
Vel tibi medorum pugnaces ire per hostes
Atq; onerare tuam fixa per arma domum:
Et tibi ad effectum uires det casar & omni
Tempore tam faciles insinuentur opes:
Parcis & in tenues humilem te colligis umbras
Velorum plenos subtrahis ipse sinus:
Crede mihi magnos æquabunt ista camillos
Iudicia: & uenies tu quoq; in ora uirum:
Casaris & famæ uestigia iuncta tenebris
Mœcœnatis erunt uera trophea fides:
Non ego uelifera tumidum mare findo carina
Tota sub exiguo flumine nostra mora est.
Non flebo in cineres arcem sedisse paternos.
Cadmi: nec semper prælia clade pari:
Nec referam scæras & pergama apollinis arces
Et danaum decimo uere redisse rates:
Mœnia cum graio neptunia pressit aratro
Victor palladiæ ligneus artis equus:

Inter calimachi sat' erit placuisse libellos
Et cecinisse modis dure poeta tuis:
Hæc curant pueros: hæc curant scripta puellas:
Meq; deum clament: & mihi sacra ferant:
Te duce uel iouis arma canam: caloq; minanxem
Cæum: & phlegæis oromodonta iugis:
Cellaq; romanis decerpta palatia tauris
Ordiam & cæso mœnia firma remo:
Eductosq; pares siluestri ex ubere reges:
Crescet & ingenium sub tua iussa meum:
Prosequar & currus utroq; ab littore ouantes
Parthorum: astrutæ tela remissa fugæ:
Castraq; pelusii romano subruta ferro:
Antoniiq; graues in sua fata manus:
Mollis tu cœptæ fautor cape lora iuuentæ
Dexteraq; in missis da mihi signa rotis:
Hoc mihi mœcenas laudis concedis: & a te est
Quod ferar in partes ipse fuisse tuas.
De Niobe.

Irabar qd nã misissent mane camœna
Ante meum stantes sole rubente torum:
Natalis nostræ signum miserere puellæ:
Et manibus faustos ter crepuere sonos:
Transcat hic sine nube dies: stent aere uenti:
Ponat & in sicco molliter unda minas:
Aspiciam nullos hodierna luce dolentes
Et niobe lachrymas supprimat ipse lapis:
Alcyonum positis requiescât ora querelis
Increpet absumptum ne sua mater itym:
Tuq; o cara mihi falicibus edita pennis
Surge: & poscentes iusta precare deos.
Ac primū pura somnum tibi discute lymphæ
Et nitidas presso pollice finge comas:
Dein qua primum oculos capisti ueste porperti
Iudue: nec cauum flore relique caput:
Et pete qua polles: ut tibi sit fama perennis:
Inq; meum semper stent tua regna caput:
Inde coronatas ubi thure piaueris aras
Lux erit & tota flamma secunda domo:
Sit mensæ ratio: moxq; inter pocula currat:
Et crocino nares myrtheus ungat onyx:
Tibia nocturnis succumbat rauca choreis

Et sine nequitia libera uerba tua :
Dulciaq; ingratos adimant cōuiuia somnos,
Publica uicina p̄strepat ara uia,
Sit fors & nobis talorum interprete tactu
Quem graibus pennis uerberet ille puer:
Cum fuerit multis exacta trientibus hora
Noctis & instituet sacra ministra uenus :
Annua soluamus thalamo & solēnia nostro :
Natalisq; tui sic peragamur iter.
De Imperis foeminarum :
Vid mirare meam si uersat foemina uitam
Et trahit addictum sub sua iura uirum.
Criminaq; ignaui capitis mihi turpia fingis
Quod nequeā fracto rumpere uincla iugo:
Venturam melius praesagit nauita mortem
Vulneribus didicit miles habere metum :
Ista ego praeterita iactaui uerba iuuenta
Tu nunc exemplo discere timere meo:
Colchis flagrantis adamantina sub iuga tauros
Aegit: & armigera praelia saeuit humo.
Custodisq; feros clausit serpentis hiatus:
Iter ut a sonias aurea lana domos:
Aula ferox ab equo quondam oppugnare sagittis
Iniectis danaum panthesilea rates:
Aurea cui postq̄ nudauit cassida frontem
Vicis uictorem candida forma uirum.
Omphalie in tantum formae processit honorem
Lydia gygeo tineta puella lacu :
Ut qui pacato statuisset in orbe columnas
Tanta dura traheret mollia pensa manu:
De Semirami .
Erfarum statuit babylona semiramis urbē
Ut solidum cocto tolleret aggere opus:
Et duo in aduersum misit p̄ moenia currus
Nec possent tacto stringere ab axe latus :
Duxit & eufratrem medium qua cōdidit arces
Iussit & imperio surgere bactra caput .
Nam quid ego heroas quid raptē i crimine diuos?
Iuppiter infamat seq; suamq; domum:
Quid modo quae nostris opprobria uexerit armis
Et famulos inter foemina trita suos:
Coniugis obsceni precium romana poposcit .

Moenia: & addictos in sua regna patres :
Noxia alexandria dolis aptissima tellus
Et totiens nostro memphi cruenta malo:
Tres ubi pompeia detraxit harena triumphos
Tollet nulla dies hanc tibi roma notam :
Issent phlegra o melius tibi funera campo
Vel tua si focero colla daturus ras:
Scilicet inca sti meretrix regina canopi
Vna philippeio sanguine adusta nota:
Aula ioui nostro latrantem opponere anubim
Et tiberim nili cogere ferre mina :
Romanamq; tubam crepitanti pellere sistro
Baridos: & contis rostra liburna sequi:
Fadaq; tarpeio canopeia tendere saxo
Iura daret statuas inter & arma mari .
Quid nunc tarquinii fractas iuuat esse securres?
Nomine quem simili uita superba notat.
Si mulier patienda fuit: cape roma triumphum:
Et longum augusto salua precare diem :
Fugisti tamen in timidi uaga flumina nili :
Accepere tua romula uincla manus .
Brachia spectauit sacris admorsa colubris
Et trahere occultum membra soporis iter .
Non hoc roma fuit tanto tibi ciue uerenda
Dixit: & assiduo lingua sepulta mero :
Septem urbs alta iugis toto quae praesidet orbi
Foemineas timuit territa marte minas:
Hannibalis spolia: & uicti monumenta siphacis
Et pyrri ad nostros gloria fracta pedes:
Curius expletis statuit monumenta lacunis
At decius misso praelia rupit equo:
Coclitis abscissos testatur semita pontes:
Et cui cognomen coruus habere dedit:
Hac dii cōdiderāt hac dii quoq; moenia seruant
Vix timeat saluo caesare roma iouem :
Nunc ubi scipiadae classes: ubi signa camilli:
Aut ubi pompeia bosphora capta manu ?
Leucadius uersas acies memorabit apollo
Tantum operis belli sustulit una dies:
At tu siue petes portus: seu nauita linquens:
Caesaris in toto sis memor ionio.
Ad Postumum de galla:

Baridos & contis nostra liburna
sequi. Inuidiose in cleopatram uerbo
quoq; egyptio usus est. nam baris lin-
gua egyptia cymbam significat que
grece dicitur. auctor diodorus.

Ostume plorantem potuisti liquere gallam
 Miles & augusti fortia signo sequi:
 Tanti ne ulla fuit spoliati gloria parti
 Ne faceres galla multa rogante tua?
 Si fas est omnes piter pereatis auari:
 Et quisquis fido praetulit arma toro:
 Tu tamen in tecta tectus uersare lacerna
 Potabis galea fessus araxis aquam.
 Illa quidem interea fama tabescet inani:
 Hac tua ne uirtus fiet amara tibi?
 Neue tua medæ latentur caede sagittæ:
 Ferreus aurato neu cataphrattus equo:
 Neu aliquid de te flendum referatur in urna
 Si credent illis qui cecidere locis:
 Ter quater in casta felix o postume galla:
 Moribus his alia cōiuge dignus eras.
 Quid faciet nullo munita puella timore:
 Cum sit luxuria roma magistra tuæ:
 Sed securus eas: gallam non munera uincunt:
 Duriciæq; tuæ non erit illa memor:
 Nam quocunq; die sanum te fata remittent
 Pendebit collo ga'la pudica tuo:
 Postumus alter erit miranda coniuge ulysses
 Non illi longæ tot nocuere moræ:
 Castra decē ānorum. & ciconū mōs: ismara calpe
 Exusta; tuæ mox polypheme genæ.
 Et circe fraudes lotosq; herbæq; tenaces
 Sylla; & alternas scyssa caribdis aquas:
 Lampetia scythicis ueribus mugisse iuuenos
 Pauerat hos pha'bo filia lampetie.
 Et thalamum ætæ flentis fugisse puellæ
 Totq; hyemis noctes totq; uacasse dies:
 Nigrantelq; domos aiarum intraisse silentium.
 Sirenum furdo remige adisse lacus:
 Et ueteres arcus lecto renouasse procorum:
 Errorisq; sui sic statuisse modum:
 Nec frustra quia casta domi perfederat uxor.
 Vincit penolopes lalia galla fidem.
 De Auaritia: & luxuria matronarum.
 Varitis unde auadis nox sit preciosa puellis
 Et uenerem exhaustæ dāna queratur opes:
 Certa quidem tantis causa est manifesta ruinis

Lampetie. Hæc omnia scripta sunt ab
 homero toto Odyssæe argumēto in
 cuius duodecimo in fine ulyxis focu e/
 diunt boues solis qui a lampetia illius
 filia custodiebantur.
 Renouasse arcus ueteres. nam domū
 reuersis una cum telemacho sumptis
 sagittis in procos impetum fecit. notū
 est carmen ex fine odyssæe hōeri.

Luxuria nimium libera facta uia est:
 Inde cauis aurum mittit formica metallis
 Et uenit e rubro concha ericina salo:
 Et tyros ostrinos prabet cadmæa colores:
 Cynamon & multi pastor odoris arabs.
 Hæc etiam clausas expugnant arma pudica.
 Quæq; terunt fastus icarioti tuos:
 Matrona incedit census induta nepotum
 Et spolia opprobrii nostra per ora trahit:
 Nulla est poscendi nulla est reuerentia dandi
 Aut si qua est: precio tollitur ipsa mora:
 Felix eois lex fune ris una maritis
 Quos aurora suis rubra colorat equis.
 Nāq; ubi mortifero iacta est fax ultima lecto
 Vxorū fufis stat pia turba comis:
 Et certamen habent leti quæ uiua sequatur
 Coniugium pudor est non licuisse mori:
 Ardent uictrices: & flāmæ pectora præbent:
 Imponūtq; suis ora pusta uitis:
 Hic genus infidum nuptarum: hic nulla puella est
 Nec fida euadne nec pia penolope:
 Felix agrestum quōdam pacata iuuentus
 Diuitiæ quarum messis & arbor erant:
 Illis pompa fuit decussa cydonia ramo
 Et dare puniceis plena canistra rubis:
 Nunc uiolas tondere manu: nunc mixta referre
 Lilia: uirgineos lucida p calathos:
 Et portare suis uestitas frōdibus uuas
 Aut uariam plumæ pluricoloris auem:
 His tum blanditiis furtiua p antra puellæ
 Oscula siluicolis empta dedere uiris:
 At p hynuli pellis totos operibat amantes
 Altaq; natiuo creuerat herba toro:
 Pinus & incumbens lætas circumdabat umbras
 Nec fuerat nudas pœna uidere deas:
 Corniger: at p dei uacuam pastoris in aulam
 Dux aries saturas ipse reduxit oues:
 Diuq; dexq; omnes quibus est tutela per agros
 Præbebant uestris uerba benigna focus:
 Et leporem quicunq; uenis uenaberis hospes
 Et si forte meo tramite quæris auem:
 Et me pana tibi comitem de rupe uocato:

Quæq; terunt fastus icariote tuos
 Ego puto legendum icarioti: ut sit ca/
 sus uocandi ad penolopen icarioti si/
 liam: & tua inquit pudicitia penolope
 o mulier pudica opibus expugnata.
 Icarus siue icariotus & Tyndarus fra/
 tres ex patria eieci ab hipoca ad the/
 stium pleuniorum dominum se rece/
 perūt: tyndarus accepta uxore theitii
 filia læda domum eii reuersus: icarus
 siue icariotus ex polycaita lygei filia
 penolopen procreauit & alizeum at/
 q; leucadium: & Ouidius tel m peno/
 lopes icariotidem appellat.

Siue petes calamo premia: siue cane:
At nunc desertis cessant sacraria lucis
Aurū omnes uicta iam pietate colūt:
Auro pulsa fides: auro uenalia iura
Aurum lex sequitur mox sine lege pudor:
Torrida sacrilegum testatur lumina brennum
Dum petit intōsi phythia regna dei:
Aut mons laurigero concussus uertice duras
Callida parnasi sparsit in arma niues:
Et scelus accepto thracis polynestoris auro
Nutrit in hospitio non polydore pio:
Tu quoq;: ut auratos gereres eryphila lacertos
Dilapsis nusq; est amphiarus equis.
Proloquar atq; utinam patriæ sim uerus aruspex
Frangitur ipsa suis roma superba bonis:
Certa loquor: sed nulla fides neq; enī ilia quōdā
Verax pergameis menas habenda malis.
Sola parim phrygiæ fatum componere: sola
Fallacem patriæ serpere dixit equum:
Ille furor patriæ fuit utilis: ille parenti:
Experta ueros irrita lingua deos.

Ad Spartum.

Ultra tuæ sparte mirantur iura palestræ
Sed mage uirginei tot bona gymnasiū:
Quod non infames exercet corpore laudes
Inter luctantes nuda puella uiros:
Cum pila uelocis fallit per brachia iactus
Incepit & uerfi clauis adunca trochi:
Puluerulentaq; ad extremas stat fœmina metas
Et patitur duro uulnera pancratio:
Nunc ligat ad castum gaudentiā brachia loris
Missile nunc disci pondus in orbe rotat:
Gyrum pulsat equis: niueum latus ense reuincit:
Virgineumq; cauo protegit ære caput:
Qualis amazonidum nudatis bellica mammis
Thermodoonteis turba lauatur aquis:
Et modo taygeti crines asperfa pruina
Sectatur patrios per iuga longa canes:
Qualis & eurotæ pollux & castor habenis
Hic uictor pugnis ille futurus equis:
Inter quos helene nudis capere arma papillis
Fertur: nec fratres erubuisse deos:

ex igitur spartana uetat secedere amantes
Et licet in triuis ad latus esse suæ:
Nec timor aut ulla est clausæ tutela puellæ
Nec grauis austeri pœna cauenda uiri:
Nullo præmissio de rebus tute loquaris
Ipse tuis: longæ nulla repulsa moræ:
Non tyriæ uestes errantia lumina fallunt
Est neq; odoratæ cura molesta domi:
At nostrā ingenti uadit circumdata turba
Nec digytum angusta est inseruisse uia:
Nec quæ sint facies nec quæ sint uerba rogandi
Inuenias tecum uersat amator iter:
Quod si iura fores pugnasq; imitata laconum
Carior hoc esses tu mihi roma bono.

Ad Cynthiam de lycinna.

Ecce ego nō nullos iā nori i amore tumultus
Nec ueniat sine te nox uigilanda mihi:
Ut mihi prætexta pudor est uelatus amicus
Et data libertas noscere amoris iter:
Illa rudes animos p noctes conscia primas
Imbuit: heu nullis capta lycinna datis:
Tercius aut multo minus est cum ducitur anus
Vix memini nobis uerba coisse decem:
Cuncta tuis sepeliuit amor nec fœmnia post te
Vlla dedit collo dulcia uincta meo:
Testis eris dirce tam uero crimine saua
Nycteos anthiopen accubuisse lyco.
Ah quotiens pulchros uffit regina capillos
Molliaq; immittens fixit in ora manus:
Ah quotiens famulam pensis oneravit iniquis
Et caput in dura ponere iussit humo:
Sape illam immundis passa est habitare teneb.
Vilem ieiunæ sæpe negauit aquam:
Iuppiter anthiopæ nusq; succurris habenti
Tot mala: corrupit dura cathena manus:
Si deus es: tibi turpe tuam seruire puellam
Inuocet antiopæ quem nisi uicta iouem:
Sola tamen quacūq; aderant in corpore uires
Regales manicas rupit utraq; manu:
Inde cytheronis timido pede currit in arces
Nox erat & sparso triste cubile gelu:
Sape uago alope sonitu p mota fluentis

Testis erit dire tam uero crimine sua
Puto legendum testis eris dirce tā ue /
ro crimine sua: deit si seueris nunc i
lycinnam reddes testimonium rei fa /
bulose & tua uera sequita fabulosū cri /
men confirmabis quod de dirce in an /
tiopen fertur ut dirce sit casus dandi.

Credebat domina pone uenire pedes:
Et durum zetum: & lachrymis āphiona mollem
Experta est tabulis mater abacta suis:
Ac ueluti magnos quō ponunt æquora motus:
Eurus in aduersos desinit ire notos:
Littore sic tacito sonitus rarefcit arenæ
Sic cadit inflexo lapsa puella genu:
Sera tamen pietas: natus est cognitus error
Digne iouis natos qui tueare senex:
Tu reddis pueris matrem pueriq; rrahendam
Vexerunt dircen sub trucis ora bouis:
Anthiope cognosce iouem: tibi gloria dirce
Ducitur in multis mortem habitura locis:
Parta cruentantur zeti: uictorq; canebat
Parana amphion rupe arcynthe tua:
At tu non meritam parcas uexare lycinnam
Nescit uestra ruens ira referre pedem:
Fabula nulla tuas de nobis concitet aures
Te solam & lignis funeris ustus amem.

De Imperio amice .

Ox media: & domia mihi ueit epistola nra
Tybure me missa iussit adesse mora:
Candida qua geminas ostendūt culmina turres
Et cadit in patulos nymp̄ha aniena lacus:
Quid faciā: obductis cōmittam me ne tenebris:
Vt timeam audaces in mea membra manus:
At si hac distulero nostro mandata timore
Nocturno fletus sauior hoste mihi.
Peccaram semel & totum sum pulsus in annum:
In me mansuetas non habet illa manus.
Nec tamē est quisq; sacros qui ladat amantes
Scyronis media si licet ire uia:
Quisq; amator erit scythicis licet ambulet oris
Nemo adeo ut noceat barbarus esse uolet:
Luna ministrat iter demōstrant astra salebras
Ipse amor accensas percutit ante faces:
Sæua canum rabies morsus auertit hiantes
Huic generi quouis tempore tuta uia est:
Sanguine tam paruo: quis enī spargatur amantis
Improbis: exclusis fit comes ipsa uenus:
Quod si certa meos sequerentur funera casus
Talis mors precio uel sit emenda mihi:

Afferet huc unguenta mihi fertisq; sepulchrum
Ornabit custos ad mea busta sedens:
Dii faciant mea nec terra locet ossa frequenti
Qua facit assiduo tramite uulgius iter:
Post mortem tumuli sic infamantur amantum
Me tegat arborea deuia terra coma.
Aut humet ignota cumulus uallatus arenæ
Non iuuat in media nomen habere uia.
Ad Bacchum .

Vnc o bacche tuis humiles aduoluimur aris
Da mihi pacato uela secunda pater:
Tu potes insanæ ueneris compescere fastus
Curatumq; tuo sit medicina mero:
Per te iunguntur p te soluuntur amantes
Tu uitium ex animo dilue bacche meo:
Te quoq; enim nō esse rudem testatur in astris
Lyncibus ad cælum uecta ariadna tuis:
Hoc mihi quod ueteres custodit in ossibus ignes
Funera sanabunt uel tua uina malum:
Semper enim uacuos nox sobria torquet amātes
Spesq; timorq; animo uersat utroq; modo:
Quod si bacche tuis p feruida tempora donis
Accersitus erit somnus in ossa mea:
Ipse seram uites pangamq; ex ordine colles
Quos carpant nullā me uigilante feræ:
Dum modo purpureo numerē m hi dolia musto
Et noua pressantis inquinet uua pedes:
Quod superest in te: per te: & tua cornua: uiuam
Virtutisq; tuæ bacche poeta ferar:
Dicam ego maternos aeterno fulmine partus
Indica nyseis arma fugata choris:
Vasorumq; noua nequicq; in uite licurgum
Pentheos in triplices funera grata greges:
Curuaq; tyrrhenos delphinum corpora nautas
In uada pampinea distuluisse rate:
Et tibi p mediam bene olentia flumina naxon
Vnde tuum potant noxia turba merum:
Candida laxatis onerato colla corymbis
Cingit bassaricas lydia mitra comas:
Leuis odorato ceruix manabit oliuo
Et feries nudos ueste fluente pedes
Mollia dirceæ pulsabunt tympana thebæ

Funera sanabunt ut tua uina malum
puto legendum Funera sanabunt uel
tua uina malum. Nam ait hunc ardo/
rem Amoris & solitudinem sola
mors leniet uel tuum uinum bacche.

Pentheos funera grata in triplices gre/
ges: nam mater & duæ sorores (ut est
apud ouidium) que in sacris bacchei
q; duces erant pentheū discerpserūt.

Capripedes calamo panes hiantes canent :
Vertice turrigero iuxta dea magna cybelle
Fundet ad idaros cymbala rauca choros:
Ante fores templi crater antistitis auro
Libatum fundens in tua sacra merum :
Hac ego non humili referam memoranda cothurno
Qualis pindarico spiritus ore tonat:
Tu modo seruitio uacuum me siste superbo
Atque hoc sollicitum uince sopore caput .

Quod Mors sit inuitabilis.

Laurus ab ubroiso qua ludit potus auerno

Humida baiarum stagna tepentis aqua:

Qua iacet & troiae tubicen misenus arena

Et sonat herculeo structa labore uia :

Hic ubi mortali dextra quom quateret urbes

Cymbala thebano concrepuere deo :

At nunc inuisa magno cum crimine baiæ

Quis deus in uestra constitit hostis aqua?

Bis pressus stygiis uultum dimisit in undas

Errat & in uestro spiritus ille lacu :

Quid genus: aut uirtus aut optima profuit illi

Mater: & amplexum caesaris esse focus?

Aut modo tam pleno fluitantia uela theatro

Et per maternas omnia gesta manus?

Occidit: & misero steterat uigesimalis annus

Tot bona tam paruo clausit in orbe dies:

In nunc tolle animos: & tecum finge triumphos

Stantiaque in plausum tota theatra iuuent:

Attalicas supera uestes: atque omnia magnis

Gemmea sint nudis ignibus ista dabis:

Sed tamen hoc omnes: huc primus: & ultimus ordo

Et mala sed cunctis ista terenda uia est:

Exoranda canis tria sunt latrantia colla:

Scandenda est torui publica cymba senis:

Ille licet ferro cautus se condat: & ære

Mors tamen inclusum protrahit inde caput:

Nirea non facies non uis exemit achillem

Croesum aut pactoli quas parit humor opes:

Hic olim ignaros luctus populauit achiuos

Atridae magno cum stetit alter amor:

At tibi nauta pius hominum qui traicis umbras

Huc animæ portent corpus inane tua:

Hic ubi mortalis dextra de Hercule
intelligit deo thebano: qui in campa-
nia fuit: ut in syluis scripsimus. sed pu-
to legendum mortali dextra: nam cym-
bala pulsata a mortalibus applaude-
bant herculi deo.

Nirea non facies. nireum formosissi-
mum fuisse scribit Homerus & Hora-
tius & Diodorus. is fuit in bello Tro-
iano .

Qua sicula uictor telluris claudius : & qua
Caesar ab humana cessit in astra uia .

De Incontinentia mulierum .

Biicitur totiens a te mihi nostra libido

Crede mihi uobis imperat ista magis:

Vos ubi cotempti rupistis fræna pudoris

Nescitis captæ mentis habere modum :

Flamma per incensas citius sedetur aristas

Fluminaque ad fontis sint reditura caput :

Et placidum syrtes portum : & bona littora nautis

Præbeat hospitio sæuaque mala suo :

Quam possit uestros quisque reprehendere cursus

Et rapida stimulos frangere nequitia :

Testis crateri fastus quæ passa iuuenti

Induit abiectæ cornua falsa boui :

Testis thesalico flagrans salmonis enypheo

Quæ uoluit liquido tota subire deo :

Crimen & illa fuit patria succensa senecta

Arboris in frondes condita myrrha noua :

Nam quid medæ referam quo tempore matris

Iram natorum cæde piuit amor?

Quid ue clytænestræ propter quam tota mycenis

Infamis stupro stat pelopea domus?

Tuque ominosa uenundata scylla figura

Tondes purpurea regna paterna coma:

Hanc igitur dotem uirgo disponderat hosti

Nise tuas portas fraude reclusit amor :

At uos innuptæ felicius urite thedas

Pendet cretea tracta puella rate:

Non tamen immerito minos sedet arbiter orci

Victor erat quauis æquus in hoste fuit

De Contemptore amicæ .

Redis eum iam posse tuæ meminisse figuræ

Vidisti a lecto quem dare uela tuo?

Durus qui lucro potuit mutare puellam

Tantis ne in lachrimis aethiæ tota fuit :

At tu stulta deos tu fingis inania uerba :

Forfitan illa alio pectus amore terat :

Est tibi forma potens sunt castæ palladis artes

Splendidaque a docto fama refulget auo :

Fortunata domus modo sit tibi fidus amicus:

Fidus ero in nostros curre puella toros :

Tu quoque qui astituos spatiosus exigit ignes
Phœbe moratura contrahe lucis iter :
Nox mihi prima uelit primæ date tempora noctis
Longius in primo luna morare toro :
Fœdera sunt ponenda prius signandaque iura
Et scribenda mihi lex in amore nouo :
Hæc amor ipse suo constringit pignera signo
Testis fidereæ torta corona deæ :
Quam multæ ante meis cedent sermonibus horæ
Dulcia quæ nobis concitet alma uenus :
Nanque ubi non certo uincitur fœdere lectus
Non habet ultores nox uigilanda deos :
Et quibus imposuit soluit nox uindicta libido
Contineant nobis omnia prima fidem :
Ergo qui pactas in fœdere ruperit aras
Pollueritque nouo sacra marita toro :
Illi sint quicumque solent in amore dolores
Et caput argutæ prabeat historiae.
Nec flenti dominæ patefiant nocte fenestræ
Semper amet fructu semper amoris egens.

Ad Cynthiam .

Agnum iter ad doctas perficisci cogor athæas
Ut me longa graui soluat amore uia :
Crescit enim assidue spectando cura puellæ
Ipse alimenta sibi maxima prabet amor :
Omnia sunt tentata mihi quacumque fugari
Possit: at ex omni me premit ipse deus :
Vix tamen aut semel admittit: cum saepe negauit
Seu uenit: extremo dormit amica toro :
Vnum erit auxilium mutatis cynthia terris
Quantum oculis animo tam procul ibit amor :
Nunc agite o sotii propellite in æquora nauem
Remorumque pares ducite sorte uices :
Iungiteque extremo felicia lintea malo
Nam liquidum nautis aura secundat iter :
Romanæ turres & uos ualeatis amici
Qualiscumque mihi: tuque puella uale :
Ergo ego nunc rudis adriaci uehar æquoris hospes
Cogar & undisonos nunc prece adire deos :
Deinde per ionium uectus cum fessa lyceo
Sedarit placida uela phasellus aqua :
Quod superest sufferte pedes properate laborem

Ismos qua terris arcet utrunque mare :
Inde ubi pyrei capient me littora portus
Scandam ego thesæ brachia longa uia :
Illic uel studiis animum emendare platonis
Incipiam: aut hortis doctæ epicure tuis :
Persequar aut studiū linguæ: & domosthæis arma
Librorumque tuos doctæ menandre sales :
Aut certe tabulæ capient mea lumina pictæ
Siue ebore exacta seu magis ære manus :
Aut spatia annorum: aut longa iterualla profundi
Lembunt tacito uulnera nostra sinu .
Seu moriar fato non turpi fractus amore
Atque erit illa mihi mortis honesta dies .

Ad Tullum .

Rigida tam multos placuit tibi cyricus annos
Tulle propontica qua fuit ismos aqua :
Dindymus & sacra fabricata inuenta cybelle
Raptorisque tulit qua uia ditis equos :
Si te forte iuuant helles athamantidos urbes
Et desiderio tulle mouere meo :
Tu licet aspicias cælum omne atlanta gerentem
Secta que perseæ phorcidos ora manu :
Geryonæ stabula & luctantum in puluere signa
Herculis antæque hesperidumque choros :
Tuque tuo colchum propellas remige phasin
Peliacæque trabis totum iter ipse legas :
Qua sudis argoæ natat inter saxa columba
In faciem proræ pinus adacta nouæ :
Si qua ue gygei uisenda est ora castris
Et qua septenas temperat unda uias :
Omnia romanæ cedent miracula terræ
Natura hic posuit quicquid ubique fuit :
Armis apta magis tellus quam commoda noxæ
Famam roma tuæ non pudet historiae :
Nam quantum ferro tantum pietate potentes
Stamus: uictrices temperat ira manus :
Hic anio tiburne fluis ditunnus ab umbro
Tramite: & æternum martius humor opus :
Albanus lacus: & sotii nemorensis ab unda :
Potaque pollucis lymphæ salubris equo :
At non squamoso lambuntur uentre cerastæ
Itala portentis nec fuit una nouis :

Theseæ brachia longa uic: muros longos intelligit qui ακκαρα εἶχῃ Græce dicebantur. li ex urbem pyreum usque excurrerant. historia est apud Thucydidem diligentissime perscripta .

At si qua ogigie . uersus mendosus est & ita legendus ut ego quidem sentio : si qua ue gygei uisenda est ora castris . nam gyges lacus est: & hermi castrique campi cotigui sunt camporum optimi: prope lacus est gygeus ab homero dictus. sed postea colous: ubi colenæ dianæ templum: quo in loco diebus solennibus simias saltare dixerunt castrum ergo gygeum uocat quod eiusdem sunt regionis: & ante dixit gygeo tincta puella lacu.

Nō hic ādromada resonāt pro matre cathera
Nec tremis aulonias phœbe fugare dapes :
Nequicq̄ absentes arserūt in caput ignes
Exitium nato matre monente suo.
Pentheā non sœuā uenātur ī arbore bacchæ
Nec soluit danaas subdita cerua rates.
Cornua nec ualuit curuare in pellice iuno
Aut faciem turpi dedecorare boue:
Arboreaſq; truces sœuis & inhospita grais
Saxa: & curuatas in sua fata trabes:
Hæc tibi tulle parens: hæc est pulcherrima sedes
Hic tibi pro digna gente petendus honos.
Hic tibi ad eloquium ciues: hic ampla nepotum
Spes: & uenturæ cōiugis aptus amor.
De Tabulis pditis.
e Rgo tam doctæ nobis periere tabellæ
Scripta quibus piter tot pierē bona :
Has quondam nostris manibus detriuerat usus
Qui non signatas iussit habere fidem :
Illæ iam sine me norant placare puellas:
Et quædam sine me uerba diserta loqui.
Non illas fixum caras effecerat aurum
Vulgari buxo sordida cera fuit :
Qualescūq; mihi semper mansere fideles
Semper: & effectus promeruerē bonos :
Forſitan hæc illis fuerant mādāta tabellis
Iraſcor quoniam es lente moratus heri:
An tibi nescio quæ uisa est formosior an tu
Non bona de nobis crimina ficta iacis :
Aut dixti uenies hodie cessabimus una :
Hospitium tota nocte parauit amor :
Et quacunq; dolens reperit non stulta puella
Garrula cum blandis ducitur hora dolis .
Me miserum his aliquis rationem scribit auari
Et ponit duras inter ephimeridas :
Quas si quis mihi retulerit donabitur auro
Quis pro duitiis signa retenta uelit :
Ipuer & citus hæc aliqua præcone colūna
Et dominum exquiliis scribe habitare tuum.
Ad Cynthiam superbientem .
Alſa est ista tuæ mulier fiducia formæ
Clim oculis n̄m̄ium facta superba meis :

Noſter amor tales tribuit tibi cynthia laudes
Verſibus inſignem te pudet eſſe meis :
Mixtam te uaria laudauī ſæpe figura
Vt quod non eſſes eſſe putaret amor :
Et color eſt totiens roſeo collatus eoo
Cum tibi quaſitus candor in ore foret :
Quod mihi non patrii poterant auertere amici
Eluere aut uasto theſſala ſaga mari.
Hæc ego non ferro non igne coactus & ipſa
Naufragus egea uerba fatebor aqua:
Correptus ſæuo ueneris torrebar ahenō
Victus eram uerſas in mea terga manus:
Ecce coronatæ portum tetigere carinæ
Traiectæ ſirtes: anchora iacta mihi eſt :
Nunc demum uasto feſſi reſipiſcimus æſtu
Vulnera & ad ſanum nunc coiere mea:
Mēs bona ſiqua deo eſt tua me ī ſacraria dono
Exciderent ſurdo tot mea uota ioui.
Ad Cynthiam.

r Iſus eram poſitis inter conuiuia menſis
Et de me poterat quilibet eſſe loquax:
Qu inq; tibi potui ſeruire fideliter annos
Vngue meam morſo ſæpe querere fidem:
Nil moueor lachrymis: iſta ſum captus ab arce
Semper ab inſidiis cynthia flere ſoles
Flebo ego diſcedens ſed fletum iniuria uincit:
Tu bene conueniens non ſinis eſſe iugum.
Limina iam noſtris ualeant lachrymantia uerbis
Nec tamen irata ianua fracta manu:
At te celatis ætas grauis urgeat annis,
Et ueniat formæ ruga ſiniſtra tuæ:
Vellere tum cupies albos a ſtirpe capillos
A ſpeculo rugas increpitante tibi:
Excluſa inq; uicem ſaltus patiare ſuperbos
Et quæ feciſti facta queraris anus:
Has tibi fatalis cecinit mea pagina diras:
Euentum formæ diſce timere tuæ .

Liber Quartus .

Oc quodcūq; uidēs hoſpes q̄ maxia roma ē
Ante phrygem æneā collis & herba fuit :
Atq; ubi nauali ſtāt ſacra pallatia phœbes
Euandri profugæ cōcubere boues :

Dirę. quędam ſacra ad deuon̄
dum erant de quibus lege plutarchum
in Craſſo.

Fictilibus creuere deis hac aurea templa
 Non fuit opprobrio facta sine arte casa:
 Tarpeiusq; pater nuda de rupe tonabat
 Et tyberis nostris aduena bobus erat:
 Quo gradibus domus ista remi se sustulit olim
 Vnus erat fratrum maxima regna focus:
 Curia prætexto quæ nunc nitet alta senatu
 Pellitos habuit rustica corda patres:
 Buccina cogebat præscos ad uerba quiritis
 Centum illi in prato sæpe senatus erat:
 Nec sinuosa cauo pendebant uela theatro
 Pulpita solennis non oluere crocos:
 Nulli cura fuit externos quarere diuos
 Cum tremere patrio pendula turba sacro:
 Annuaq; accenso celebrare palilia fœno
 Qualia nunc curuo lustra nouantur equo:
 Vesta coronatis pauper gaudebat asellis:
 Ducebant macræ uilia sacra boues:
 Parua saginati lustrabant compita porci:
 Pastor & ad calamos exta litabat ouis:
 Verbera pellitus fetosa mouebat arator
 Vnde lyceus fabius sacra lupercus habet:
 Nec rudis in festis miles radiabat in armis
 Miscebant uita prælia nuda sude:
 Prima galeritus posuit prætorialy gmon.
 Magnaq; pars ratio rerum erat inter oues:
 Hinc titiens ramnesq; uiri luceresq; coloni
 Quattuor hinc albos romulus ægit equos:
 Quippe suburbanæ parua minus urbe uiolæ
 Et qui nunc nulli maxima turba gabii:
 Et stetit alba potens albæ suis omine nata
 Hac ubi fidenas longe erat ire uias:
 Nil patrium nisi nomen habet romanus alūnus
 Sanguinis altricem non putet esse lupam:
 Huc melius pfugos misisti troia penates:
 Heu quali ducta est dardana puppis aue:
 Iam bene spōdebant tunc omnia quid nihil illam
 Laferat abiegni uenter apertus equi.
 Cum pater ignati trepidus ceruice pependit
 Et ueritæ sit humeros urere flamma pios:
 Tunc animi uenere decii brutiq; secures
 Vexit & ipsa sui cæsaris arma uenus:

Arma resurgens portans uictoria troiæ
 Felix terra tuos capit iule deos:
 Si modo auernalis tremulæ cortyna sibyllæ
 Dixit auentino rura pianda remo:
 Aut si pgameæ sero rata carmina uatis
 Longauum ad priami uera fuere caput:
 Vertite equum danai male uincitis: ilia tellu:
 Viuet: & huic cineri iuppiter arma dabit
 Optima nutritum nostris lupa martia rebus
 Qualia creuerunt mœnia lacte tuo:
 Mœnia namq; pio conor disponere uersu
 Hei mihi quod nostro est paruus in ore sonus:
 Sed tamen exiguo quodcunq; e pectore riuu
 Fluxerit: hoc patriæ seruiat omne mœ:
 Ennius hirsuta cingat sua dicta corona
 Mi folia ex hedera porrige bacche tua:
 Ut nostris tumefacta superbiat umbria libris
 Umbria romani patria callimachi:
 Scindentes si quis cernet de uallibus arces
 Ingenio muros æstimet ille meo:
 Roma faue tibi surgit opus: date candida ciues
 Omnia: & inceptis dextera cantet auis:
 Sacra dielq; canam: & cognomina prisca locorū
 Has meus ad metas sudet oportet equus.
 Quo ruis imprudens uage discere fata properti:
 Non sunt a dextro condita fila colo
 Accersis lachrymis cantus aduersus apollo
 Poscis ab inuita uerba pigenda lyra.
 Certa feram certis auctoribus aut ego uates:
 Nescius ærata signa mouere pila.
 Me creat architæ soboles babylonius orops
 Oron & a proauo ducta conone domus:
 Dii mihi sunt testes non degenerasse propinquis
 Inq; meis libris nil prius esse fide:
 Nunc precium fecere deos: & fallitur auro
 Iuppiter obliquæ signa iterata rotæ.
 Felicesq; iouis stellas martisq; rapacis
 Et graue saturni sydus in omne caput:
 Quid moueant pisces animosaq; signa leonis
 Lotus & hesperia quid capricornus aqua:
 Dicam troia cades: & troica roma resurges
 Et maris: & terræ longa sepulchra canam:

Mi folia ex hedera porrige bacche tua. Ob raritatem inquit Plinius a
 lexander coronato hedera exercitu ex
 xemplo liberi patris ex india uictor re
 diit: cuius dei adornabant thyrsos ga
 leasq; acuta thraciæ populi i lacris solē
 nibus. Sed cum multa sint genera he
 dere ea tantum coronabantur poetæ:
 cuius semen crocatum est foliis minus
 nigris. ea certe quam simillimam uocāt
 infausta est omnibus sacris & coronis:
 nam uirgo eius nominis an ore iuuis
 croci in hūc fruticem mutata est.

Romani Callimachi. se Roma
 num Callimachum appellat: nam cal
 limachum poetam Græcum uersibus
 latinis explicat.

Me orat architæ soboles. querit fi
 dem discipulæ suæ mathematicæ a ma
 ioribus: nam Architas & Orops hac
 claruerunt & Conon de quo locutum
 Virgilium docet probus: iamius fuit.
 ut idem est auctor. eiusdem mentit
 ginus: persuasit. n. ptolomeo stellā esse
 crinem beronices relatum in celum. a/
 it itaq; propertius cum ab iis ducatur ge
 nus se non mentiri in mathematicis ne
 q; falli.

Dixi ego cum geminos produceret arria natos
 Illa dabat natis arma uetante deo :
 Non posse ad patrios sua pila referre penates
 Nempe meam firmant nunc duo busta fidem :
 Quippe lupercus equi dum saucia protegit ora
 Heu sibi pro lapso non bene cauit equo :
 Gallus at in castris dum credita signa tuetur
 Concidit ante aquilæ rostra cruenta suæ :
 Fatales pueri duo funera matris auaræ
 Vera sed inuito contigit ista fides :
 Idem ego cum cinaræ traheret lucina dolores
 Et facerent uteri pondera lenta moram :
 Iunonis uotum facite impetrabile dixi
 Illa parit: libris est data palma meis :
 Hoc neq; arenosum iouis libyæ explicat atrum
 Aut sibi commissos fibra locuta deos :
 Aut si quis motas cornicis senserit alas
 Umbraq; nec magicis mortua pedit aquis
 Aspicienda uia est cæli uersusq; p astra
 Trames: & ab zonis quinque petenda fides :
 Exemplum graue erit chalcas: nãq; aulide soluit
 Ille bene hærentes ad pia saxa rates :
 Idem agamemnoniæ ferrum ceruice puellæ
 Tinxit & atrides uela cruenta dedit:
 Nec rediere tamen danai: tu diruta fleuim
 Supprime: & euboicos respice troia sinus:
 Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes
 Et natat exuuuis græcia pressa suis :
 Victor oilide rape nunc & dilige uatem
 Quam uetat auelli ueste minerua sua.
 Hactenus historiæ nunc ad tua deuehar astra
 Incipe tu lachrymis æquus adesse nouis:
 Umbria te notis antiqua penatibus edit
 Mentior an patriæ tangitur ora tuæ:
 Qua nebulosa cauo rorat meuania campo
 Et lacus æstiuus intepet umber aquis :
 Scandentisq; alis consurgit uertice murus
 Murus ab ingenio notior ille tuo :
 Offaq; legisti non illa ætate legenda
 Patris: & in tenues cogeris ipse lares:
 Nam tua cum multi uersarent rura iuueni
 Abstulit exultas pertica tristis opes :

Victor oilide. insultat aiaci oili: q
 ob uiolatam cassandram naufragium
 fecit. sed in sequenti uersu ubi est: Quæ
 uetat: lege: Quam uetat. nam rapta fu
 it cassandra ex templo minerue.

Pertica tristis. uel de centumuirali
 hasta intelligit: uel bona sua (quod pla
 cet. fuerint subhastata.

Mox ubi bulla rudi demissa est aurea collo
 Matris & ante deos libera sumpta toga:
 Tum tibi pauca suo de carmine dicat apollo
 Et uetat infano uerba tonare foro :
 Et tu finge elegos fallax opus: hæc tua castra
 Scribat: ut exemplo cætera turba tuo:
 Militiam ueneris blandis patiere sub armis
 Et ueneris pueris utilis hostis eris:
 Nam tibi uictrices: quascunq; labore parasti
 Eludat palmas una puella tuas:
 Ut bene confixum mento discusseris uncum:
 Nil erit. hæc rostro te premit ansa suo :
 Illius arbirio noctem lucemq; uidebis
 Gutta quoq; ex oculis non nisi iussa cadet :
 Nec nullæ excubiæ nec te signata iuuabunt
 Lumina. persuasæ fallere prima sat est :
 Nunctua uel mediis puppis luctetur in undis
 Vel licet armatis hostis inermis eas :
 Vel tremefacta cauo tellus deducat hiatum:
 Octipedis contra terga sinistra time.
 Fabula Vertunni:
 Vid mirare meas tot i uno corpore formas:
 Accipe uertunni signa paterna dei:
 Tuscius ego tuscis orior nec penitet inter
 Prælia uolsanos deseruisse focos :
 Hæc me turba iuuat nec templo lator eburno
 Romanum satis est posse uidere forum:
 Hac quondam tyberinus iter faciebat: & aiunt
 Remorum auditos per uada pulsa sonos:
 At postq; ille suis tantum concessit alumnis
 Vertunnius uerso dicor ab amne deus :
 Seu quia uertentis fructum percipimus anni
 Vertūni rursus credidit esse sacrum:
 Prima mihi uariat liuentibus uua racemis
 Et coma lactenti spicea fruge tumet:
 Hic dulces cerasos: hic autūalia pruna
 Cernis: & æstiuo mora rubere die :
 Initor hic soluit pomosa uota corona
 Cum prius inuito stipite mala tulit:
 Mendax fama nocet. alius mihi nominis index:
 De se nar anti tu modo crede deo :
 Opportuna mea est cunctis natura figuris

Et bene confixum merito discusse
 rit uncum Nil erit hoc nostro te pmit
 ansa suo: totum carmen mendosum ē
 neq; ullo sensu: nisi ita emendes. Ut be
 ne confixum mento discusseris uncum:
 Nil erit. hæc rostro te premet ansa suo
 Etiam inquit si uncum infixum guttu /
 ri abieceris ab amore. s. nil proficies :
 nec iris propterea liber: nam hæc an /
 sa. hoc est hic alter uncus puellæ. nam
 ansa habet spetiem unci. premet & re /
 tinebit te suo rostro. i. sua curitate &
 summitate illa: quæ rostrum uidetur.

In quacunque uoles uerte decorus ero:
Indue me caris fiam non dura puella:
Atque uirum sumpta quis neget esse toga?
Da falcem & torto frontem mihi comprime sceno
Iurabis nostra gramina facta manu:
Arma tui quaedam: & memini laudabar in illis
Corbis in imposito pondere meslor eram:
Sobrius ad lites: at cum est imposita corona
Clamabis capiti uina subisse meo:
Cinge caput mitra speciem furabor achiui:
Furabor phœbi si modo plectra dabis
Cassibus impositis uenor: sed harundine sumpta
Faunus plumoso sum deus aucupio:
Est etiam aurigæ species uertunus: & ælus
Traicit alterno qui leue pondus equo:
Suppetat hoc pisces calamo prædabor & ibo
Mundus demissis institor in tunicis:
Pastorem ad baculum possum curare uel idem
Serpiculis medio puluere ferre rosam:
Nam quid ego adiciam de quo mihi maxima fama est
Hortorum in manibus dona probata meis?
Ceruleus cucumis tumido per cucurbita uentre
Me notat: & uinco brassica iuncta leui:
Nec flos ullus hiat pratibus quin ille decenter
Impositus fronti langueat ante mea:
At mihi quod formas unus uertebat in omnes
Nomen ab euentu patria lingua dedit:
At tu roma meis tribuisti præmia tuscis
Vnde hodie uicinis nomina tusci habet:
Tempore quo sotiis uenit lycomedius armis
Atque sabina feri contudit arma taci:
Vidi ego labentes acies: & tela caduca
Atque hostes turpi terga dedisse fugæ:
Sed facias diuum sator ut romana per æuum
Transeat ante meos turba togata pedes.
Sex superant uersus te qui ad uadimoniam curris
Non moror hæc spaciis ultima creta meis.
Stipis aceruus eram propteranti falce dolatus
Ante numam grata pauper in urbe deus:
At tibi mamurii formæ calator ahenæ
Tellus artifices ne terat osca manus:
Qui me tam docilis potuisti fundere in usus

Vnum opus est operi non datur unus honos.

Epistola Arethuse ad lycoten
Rethusa suo mittit mandata lycotæ
Cum totiens absis si potes esse meus:
Si qua tamen tibi lecturo pars oblita deerit
Hæc erit e lachrymis facta litura meis:
Aut si qua incerto faller te littera tractu
Signa mea dextra iam morientis erunt:
Te modo uiderunt iteratos blastra per ortus
Te modo munitus hericus hostis equo:
Hibernique getæ: pictoque britannia curru:
Vtrius & eoa discolor indus aqua:
Hæc ne marita fides: & pacta sunt mihi noctes:
Cum rudis urgenti brachia uicta dedi:
Quæ mihi deductæ fax omen prætulit illa
Traxit ab euerso lumina nigra rogo:
Et stygio sum sparsa lacu: nec recta capillis
Vitta data est: nupti non comitante deo:
Omnibus heu portis pendent mea noxia uota
Texitur hæc castris quarta lacerna tuis:
Occidat immerita qui carpsit ab arbore uallum
Et struxit querulas rauca per ossa tubas:
Dignior obliquo funem qui torqueat orno
Aeternusque tuam poscat a selle famem.
Dic mihi dum teneros urit lorica lacertos
Num grauis imbelles atterit hasta manus?
Hæc noceant potius quam dentibus ulla puella
Det mihi plorandas per tua colla notas:
Diceris & macie uultum tenuasse: sed opto
Et desiderio sit color iste meo:
At mihi cum noctes induxit uesper amaras
Si qua relicta iacent osculorum arma tua:
Tum queror in toto non fidere pallia lecto
Lucis & auctores non dare carmen aues:
Noctibus hybernis castrensia pensa laboro:
Et tyria in gladios uellera secta suos:
Et disco qua parte fluat uincendus araxes
Quot sine aqua partus millia currat equus:
Cogor & e tabula pictos ediscere mundos
Qualis & hæc docti sit positura dei:
Quæ tellus sit lenta gelu: quæ putris ab æstu

Ventus in italiā qui bene uela ferat:
Assidet una foror curis & pallida nutrix
Peierat hybēni temporis esse moras:
Felix hyppolite nuda tulit arma papilla
Et textit galea barbara molle caput:
Romanis utinam patuissent castra puellis
Essem militiæ sarcina fida tuæ:
Nec me tardarent scythiæ iuga: cum pater atlas
Aphricus in glaciem frigore nectit aquas:
Omnis amor magnus: sed apto i coniuge maior
Hanc uenus ut uiuat uentilat ipsa facem.
Nā mihi quo pœnis tibi purpura fulgeat ostris
Cristallusq; tuas ornet aquosa manus:
Omnia surda tacent: rarisq; assueta calendis
Vix aperit clausos una puella lares:
Graucidos & catulæ uox ē mihi grata querentis
Illa tui partem uendicat una toro:
Flore facella tego uerbenis compita uelo
Et crepat ad ueteres herba sabina focos:
Siue in furtiuo gemuit stans noctua tigno
Seu uoluit tangi parca lucerna mero.
Illa dies ornis eadem denuntiat agnis
Succintæq; calent ad noua lucra popæ:
Ne precor accensis tanti si gloria bactris
Raptae odorato carbasa lina dici.
Plumbea cum tortæ sparguntur pondera fundæ
Subdulus & uersis increpat arcus equis:
Sed tua sit domitis parthæ telluris alumnis
Pura triumphantis hasta sequatur equos:
Incorrupta mei conferua fœdera lecti
Hac ego te sola lege redisse uelim:
Armaq; cum tulerō portæ uotiuā capenæ
Subscribam saluo grata puella uiro.
Fabula tarpeiæ.
Arpeiū nemus & tarpeiæ turpe sepulchrū
Fabor: & antiqui limina capta iouis:
Lucus erat foelix hederoso conditus antro
Multaq; natiuis obstrepit arbor aquis:
Siluani ramosa domus quo dulcis ab æstu
Fistula poturas ire iubebat oues:
Hunc tatius fontem uallo præcingit acerno
Fidaq; suggesta castra coronat humo:

Quid tum roma fuit: tubicen uicina curetis
Cum quateret lento murmure saxa iouis:
Atq; ubi nunc terris dicuntur iura subactis
Stabant romano pila sabina foro:
Murus erant montes: ubi nunc est curia septa
Bellicus ex illo fonte bibebat equus:
Hinc tarpeia deæ fonte libauit: at illi
Urgebat medium fictilis urna caput:
Et satis una male potuit mors esse puellæ
Quæ uoluit flammās fallere uesta tuas:
Vidit arenosis tatiū perludere campis
Pictaq; per flauas arma leuare uias:
Obstupuit regis facie: & regalibus armis:
Interq; oblitæ excidit urna manus:
Sape illa immeritæ causata est omina lunæ
Et sibi tingendas dixit in amne comas:
Sape tulit blandis argentea lilia nymphis
Romula ne faciem læderet hasta taci:
Dumq; subit primo capitolia nubila fumo
Rettulit hirsutis brachia secta rubis:
Et sua tarpeia residens ita fleuit ab arce
Vulnera uicino non patiēda ioui:
Ignes castrorum & taciæ prætoris turmæ
Et formosa oculis arma sabina meis:
O utinam ad uestros sedeam captiuā penates
Dum captiuā mei conspicer esse taci:
Romani montes & montibus addita roma
Et ualeat probro uesta pudenda meo:
Ille equus ille meos in castra reponet amores
Cui taciū dextrās collocat ipse iubas:
Quid mirum i patrios scyllam sæuisse capillos
Candidaq; in sæuos inguina uersa canes?
Prodita quid mirum fraterni cornua monstri?
Cum patuit lecto stamīna certa uia:
Quantū ego sū auloniis crimē factura puellis
Improba uirgineo lecta ministra foco?
Pallados extinctos si quis mirabitur ignes
Ignoscat: lachrymis spargitur ara meis.
Cras (ut rumor ait) tota pugnabitur urbe
Tu cape spinosi rosida terga iugi:
Lubrica tota uia est & perfida: quippē tacentes
Fallaci celat limite semper aquas:

O utinam magica nossem cantamina mutæ
Hæc quoq; formoso lingua tulisset opem:
Te toga picta decet non quæ sine mris honore
Nutrit inhumanæ dura papilla lupa:
Sic hospes patiare tua regina sub aula
Dos tibi non humilis prodita roma uenit:
Si minus at captæ ne sint impune sabinæ
Me rape & alterna lege repende uices:
Commisissas acies ego possum soluere nuptæ
Vos medium palla fœdus inite mea:
Adde hymenæe modos tubicæ fera murmura oede
Credite uestra meus molliet arma torus:
Et iam quarta canit uenturam buccina lucem
Ipsa in oceanum sydera lapsa cadunt:
Experiar somnum de te mihi somnia qua rana
Fac uenias oculis umbra benigna meis:
Dixit: & incerto permisit brachia somno
Nescia nefariis accubuisse nouis:
Nam uestra iliaca felix tutela fauilla
Culpam alit: & plures condit in ossa faces:
Illa ruit qualis celerem prope thermooonta
Strymonis abscisso fertur aperta sinu:
Urbi festus erat dixere palilia patres
Hic primus cœpit mœnibus esse dies:
Annua pastorum conuiuia lusus in urbe
Cum pagana madent fercula diuitiis:
Cumq; super raros fœni flãmantis aceruos
Traiicit immundas ebria turba dapes:
Romulus excubias decreuit in otia soluit
Atq; intermissa castra silere tuba:
Hoc tarpeia suum tempus rata conuenit hostem
Pacta ligat: pactis ipsa futura comes:
Mons erat ascensu dubius festoq; remissus
Nec mora uocales occupat ense canes:
Omnia præbebant somnos: sed iuppiter unus
Decreuit pœnis inuigilare tuis:
Prodiderat portæq; fidem patriamq; iacentem
Nubendiq; petit quem uelit ipsa diem:
At tacius neq; enim celeri dedit hostis honorem
Nube ait: & regni scande cubile mei.
Dixit: & ingestis comitum super obruit armis
Hæc uirgo officii dos erat apta tuis:

A duce tarpeio mons est cognomen adeptus
O uigil iniustæ præmia sortis habes.
Alia Epitola ad Lenam.
Erra tuum spinis obducatur lena sepulchrū
Et tua quod nō uis sentiat umbra sitim:
Nec sedeant cineri manes: & cerberus ultor
Turpia ieiuno terreat ossa sono:
Docta uel hippolytum ueneri mollire negantē
Concordiq; toro pessima semper auis:
Penolopen quoq; neglecto rumore mariti
Nubere lasciuo cogeret entinoo
Illa uelit: poterit magnes non ducere ferrum
Et uolucris nidis esse nouerca suis:
Quippe & collinas ad fossam nouerit herbas
Stantia currenti diluerentur aqua:
Audax cantatæ leges imponere lunæ
Et sua nocturno fallere terga lupo:
Et et & intentos astu certare maritos:
Cornicum immeritas eruit ungue genas:
Cofuluitq; stryges nostro de sanguine: & in me
Hyppomanes fœtæ semina legit equæ:
Exorabat opus uerbis seu blanda perurat
Saxosamq; ferat sedula culpa uiam:
Si te eoa iuuat derorantem aurea ripa:
Et quæ sub tyria concha superbit aqua:
Eurypiliq; placet coæ textura mineruæ
Secta q; ab attalicis putria signat oris:
Seu qua n palmifera mittunt uenalia thebæ
Murrhæa q; in parthis pocula cocta focus:
Sperne fidem prouolue deos mendacia uincant
Frangent damnosa iura pudicitia:
Et simulare uirum precium facit: utere clausis
Maior dilata nocte decurret amor:
Si tibi forte comas uexauerit utilis ira
Post modo mercata pace premendus erit:
Deniq; ubi amplexu uenerem pmiseris empto
Fac similes pueros syderis esse dies.
Ingerat apriles iole tibi condat amictæ
Natalem malis idibus esse tuum:
Supplex ille sedet posita tu scribe cathedra
Quid libet has artes si pauet ille tenes:
Semper habet morsus circa tua colla recentes:

Eurypiliq; placet coæ textura mi-
neruæ. Eurypilus Thelephi filius inter-
fectus a neoptolemo in bello troiano
ut scribit homerus. Ipse neoptolæus
telo traiecit acuto Magnanimum he-
roa Eurypilum: quem thelephus olim
progeniuit. Coë insulam tenuit maris
carpathii. Homerus. Qui nisi coon ha-
beret celsi m: & paulo post. Eurypiliq;
urbem coon equorea q; calydna. In-
telligit igitur de ueste coa de qua ante
dictum est.

Ire palatinas non bene uidit aues:
Et nimium remis audent prope turpe latinis
Principe te fluctus regia uela pati:
Nec te q̄ classis centenis remiget alis
Terreat: inuicto labitur illa mari:
Quodq̄ uehunt prora centaurica laxa minantis
Iigna caua & pictos experiare metus:
Frangit & attollit uires in milite causa
Quae nisi iuste subest excutit arma pudor:
Tempus adest: comitte rates ego tēporis auctor
Ducam laurigerā iulia rostra manu:
Dixerat: & pharetra pondus consumit in arcus
Proxima post arcus caesaris hasta fuit:
Vincit roma fide phœbi: dat foemina panas
Sceptra per ionias fracta uehuntur aquas:
At pater idalio miratur caesar ab astro:
Sum deus: & nostri sanguinis ista fides:
Prosequitur cantu triton: omnesq̄ marinae
Plauserunt circa libera signa dex:
Illa petit nilum cymba male nixa fugaci
Hoc unum iussu non moritura die:
Dii melius q̄tus mulier foret una triumphus
Ductus erat per quas ante iugurtha uias:
Actius hunc traxit phœbus monumenta: q̄d' eius
Vna decem uicit missa sagitta rates:
Bella satis tecum: cytharam iam poscit apollo
Victor: & ad placidos exiit arma choros:
Candida nūc molli subeāt cōuiuia luco
Blanditiaq̄: fluant per mea colla rosa:
Vinaq̄ fundatur praelis elisa phaleris:
Terq̄: lauet nostras spica cylissa comas:
Ingenium positis irriter musa poetis
Bacche soles phœbo fertilis esse tuo:
Ille paludosos memoret seruire sycambros
Cepheam hinc meroin fuscaq̄: regna canat:
Hinc referat sero cōfessū foedere parthum
Reddat signa remi mox dabit ipse sua:
Siue aliquis pharetris augustus parcat eois
Differat in pueros ista trophea suos:
Gaude crasse nigras si quid sapis inter arenas
Ire p̄ eufratem ad tua busta licet:
Sic noctem patera: sic ducam carmine: donec

Iniciat radios in mea uina dies.

Ad Cynthiam.

¶ Vnt aliquid manes lætum nō omnia finit
Lucidaq̄: euctos effugit umbra rogos:
Cynthia nanq̄: meo uisa est incumbere fulcro
Murmur ad extremā nuper humata uia:
Cum mihi ab exquiliis somnus penderet amoris
Et quereret lectū frigida regna mei:
Hosdem habuit secum quibus est elata capillos:
Hosdem oculos: lateri uestis adusta fuit:
Et solitum digyto berillon adederat ignis
Summaq̄: lethæus triuerat ora liquor:
Spirantisq̄: animos: & uocem misit. at illi
Pollicibus fragiles increpuere manus:
Perfide nec cuiq̄: melior sperande puellæ
In te iam uires somnus habere potest:
Iam ne tibi exciderant uigilacis tecta suburræ
Et mea nocturnis trita fenestra dolis:
Per quam demisso quotiens tibi fune pependi
Alternā ueniens in tua colla manu:
Sape uenus triuia cōmixta est pectore mixto
Fecerunt trepidas pallia nostra uias.
Foederis heu taciti cuius fallacia uerba
Non audituri diripere nothi:
At mihi non oculos quisq̄ inclinauit euntis
Vnum impetraffem te reuocante diem:
Nec crepuit fixa me p̄pter arūidine custos
Lafit & obiectum tegula curta caput:
Deniq̄: quis nostro currum te funere uidit
Atram quis lachrymis incaluisse togam:
Si piguit portas ultra p̄cedere: at illuc
Iussiffles lætum lentius ire meum.
Cur uentos non ipse rogis ingrate petiffi:
Cur nardo flammæ non oluere meæ:
Hoc etiam graue erat nulla mercede iacynthos
Inicere: & fracto busta piare cado:
Lygdamus uratur: candescat lamina uernæ:
Sensi ego cum infidiis pallida uina bibi:
Aut nomas arcanas tollat uersuta saluias
Dicer' damnatas ignea testa manus:
Quæ modo p̄ uiles inspecta est publica noctes
Hæc nunc a urata cyclade signat hnum:

hiii

Et grauiora repēdit iniquis pensa quasillis:
Garrula de facie si qua locuta mea est:
Nostraq; q̄ pethale tulit ad monumenta coronas
Codicis immundi uincula sentit anus:
Cæditur & lalace tortis suspenſa capillis
Per nomen quoniam est auſa rogare meum.
Te patiente meæ conflauit imaginis aurum
Ardeat e nostro dotem habitura rogo:
Non tamen inſector quīs mereare proſerti
Longa mea in libris regna fuere tuis:
Iuro ego fatorum nulli reuolubile carmen
Ter geminusq; canis ſic mihi molle ſonet
Meſeruaffe fidem: ſi fallo uipera noſtris
Sibilet in tumultis: & ſuper oſſa cubet.
Nam gemina eſt ſedes turpem ſortita p̄ amnem:
Turbaq; diuerſa remigat omnis aqua.
Vna clytemneſtræ ſtuprum uehit altera creſſa
Portat mentitæ lignea monſtra bouis.
Ecce coronato pars altera uecta phaſello
Mulcet ubi eliſias aura beata roſas
Qua numerola fides qua quærat ut ūda cybeſes
Mitratiſq; ſonant lydia plectra choris:
Andromadæq; & hypmeſtræ ſine fraude maritæ
Narrant hystoria pectora nota ſuæ:
Hæc ſumma æternis queritur liuere catheris
Brachia: nec meritas frigida ſaxa manus.
Narrat hypmeſtræ magnum auſas eſſe ſorores:
In ſcelus hoc animum non ualuiffe ſuum.
Sic mortis lachrymis uitæ ſanamus amores?
Calo ego pſidia crimina multa tuæ.
Sed tibi nunc mandata damus: ſi forte moueris
Si te non totum cloridos herba tenet:
Nutrix inæremulis ne quid deſideret annis
Partheniæ potuit nec ſibi auara fuit:
Deliciaq; meæ latris cui nomen abuſu eſt
Ne ſpeculum dominae porrigat illa nouæ:
Et quoſcunq; meo feciſti nomine uerſus
Vre mihi laudes deſine habere meas:
Pelle hederâ tumulo mihi quæ pugnante coribo
Mollia contortis alligat oſſa comis:
Ramoſis anio qua pomifer incubat aruis
Et nunq̄ herculeo numine pallet ebur:

Hic carmen media dignum me ſcribe columna
Sed breue quod currens uector ab urbe legat.
Tyburina iacet hac aurea cynthia terra
Accellit ripæ laus aniene tuæ:
Nec tu ſperne pius uenientia ſomnia portis
Cum pia uenerunt ſomnia pondus habent.
Nocte uagæ ferimur nox clauſas liberat umbras
Errat & abiecta cerberus ipſe ſera:
Luce iubent leges lethæa ad ſtagna reuerti
Nos uehimur uectum nauta recenſet onus:
Nunc te poſſideant aliæ mox ſola tenebo
Mecum eris: & mixtis oſſibus oſſa teram:
Hæc poſtq̄ querula mecum ſub lite peragit
Inter complexus excidit umbra meos.
De Cynthia & dracone.
d Ilce qd exq̄lias hac nocte fugarit aquoſas
Cum uicina meis turba cucurrit agris:
Lanuuii annofi uetus eſt tutela draconis
Hic ubi tam raræ non perit hora moræ:
Qua ſacer abripitur cæco deſcenſus hiatu:
Qua penetrat uirgo tale iter omne caue:
Ieiuni ſerpentis honos cum pabula poſcit
Annua: & ex una ſibila torquet humo:
Talia demiffæ palent ad ſacra puellæ
Cum temete anguino creditur ore manus:
Ille ſibi admotas a uirgine corripit eſcas:
Virginis in palmis ipſa caniſtra tremunt:
Si fuerint caſta redeunt in colla parentum
Clamatq; agricolæ fertilis annus erit:
Huc mea detonſis auecta eſt cynthia ab annis
Cauſa fuit iuno ſed mage cauſa uenus:
Appia dic qua ſo quantum te teſte triumphum
Aegerit effuſis per tua ſaxa rotis:
Turpis in arcana ſonuit cum rixa taberna
Si ſine me famæ non ſine labe meæ:
Spectaclum ipſa ſedens primo temone pependit
Auſa per impuros frena mouere iocos:
Siriga nam capto uolſci carpenta nepoti
Atq; armillatos colla moloffa canes:
Qui dabit immundæ uenalia fata ſagina
Vincet ubi craſſas barba pudenda genas:
Cum fieret noſtro totiens iniuria lecto

Mutato uoluit castra mouere toto.
De magno Cynthiae amore erga se.
Hyllis auentiae quaedam est uicina dianae
Sobria grata parū cum bibit omne decet:
Altera tarpeios est inter theia lucos
Candida: sed pota non satis unus erit.
His ego constitui noctem linire uocatis
Et uenere ignota furta nouare mea:
Vnus erat tribus in secreta lectulus herba
Quarīs cōcubitus: inter utrāq; fui:
Lygdamus ad cyathos utriq; aetiua supellex
Et methimnai grāca salua meri:
Nile tuus tybicen erat choralistria phyllis
Et facilis spargi munda sine arte rola.
Magnus & ipse suos breuiter cōcretus in artus
Iactabat truncas ad caua buxa manus:
Sed neq; suppletis cōstabat flamma lucernis
Decidit inq; suos mensa supina pedes:
Me quoq; p talos uenerem quarete secundos.
Semper damnosi subsiluerē canes:
Cantabant furdo nudabant pectora caco
Lanuui ad portas heu mihi solus eram:
Cum subito rauci sonuerunt cardine postes:
Et leuia ad primos murmura facta lares:
Nec mora cum totas resupinat cynthia ualuas
Non oposa comis sed furibūda decēs:
Pocula mi digytos inter cecidere remissos
Palluerātq; ipso labra soluta mero:
Fulminat illa oculis & q̄tum foemina sauit
Spectaclum capta nec minus urbe fuit:
Phyllidos iratos in uultum conuicit ignes
Territa uicinas theia clamat aquas:
Lumina sopitos turbant elata quirites
Omnis & infana semita nocte fonat:
Illas direptisq; comis tunicisq; solutis
Excipit obscurae prima taberna uia:
Cynthia in eximiis gaudet uictrixq; recurrit
Et mea puerla sauciat ora manu:
Imponitq; notam collo morsuq; cruentat
Præcipueq; oculos qui meruere ferit:
Atq; ubi iam nostris lassauit brachia plagis
Lygdamus ad plutei frustra sinistra iacens:

Exiit geniumq; meum pstratus adorat
Lygdame nil potui tecum ego captus eram:
Supplicibus palmis tum demum ad foedera ueni
Cum uix tangendos praebuit illa pedes:
Atq; ait admistae si uis me ignoscere culpae
Accipe quae nostrae formula legis erit:
Tu neq; pompeia spaciabere cultus in umbra
Nec cum lasciuum sternet arena forum
Colla caue iflectas ad summū obliqua theatrum
Aut lectica tua sudet aperta morae:
Lygdamus imprimis omnis mihi causa querelae
Venerit. & pedibus uincula bina trahat:
Indixit leges: respondi ego: legibus utar:
Riserat imperio facta superba dato:
Dein quaecunq; locum externa tetigere puellae
Sufficit: & pura limina tergit aqua:
Imperat & totas iterum mutare lucernas:
Terq; meum tetigit sulphuris igne caput:
Atq; ita mutato per singula pallia lecto
Respondi: & toto soluimus arma toro.
De Hercule.

Mphitryoniades qua tempestate iuuenos
Aegerat a stabulis o erichthee tuis:
Venit ad inuictos pecorosa palatia montes
Et statuit fessos fessus & ipse boues:
Qua uelabra suo stagnabant flumine: quaq;
Nauta pet urbanas uelificabat aquas:
Sed non infido manserunt hospite caco
Incolumes: furto polluit ille locum:
Insula cacus erat metuendo raptor ab antro
Per tria partitos qui dabat ora sonos:
Hic ne certa forent manifesta signa rapinae
Auerfos cauda traxit in antra boues:
Nec sine teste deo furem sonuere iuueni
Furis & implacidas diruit ira fores:
Menalio iacuit pulsus tria tempora ramo
Cacus: & alcides sic ait ite boues:
Herculis ite boues nostrae labor ultime clauae
Bis mihi quaesita bis mea praeda boues:
Aruaq; mugitu sancite boaria longo:
Nobile erit romae pascua nostra forum.
Dixerat: & sicco torret sitis ora palato

Terraq; non ullas fata ministrat aquas:
Sed pcul inclusas audit ridere puellas
Lucus ab umbroso fecerat orbe nemus:
Foemineæ loca clausa deæ fontelq; piandos
Impune & nullis sacra relecta uiris:
Deuia puniceæ uelabant limina uittæ
Putris odorato luxerat igne casa:
Populus & longis ornabat frondibus ædem
Multaq; cantantes umbra tegebat aues:
Hucruit in ficcam cõgesto puluere barbam:
Et iacit ante fores uerba minora deo:
Vos precor o lucis sacro quæ luditis antro
Pandite defessis hospita uestra uiris:
Fontis egens ero circaq; sonantia lymphis
Et caua suscepto flumina palma sat est:
Audistis ne aliquem tergo qui sustulit orbem?
Ille ego sum: alcidem terra recepta uocat.
Quis facta herculeæ non audit fortia clauæ
Et nunq; ad natas irrita tela feras?
Atq; uni stygias hominum luxisse tenebras
Accipit hæc: fesso uix mihi terra patet:
Quod si iunoni sacrum faceretis amare
Non clausisset aquas ipsa nouerca suas:
Sin aliquem uultusq; meus setæq; leonis
Terrent & libyco sole perusta coma:
Idem ego sydonia feci seruilis palla
Officia & lydo pensa diurna colo:
Mollis & hirsutum cepit mihi fascia pectus
Et manibus duris apta puella fui:
Talibus alcides at talibus alma sacerdos
Puniceo canas stamine uincta comas:
Parce oculis hospes lucoq; abscede uerendo
Cede: agedum: & tuta limina linque fuga:
Interdicta uiris metuenda lege piatur
Qua se summota uindicat ara casa:
Magnâ tyrefias aspexit pallada uates
Fortia dum posita gorgone membra lauat:
Dii tibi dent alios fontes: hæc lympa puellis
Auiæ secreti limitis una fuit:
Sic anus ille humeris postes coucussit opacos.
Nec tulit iratam ianua clausa sitim:
At postq; exhausto iam flumine uicerat æstum

Ponit uix siccis tristia iura labris:
Angulus hic mudi nunc me mea fata trahentem
Accipit: hæc fesso uix mihi terra patet:
Maxima quæ gregibus deuota est ara reptis
Ara p has inquit maxima facta manus:
Hæc nullis unq; pateat ueneranda puellis:
Herculis eximii ne sit inulta sitis:
Sancte pater salue cui iam fauet aspa iuno
Sancte uelis libro dexter inesse meo:
Nunc quoniã manibus purgatum seferat orbem:
Sic sanctum taciã compoluerunt manus:
Qualiter appellatur iuppiter feretrius.
Vnc iouis incipiam causas a ire feretri
Armaq; de ducibus trina recepta tribus:
Magnum iter ascendo: sed dat mihi gloria uires:
Non iuuat ex facili lecta corona iugo:
Imbuis exemplum primæ tu romule palmæ
Huius & eximio plenus ab hoste redis:
Tempore quo portas ceninum acrona petetem
Victor in euersum cuspide fundis equum:
Acron herculeis cenina ductor ab arce
Roma tuis quondam finibus horror erat:
Hic spolia ex humeris ausus sperare quirini
Ipse dedit sed non sanguine sicca suo:
Hunc uidit ante cauas uibrantem spicula turres
Romulus & uobis occupat ante rates:
Iuppiter hæc hodie tibi uictima corruet acron
Vouerat & spoliū corruit ille ioui:
Vrbis uirtutisq; parens sic uincere sueuit
Qui tulit aprico frigida castra lare:
Idem eques & frenis idem fuit aptus aratris
Et galea hirsuta compta lupina iuba:
Picta nec inducto fulgebat parma pyropo
Præbebant casi baltea lenta boues:
Cossus at insequitur ueientes cade tolunni
Vincere cum ueios posse laboris erat:
Nec dum ultra tyberim belli sonus ultima præda
Nomentum & captæ iugera terra choræ:
Et ueii ueteres & uos tum præda fuistis.
Et uestra posita est aurea sella foro:
Nunc intra muros pastoris buccina lenti
Cantat: & in uestris ossibus arua metunt:

Forte super portæ dux ueius astitit arcem
Colloquiumq; sua fratus ab urbe dedit:
Dumq; aries murum cornu pulsabat aheno:
Vineaq; inductum longa tegebat opus:
Coffus ait: forti melius concurrere campo.
Nec mora fit plano sistris uterq; gradu:
Dii latias iuuere manus: defecta tolunni
Cervix: romanos sanguine lauit equos:
Claudius a rheno traiectos arcuit hostes
Belgica cum uasti palma relata ducis:
Vricomanii genus hic rheno iactabat ab ipso
Nobilis erectis fundere cæsa rotis:
Illi uirgatis iaculantis ab inguine brachis
Torquis ab incisa decidit unca gula:
Nunc spolia in templo tria condita causa feretri
Omne quod certo dux ferit ante ducem:
Seu quia uicta suis humeris hæc arma ferebant
Hinc feretri dicta est rara superba iouis.

Ad Paulum.

Esine paule meū lachrymis urgere sepulcrū
Panditur ad nullas ianua nigra preces:
Cum semel infernas intrarunt funera leges
Non exorato stant adamante uia:
Te licet orantem fusca deus audiat aula
Nempe tuas lachrymas littora furda bibent:
Vota mouent superos ubi portitor æra recepit
Obferat herbosos lurida porta rogos:
Sic mæstæ cecinere tubæ cum subdita nostrum
Detraheret lecto fax inimica caput:
Quid mihi cōiugium pauli: quid currus auorum
Profuit: aut famæ pignora tanta meæ?
Num minus immites habuit cornelia parcas?
Et sum quod digytis quinq; leuatur onus:
Damnatæ noctes: & uos uada lenta paludes
Et quæcunq; meos implicat unda pedes:
Immaturo licet tamen huc non noxia ueni
Det pater hic umbræ mollia iura meæ:
Aut si quis posita iudex sedet æacus urna
In mea sortita iudicet ossa pila:
Assideant fratres iuxta minoia sella
Eumenidum intento turba seuera foro:
Sisyphæ mole uaces: taceant ixoinis orbis:

Fallax tantaleo corripere liquor:
Cerberus & nullas hodie petat improbus umbras
Et iaceat tacita lapsa cathena sera:
Ipsa loquor pro me: si fallor pœna sororum
Infelix humeros urgeat urna meos:
Si cui fama fuit per auita decora trophei
Aera numantinos regna loquuntur auos:
Altera maternos exæquat turba ligones
Et domus est titulis utraq; fulta suis:
Mox ubi iam facibus cessit prætexta maritis
Vinxit & acceptas altera uitta comas:
Iungor paule tuo cum discessura cubili
In lapide hoc uni nupta fuisse legar:
Testor maiorum cineres tibi roma colendos
Sub quorum titulis aphyrica tunica iaces:
Et persen proaui stimulantem pectus achillis
Quiq; tuas proauus fregit achille domos:
Meneq; censuræ legem mollisse: nec ulla
Labe mea nostros erubuisse focos:
Non fuit exuuiis tantis cornelia damnum
Quin & erat magnæ pars imitanda domus:
Nec mea mutata est ætas sine crimine tota est
Viximus insignes inter utranq; facem:
Mi natura dedit leges a sanguine ductas:
Nec possis melior iudicis esse metu:
Quælibet aulteras de me ferat urna tabellas:
Turpior assensu non erit ulla meo:
Vel tu quæ tardam mouisti fune cibellem
Claudia turrita rara ministra deæ:
Vel cui cōmissos cum uesta reposceret ignes
Exhibuit uiuos carbasus alba focos:
Nec te dulce caput mater strabonia lasi
In me mutatum quid nisi fata uelis?
Maternis laudor lachrymis urbisq; querelis
Defensa: & gemitu Cæsaris ossa mea.
Ille sua nata dignam uixisse sororem
Increpat: & lachrymas uidimus ire deo:
Et tamen emerui generosos uestis honores:
Nec mea de sterili facta rapina domo.
Te lepide: & te paule meum post fata leuamen
Condita sunt uestro lumina nostra sinu.
Vidimus: & fratrem sellam geminasse curulei

Consule quo facto tempore rapta soror :
Filia tu speciem censura nacta paternæ
Fac teneas unum nos imitata uirum;
Et serie fulcite genus: mihi cymba uolenti
Solutur uncturis tot mea fata malis:
Hæc est foeminei merces extrema triumphii:
Laudat ubi emeritum libera fama rogum .
Nunc tibi commendo comunia pignora natos :
Hæc cura & cineri spirat inusta meo .
Fungere maternis uicibus pater: illa meorum
Omnis erit collo turba ferenda tuo.
Oscula cum dederis tua flentibus: adice mater:
Tota domus coepit nunc onus esse tuum.
Et si quid doliturus eris sine testibus illa
Cum uenient siccis oscula falle genis.
Sat tibi sunt noctes: quas de me paulè fatiges:
Somniaq; in faciem credita sæpe meam :
Atq; ubi secreto nostra ad simulacra loqueris
Ut responsure singula uerba tace :
Seu tamen aduersum mutarit ianua lectum:
Sederit & nostro cauta nouerca toro :
Coniugium pueri laudate & ferte paternum :
Capta dabit uestris moribus illa manus :
Nec matrem laudate nimis: collata priori
Vertet in offensas libera uerba suas .
Seu memor ille mea contentus manserit umbra :
Et tanti cineres dixerit esse meos :
Discite uenturam iam nunc sentire senectam:
Cælibis ad curas nec uacet ulla uia:
Quod mihi detractū est: uestros accedat ad años
Prole mea paulum sic iuuat esse senem:
Et bene habet nunq̄ mater lubrica sumptum :
Venit in exequias tota caterua meas.
Causa porata est: flentes me surgite testes
Dum precium uitæ grata rependit humus:
Moribus & cælum patuit: sim digna merendo
Cuius honoratis ossa uehuntur aquis.

Propertii Aurelii nautæ poetæ finis .
Impressum Brixia per Boninum de boninis de Ra
gusia Anno salutis. MCCCCLXXXVI. xvii.
Chalendas Apriles ;

